

MONUMENTA SAECULARIA.

HERAUSGEGEBEN

VON DER

KÖNIGLICH BAYERISCHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

ZUR

FEIER IHRES HUNDERTJÄHRIGEN BESTEHENS

AM 28. MÄRZ 1859.

I. CLASSE.

2. L. SPENGEL: DEXIPPI PHILOSOPHI PLATONICI IN ARISTOTELIS
CATEGORIAS DUBITATIONES ET SOLUTIONES.

MÜNCHEN.

IN COMMISSION BEI G. FRANZ.

ΛΕΞΙΠΠΟΥ

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ

ΕΙΣ ΤΑΣ

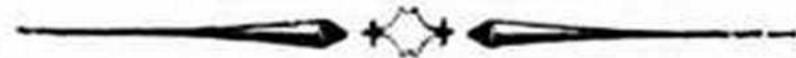
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

ΑΠΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ.

GRAECE

EDIDIT

LEONARDUS SPENGEL.

MONACHII M. D. CCC. LIX.

TYPIS CAROLI ROBERTI SCHURICH.

Lectori S.

Dexippum historicum eundem esse atque philosophum Tzetzes Chil.
IX, hist. 274 censet

*Δέξιππος δὲ φιλόσοφος, μύστης ὁν Ἰαμβλίχον,
πολλὰ μὲν συνεγράψατο καὶ ἔτερα βιβλία,
ὁν τῷ ένī ἐνέτυχον τῷ εἰς κατηγορίας.
ἔγραψε δὲ καὶ Σκυθικά, ἀ μέχοι νῦν οὐκ οἶδα,
καὶ ἔτερα ὡς εἴρηκα, μόνον τὸ έν δ' ἀνέγνων —*

sequiturque Ang. Maius Nov. Collect. tom. II. p. 346, quod ab Eunapio
historicus ἀνὴρ ἀπάσης παιδείας τε καὶ δυνάμεως λογικῆς ἀνύπλεως
dicitur. At neque dictio nostri habet quod cum illa conveniat, et initium
libri hominem qui philosopham artem, non historicam profiteretur fuisse
docet, ut non sine ratione verba πλατωνικοῦ φιλοσόφου addita sint.

Aliorum dubitationes et solutiones in Aristotelis categorias in hoc
volumen congregavit, cuius primus liber in universum disputat, secundus
οὐσίαν, tertius cuius minima pars restat, ποσότητα tractat; reliqua igitur
omnia interciderunt. Simplicio autor noster non ignotus, haec enim tradit
in limine commentarii: καὶ Δέξιππος δὲ δὲ Ἰαμβλίχον καὶ αὐτὸς μὲν τὸ
τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίον συντόμως ἐξηγήσατο, προηγουμένως δὲ τὰς
Πλωτίνου ἀπορίας ὡς ἐν διαλόγῳ προτεινομένας αὐτῷ διαλέγειν προτί-

Θεται, οὐδὲν δὲ οὐδὲ οὐτος σχεδὸν τοῖς Πορφυρίον καὶ Ἰαμβλίχον προστεθεικώς. sed egregie fecit ille doctissimus Aristotelis interpres, qui fontes ipsos aggressus et autorum nomina qui in singulis philosophi verbis haerebant, nobis traderet.

Graeca Dexippi verba — nam latine a Feliciano ex libro Sangermanensi nostro simili, qualis est Laurentianus LXXI, 33 apud Bandinum III, 21, versus Venetiis a. MDXLVI apud Hieronymum Scotum excusus est — ex cod. Par. Sang. 332 (S) adhibito Regio 1941 (R) descripta V. D. Ludovicus Maria Ernestus Sahune anno MDCCXXX misit Frederico Creuzero nostro, qui qua erat animi liberalitate et candore has schedas nobis ut perlustraremus et publicaremus concessit.

10711797
*Δεξίππου φιλοσόφου Πλατωνικοῦ τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους
κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων.*

- α. Διὰ τί πολλοὶ εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ἡπόρησαν;
β. Διὰ τί κατηγορίας ἐπέγραψε τὸ βιβλίον;
γ. Τίνος ἐστὶν ἡ κατηγορία σημαντική, πότερον φωνῆς ἢ πράγματος; 5
δ. Πῶς χρὴ τὰς κατηγορίας εὑρίσκειν καὶ μὴ ὑπάγεσθαι ταῖς τῶν
Στωϊκῶν ἀπορίαις;
ε. Διὰ τί περὶ τῶν κατηγοριῶν λέγειν ἐπαγγειλάμενος οὐκ ἀπ'
ἐκείνων ἀρχεται, ἀλλὰ τῶν δμωνύμων καὶ συνωνύμων;
Ϛ. Διὰ τί Ἀρχύτας ἐν τοῖς καθόλου λόγοις περὶ δμωνύμων καὶ 10
συνωνύμων καὶ παρωνύμων οὐκ εἴρηκε;
ζ. Διὰ τί οὐ πάντα τὰ χρήσιμα προέγραψεν, ἀλλὰ καὶ ἔτερα μετὰ
τὴν τῶν κατηγοριῶν ἀπόδοσιν ἐπήνεγκεν;
η. Διὰ τί περὶ πρώτων τῶν δμωνύμων εἶπεν;
θ. Διὰ τί περὶ δμωνυμίας μᾶλλον οὐκ εἴρηκεν; 15
ι. Ἡ προσέθηκε τὸ μόνον, λέγων ὡν δνομα μόνον κοινόν;
ια. Πῶς πολλῶν τοῖς δμωνύμοις δητῶν κοινῶν ἐπὶ τοῦ δνόματος
εἶπε μόνον τὸ κοινόν;
ιβ. "Οτι οὔτε κατὰ τὸ ἀδιαίρετον κοινὸν οὔτε κατὰ τὸ διηρημένον
κοινὸν ὑπάρχει τὸ δνομα τοῖς δμωνύμοις. 20
ιγ. Ἄλλη ἀπορία πρὸς τὸ κοινόν.

2. Ἐρ. κατηγορίας] κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους S. — λύσεων] adde πρῶτον·
κεφάλαια τοῦ πρώτου βιβλίου. — 5. πράγματος] adde ἢ νοήματος. — 12. μετὰ] πρὸς S. — 14. περὶ πρώτων] primum de Felic. — 18. τὸ] abundat. — 19.
ὅτι] ἔτι S.

- ιδ. "Αλλη ἀπορία πρὸς τὸ κοινόν.
 ιε. "Οτι περιττῶς προσέθηκε τὸ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος.
 ις. Διὰ τί οὐκ εἶπεν ὅρος τῆς οὐσίας ἄλλα λόγος;
 5 ιζ. "Οτι δύναται τὰ δμώνυμα εἶναι συνώνυμα.
 ιη. Πῶς τοῦ δμωνύμου ἐν πάσαις ταῖς κατηγορίαις θεωρουμένου δὲ λόγος αὐτῶν τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ μόνη δμώνυμα περιορίζει;
 ιθ. Διὰ τί μετὰ τὰ δμώνυμα τὰ συνώνυμα ἔταξεν;
 ιχ. "Οτι ἡμάρτηται τὰ κατὰ συμπλοκὴν καὶ ἄνευ συμπλοκῆς λεγόμενα.
 10 ια. "Οτι κατὰ τὴν ἐνυπογραφὴν τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ δύναται τὸ σῶμα εἶναι ως ἐν ὑποκειμένῳ τῷ χρόνῳ.
 ιβ. "Οτι εὑρίσκεται τὰ ἐν ὑποκειμένῳ μέρη τῆς οὐσίας.
 ιγ. "Οτι δὲ λόγος δὲ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ κοινός ἐστι καὶ τῶν μὴ ἐν
 15 ιδ. "Οτι αἱ εὐώδιαι ποιότητες οὖσαι καὶ ἐν ὑποκειμένῳ χωρισταὶ εἰσιν.
 ιε. Ἀπορίαι πλείονες πρὸς τὴν ἴδιότητα τῶν καθ' ὑποκειμένου φερόμεναι, καὶ τούτων δὲ λύσεις.
 ις. "Οτι οὐχ ως καθ' ἔτερον λέγεται τὸ γένος τοῦ εἴδους.
 ιχ. Διὰ τί δὲ μὲν ἀνθρωπος κατὰ Σωκράτους, τὸ δὲ εἶδος οὐχέτι;
 20 ιη. Πῶς ζνταις καὶ πῶς πάσας καὶ ποίας ἐκατέρως λέγει κατηγορεῖσθαι τὰς τοῦ κατηγορουμένου διαφορὰς καὶ τὰς τοῦ ὑποκειμένου;
 ιθ. "Οτι τινὰ δύνται γένη ἔτερα ταῖς αὐταῖς διαφοραῖς χρῆται.
 ιλ. Ἀπορίαι καὶ περὶ τοῦ ἔτερογενοῦς.
 ια. Τι εἶδος, τι διαφορά, καὶ πῇ διέστηκεν αὐτὰ ἀπ' ἄλληλων;
 25 ιβ. Πόθεν ἡ εὑρεσίς τοῦ εἴδους καὶ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς;
 ιγ. Πῶς εἶπεν ἔτεροι τῷ εἶδει καὶ αἱ διαφοραί;

1. ἄλλη . . κοινὸν om. S. — 2. Ἐτι S et sic ubique in seqq. capitibus. — post λόγος S ἔτι εὑρίσκεται . . οὐσίας ex cap. 22. — 10. τὸ] τῷ S. — 11. χρόνῳ] loco et tempore Felic. — 13. ὑποκειμένων S. — 14. μὴ ὑποκειμένων R. — 16. πρὸς] τῶν πρὸς S. — 20. fort. ἐκατέρας. — 22. γένει S. ἔτερα] διάφορα R. — 24. διέστηκε τοῦτο R. — 25. γένους καὶ εἴδους S. τῆς om. R.

9. ἐγκέλαδων] ἐγκέλαδων Β. ἐγκέλαδεται Σ.

10

τῷ εἰη τὸ οὐ.

τοῦ αὐτιδού μοδηγόμεθα, οὐ δὲ γένεται τοῦ τοῦ προσεπονθετοῦ.
οὐ. οὐτι τὸ προτιμήσας κατιγόδιας κατιγόδια, καὶ οὐτις

τοῦ οὐτι σφυριανού δῆλα γενναύουν.

οὐ. οὐτι δῆλα διατί δῆλων οὐκ εἰδέται τὰ τοῦ κατιγόδιου λέγει.

οὐ.

οὐτι οὐκ εἰδέται οὐ τοῦ κατιγόδιου τούτη.

οὐ. οὐτι οὐκ εἰδέται οὐ τοῦ κατιγόδιου τούτη.
οὐτις φειδεῖ;

οὐ. Ηλεῖς διέβαται οὐ εἰς καὶ αὔτοὺς τοῦ προσεπονθετοῦ καὶ αὔτοὺς οὐ.

οὐ. Ηλεῖς τὸ αὔτοντον καὶ τὸ αὔτοντον φέγγεται;

Δεξίππον Πλατωνικοῦ φιλοσόφου εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων τὸ πρῶτον. ἔστι δὲ διαλογικὸν τὸ σύγγραμμα καὶ τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα αὐτὸς οὗτος Δέξιππος καὶ Σέλευκος.

5 *"Οκνος τις ἔχει με μάλα καλὴν καὶ γενναιὰν χάριν αἰτήσαι προθυμούμενον, ὃ τῶν καλῶν ἐμοὶ καθηγητὰ Δέξιππε, ἐπεὶ δὲ Ἡσιόδῳ λέγοντι πείθομαι*

*Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
θαρσῶν διαλεχθῆναι περὶ αὐτῆς βούλομαι.*

10 *'Αλλ' ἔγωγε καὶ πάλαι μὲν ἐθαύμαζον, ὃ καλὲ κἀγαθὲ Σέλευκε, δτι τηλικοῦτος ὥν εὑμαθίᾳ καὶ πραότητι διαφερόντως ἐκλάμπεις, ἐμβριθῶς τε πρὸς τὰς μαθήσεις ἀπαντᾶς, ἀσφαλῶς τε καὶ ἀπταίστως ταύτας φυλάττεις, ὑπὸ δὲ ἀγχιροίας καὶ δξύτητος κινούμενος πολὺ τοὺς ἄλλους ὑπερπηδᾶς ταῖς ἐρωτήσεσι, καὶ νῦν δὲ ἐτοιμός ^{τοι} πειθεσθαι σπουδαίως ἔχοντι περὶ τὰ μαθήματα. οὐδενὸς μὲν γὰρ τῶν ἐκ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐνδεῶς ἔχεις, ἄλλα καὶ τὰ ἐκ γένους καὶ δόξης ὑπάρχει σοι, δσα μηδενὶ τῶν καθ' ήμᾶς. Ἐπανῶ δέ σου τίν τε τῆς φύσεως ἐπιτηδειότητα πρὸς πάντα ἀνηγμένην τὰ καλά, καὶ δτι τῶν μὲν ἄλλων τῶν ἐξωθεν ὑπαρχόντων ὑπερφρονεῖς, παιδείας δὲ ἐρᾶς 15 καὶ τοῦ μανθάνειν ἀκορέστως ἔχεις, ὡστε δ τι βούλει τῶν εἰς λόγους ἥκοντων ἐπίταπτε.*

1—4. titulum om. S. — 2. ἔστι] ἔτι R. — 6. Ἡσιόδῳ] Op. v. 315. — 9. διαλεχθῆναι om. S. καὶ om. S. — 12. ἐμβριθός S. μαθήσεις.] προμαθήσεις S. — 18. ἀνεγμένην S.

*Διαιτησον δὴ τοῖς εἰς τὰς Ἀριστοτελούς κατηγορίας ἡπορημένοις,
καὶ τὰ ἀμφισβητούμενα διαλῦσαι πειράθητι.*

Μέγα μὲν τὸ ἐπίταγμα, ὡς φίλη καὶ τιμιωτάτη κεφαλή, καὶ οὕτι
μοι νῦν ἐπιτελεσθῆναι δόξιον. ἢτε γὰρ ἐπὶ Διηφύλῃ τῇ θυγατρὶ συμ-
φορὰ τῇ σοφῇ τε καὶ καλῇ βαρεῖᾳ μοι καὶ χαλεπῇ φαίνεται. τί γὰρ 5
οὐ δεῖ τάληθῆ λέγειν; καὶ τὸ σῶμά μοι νόσοις ἐκτέτηκεν· ἥδεως
μήν σοι πειθομαι, πόρρωθεν δὲ ὥσπερ οἱ δειλοὶ τῶν ἀγωνιστῶν
διμολογεῖν ἔγνωκα, δτι Πλωτίνῳ τῷ Πλατωνικῷ φιλοσόφῳ ἀντιλέγειν
χαλεπὸν οὗτον βαθέως ἡπορηκότι. Οὐ μήν ἀλλὰ καὶ πρὸς δαίμονά
περ κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν ἥρωα σὴν χάριν δομᾶν οὐκ ὀκνῶ, σὺ δέ μοι 10
ξυλλαμβάνου τοῦ λόγου τὰς κατὰ μέρος ἐξηγήσεις μηδαμῶς ἀπαιτῶν·
πολλὰς γὰρ καὶ ἀπείρους ἔνγγραφὰς εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἄλλοι τε
πολλοὶ καὶ μάλιστα Πορφύριος, εἰθ' ὑστερον Ἰάμβλιχος καταβέβληται
καὶ τῷ πλήθει δυσλήπτους. “Ιν’ οὖν μή ταῦτὸν ἐκείνοις πάθωμεν,
μόνα τὰ ἀπορούμενα ἔρωτα· οὐ γὰρ ὥσπερ λείποντι προσθῆσαι 15
διανοοῦμαι, οὐκ οὗτοι τετύφωμαι, ἀλλὰ ταχεῖας καὶ συντόμους καὶ σαφεῖς
τὰς λύσεις ἀποδοῦναι βούλομαι. δεῖ δὲ τὸν μέλλοντα τὰς ἀπορίας ταύτας
ἀναγνώσεσθαι τῶν κατηγοριῶν νενοηκέναι πρῶτον τὰ ἐδάφια ἀκοιβῶς
τὰ κατὰ λέξιν ἢ πεὶ οὐδὲν τῶν ἐνταῦθα λεγομένων εἴσεται.

1. Τί οὖν ποτε ἦν ἄρα τὸ ποιῆσαν τοὺς παλαιοὺς φιλοσόφους ποι- 20
κῆλας καὶ παντοδαπὰς ἐσχηκέναι πρὸς ἄλλήλους ἔριδας περὶ τούτου τοῦ
Ἀριστοτελικοῦ συγγράμματος, δὸς δὴ καλοῦμεν κατηγορίας; σχεδὸν γὰρ
κατανενόητα, ὡς οὕτε πλείους ἀντιλογίαι εἰς ἐτέρους ὑπόθεσιν γεγόνασιν,
οὕτε μεῖζους ἀγῶνες κεκίνηται οὐ μόνον τοῖς Στωϊκοῖς καὶ Πλατω-
νικοῖς σαλεύειν ἐπιχειροῦσι ταύτας τὰς Ἀριστοτελούς κατηγορίας, ἀλλὰ 25

4. διὸ φίλη R. διηφύλῃ S. om. Felic. Num Διηφύλῃ? — 5. τε om. S. —
6. ἥδεως] ὅρα τὸ ἐπιεικὲς τοῦ φιλοσόφου mrg. R. — 10. Ὁμηρικὸν] περὶ Διο-
μήδους ταῦτα φησι. R. mrg. imo II. φ. 104. — 12. ἀπείρους om. S. — 15. μόνον
S. — λεῖπον τι προσθεῖναι? — 16. σαφεῖς καὶ συντόμους S. — 19.
ἐπεὶ] fort. εἰ δὲ μή, vel ἐπεὶ ἄλλως. — 25. ταύτας ἐπιχειροῦσι S.

καὶ αὐτοῖς γε τοῖς Περιπατητικοῖς πρὸς ἑαυτούς; τοῖς μὲν μᾶλλον ἐφικνεῖσθαι τῆς διανοίας τάνδρος ὑπειληφόσι, τοῖς δὲ εὑπορώτερον λύειν οἰομένοις τὰ παρ' ἑτέρων ἀπορούμενα.

"Οτι, ὡς φιλομαθέστατε Σέλευκε, περὶ τῶν πρώτων καὶ ἀπλῶν λέξεων ὡν αὐται σημαίνουσι, σκοπός ἐστι ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ. ἐπειδὴ τοίνυν δὲ λόγος πᾶσι τοῖς εἴδεσι τῆς φιλοσοφίας χρήσιμος, τούτου δὲ ἀρχαὶ αἱ ἀπλαῖ λέξεις καὶ τὰ ὑπὸ τούτων σημανόμενα, εἰκότως πολλὴ γέγονεν ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ καλῶς ή μὴ καλῶς Ἀριστοτέλη διειληφέναι περὶ αὐτῶν.

10 Ἄλλὰ δὴ τί βούλεται αὐτῷ η ἐπιγραφὴ καὶ τὸ τῶν κατηγοριῶν ὄνομα; οὐ γὰρ δήπου παραστῆσαι ἔθελει, πῶς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀνθρώποι μέμφονται. τῇ γὰρ κατηγορίᾳ η ἀντίκειται η ἀπολογία, τοῦτο ὄνομα τέταχεν η τῶν Ἑλλήνων διάλεκτος, ὥστε εἰκότως ἀν τις αὐτὸν αἰτιάσαιτο, δτι ξενίζει τοῖς ὄνόμασι.

15 Πολλαὶ μὲν οὖν, ὡς Σέλευκε, πρὸς ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπαντήσεις φέρονται ὑπὲρ Ἀριστοτέλους, καὶ ταύτας ἔξεστιν ἀναλέγεσθαι ἐκ τε τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ Πορφυρίου. ἐγὼ δὲ τὰς μὲν πλείους παρήσεων ἔοικα, τὴν δὲ φαινομένην εἶναι μοι βαθυτέραν ἐκθήσομαι. οὐ γὰρ συνεξισάζει τοῖς πράγμασι τὰ δνόματα, οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἔχει φύσιν καὶ τάξιν τὰ σημανόμενα τοῖς σημαινομένοις, ἀλλὰ πάμπολυ τῶν πραγμάτων ἐλαττούται η τῶν δνομάτων σημασία. ἀνάγκη δὴ πᾶσα τοῖς φιλοσόφοις η χρῆσθαι ξεναις λέξεις καὶ τῶν συνηθῶν δνομάτων ἀπηλλοτριωμένως, ἐπειδὴ καὶ τῶν τοῖς πολλοῖς ἀγνώστων πραγμάτων εἰσὶν ἔξηγηται, η τῇ προχείρῳ χρῆσθαι συνηθεῖται, καὶ τὰ ἐπ' ἄλλων 25 κείμενα δνόματα μεταφέρειν. ἐπεὶ γὰρ σύμβολα καὶ σημεῖα τῶν πραγμάτων τέθειται τὰ δνόματα, τοῖς μὲν πᾶσι γνωρίμοις ἀνάγκη ην ἡδη κεῖσθαι δνόματα ἐν ταῦτα σημαίνει, δσα δὲ εἱπιστημονικὰ τῶν πραγμάτων, παρὰ τῶν ἐπιστημόνων ἀπήτει τὴν θέσιν. Οὕτως οὖν καὶ δ

2. ὑπειληφόσι] Sahunius, ὑπειλήφασι R., ἀπειλήφασι S. — 8. ἀριστοτέλει R.

11. θέλει S. — 20. καὶ] τε καὶ S. — 20. σημανόμενα] scrib. σημαίνοντα. Felic. vertit τοῖς σημαινοντιν. — 25. σύμβολα καὶ] συμβολικὰ S.

Ἄριστοτέλης ὅτε μὲν ἔνορφωνεὶ τῇ θέσει τῶν ὀνομάτων, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐντελεχείας αὐτὸς ὀνοματοποιήσας ταύτην, ὅτε δὲ ἐκ τῶν κατὰ τὴν συνήθειαν παρακειμένων τὰ σημαντικὰ καὶ στατικὰ τοῦ προκειμένου εἰς διδασκαλίαν πράγματος μεταφέρει, ὥσπερ δὴ καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ τῆς κατηγορίας ὄνόματος πεποίηκε. τοῦ γὰρ κατηγορεῖν ἐπὶ τοῦ μετ' αὐτίας ἐγκαλεῖν παρὰ τοὺς πολλοὺς κειμένου μετήνεγκεν ὁ φιλόσοφος τοῦτο ἐπὶ τοῦ κατά τινος ἀπλῶς σημαίνοντός τι διὰ τῆς λέξεως. δείκνυσι τοινυν ἡ τῆς κατηγορίας ἐπιγραφή, ὅτι καὶ τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη καὶ πάντα τὰ καθόλου κατηγορεῖται κατὰ τῶν ὑφ' ἑαυτοῖς ὄντων, καὶ αἱ σημαντικαὶ λέξεις αἱ κοιναὶ καταγορεύονται κατὰ πασῶν τῶν 10 ὑποτεταγμένων μερικῶν λέξεων.

3. Ἀλλ' ὅτι μὲν αἱ κατηγορίαι ὀνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ καταγορεύεσθαι, ὅπερ ἐστὶ λέγεσθαι κατά τινος ὑποκειμένου, καλῶς ἄμα καὶ βραχέως ἐδίδαξας· καὶ γὰρ εἰπερ ἄλλον τινὸς καὶ τῆς συντομίας φροντιστέον, ἵνα μὴ εἰς τὴν αὐτὴν τοὺς προειληφόσιν ἀπειρίαν ἐμπέσω- 15 μεν· ἐπεὶ δὲ ἀπορον φαίνεται μοι, τί ποτέ ἐστι τὸ λεγόμενον, πότερον φωνὴ ἢ πρᾶγμα ἢ νόημα, τοῦτό μοι σαφῶς ἐπιδεῖξαι πειράθητι.

Ἐδει μὲν συντόμως ἀποχρίνασθαι με πρὸς τὴν ἐρώτησιν, ὅτι προηγούμενως σημαίνεται τὰ νοήματα, κατὰ συμβεβηκός δὲ καὶ τὰ πράματα· ἐπεὶ δὲ πολλὴ περὶ τῶν λεγομένων ἐστὶν ἡ ζήτησις, πλείω 20 κάγῳ περὶ τῶν λεγομένων εἰπεῖν βούλομαι· καὶ γὰρ Σωσιγένης ὁ Περιπλατητικὸς παραλλήλους ἐπιχειρήσεις περὶ τῶν λεγομένων ἀντεξήτασεν, οὐ μὴν περὶ μιᾶς γε αὐτοτελῶς ἀπεφήνατο, ἀλλ' ἴσομαχοῦντας ἀφῆκε τοὺς λόγους. βούλομαι δὲ καὶ τὰ ἐκείνου ἐπισκέψασθαι καὶ τελευταῖν τὴν ἐμαυτοῦ δόξαν ἐπαγαγεῖν. ἐπιχειρῶν δὴ περὶ τῶν πραγ- 25 μάτων καὶ βονλόμενος ταῦτα εἶναι τὰ λεγόμενα ἐφόδῳ τινὶ τοιαύτῃ

2. αὐτὴν S. — 3. στατικὰ om. S. καὶ στατικὰ om. Felic. — 4. φέρει S. — 7. τοῦ . . σημαίνοντος] scrib. τὸ . . σημαῖνον. — 9. κατὰ om. S. αὐτοῖς S. — 12. ὑπὸ S. — 15. ἀπορίαν S. — 16. μοι φαίνεται εἶναι S. τί . . τὸ λεγόμενον] fort. τίνα . . τὰ λεγόμενα. — 18. πρὸς τὴν ἐρώτησιν om. S. — 19. καὶ om. R. 20. πλείονα R. — 22. ἀντεξέτασιν S. — 23. γε] τε R S. — 24. δὲ] δὴ R. — 26. τοιαύτη om. R.

κέχοηται· εἰ γὰρ τοῦ λέγειν καὶ τοῦ μὴ λέγειν κύριά πως ἐστὶ τὰ πράγματα, καὶ μὴ ὄντων μὲν οὐδὲν λέγομεν, ὄντων δὲ ἀποφανόμεθα, ταῦτα ἀν εἴη τὰ λεγόμενα. πρὸς δὴ τοῦτο εἴποιμ' ἀν ως οὐδὲν κωλύει αἴτια εἶναι τοῦ λέγειν τὰ πράγματα, μὴ μέντοι προσεχῶς ὅπερ 5 νῦν ζητοῦμεν, ταῦτα εἶναι τὰ λεγόμενα. καὶ γὰρ τοῦ πυρεττειν, φέρε, αἴτια ἐστὶν ἡ ἡλίωσις καὶ τοῦ ὀδυνᾶσθαι ἡ τῆς βελόνης νύξις, ἀλλ' οὔτε ἡ βελόνη ἐστὶν ἐν τῇ ὀδύνῃ, οὔτε ἡ ἡλίωσις ἐν τῷ πυρεττειν. τῶν γὰρ αἴτιων ἀ μὲν ἐστιν ἔξω χωριστά, ἀ δὲ συμπάρεστιν, ὥστε δύναται μὲν καὶ τὰ πράγματα αἴτια εἶναι τοῦ λέγειν, οὐ μὴν αὐτὰ 10 εἶναι τὰ λεγόμενα, καὶ γὰρ καὶ περὶ μὴ παρόντων πραγμάτων λέγομεν καὶ περὶ γεγενημένων καὶ περὶ μελλόντων, ἐδει δὲ τοῦ λόγου ὄντος περὶ αὐτῶν καὶ τὰ πράγματα εἶναι. εἰ δὲ οὐ συνυφέστηκε τῷ λόγῳ τὰ πράγματα, οὐκ ἀν εἴη ταῦτα τὰ λεγόμενα· καὶ γὰρ ἐστι λέγειν καὶ ἀνύπαρκτα, οἷον ἵπποκενταύρους καὶ τραγελάφους. λέγουσι δὲ 15 λόγους καὶ οἱ μανόμενοι καὶ οἱ παράφρονες, ὥστε εἴπερ τὰ λεγόμενα ἦν τὰ πράγματα, κάκεῖνοι ἀν κατὰ πραγμάτων ἔφερον τὸν λόγον, καὶ οὐδὲν ἀν μὴ ὑφεστηκός ὠνομάζομεν. ἔτι φησὶν, εἰ ἀληθῆς ὁ λόγος καὶ ψευδῆς ἐκ τῶν πραγμάτων, οὐκ ἀν δύνατο ἄλλο μὲν εἶναι τὸ λεγόμενον, ἄλλο δὲ τὸ ποιοῦν τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές, ὥστε ταῦτα 20 ἀν εἴη τὰ λεγόμενα, ἀπέρ ταῦτα ἐστι τοῦ αὐτοτελοῦς λόγου. τούτῳ τῷ ἐπιχειρήματι χρώμενος ὁ Σωσιγένης Θαυμάζω πῶς οὐ συνεῖδεν, ὡς εἰ μὲν πᾶς λόγος ἀληθῆς ἦν ἡ ψευδῆς, ἔδοξεν ἀντιλέγειν κατασκευάζων δτι τὰ πράγματά ἐστι τὰ λεγόμενα· εἰ δὲ ἐστι τις λόγος μήτε ἀληθῆς μήτε ψευδῆς, ἐστι δὲ λέγειν καὶ κατὰ μηδενὸς ὑποκειμένου φερόμενον, πῶς ἐστι τούτῳ τῷ ἐπιχειρήματι διῆσχυροςεσθαι; ἔπειτα ἄλλο μὲν ἐστι τὸ περὶ πράγματος λέγειν καὶ ποιεῖν περὶ αὐτοῦ

2. ὄντος . . ὄντος S. — 3. κωλύοι S. — 4. πράγματα om. S. — 5. πυρέσσειν S. — 11. γενημένων (sic) R. — 12. περὶ] τοῦ παρ' R. — 16. τὰ om. R ante πράγματα. — 17. μὴ om. S. — 18. δύνατο] δύναται τὸ R. — 21. Θαυμάζω] bis S. — 23. τὰ om. R. — 26. ποιεῖν] ποιεῖν τι S.

ἀληθῆ ἢ ψευδῆ λόγον, νῦν δὲ ξητοῦμεν τίνα ἔστι τὰ λεγόμενα. πρὸς τούτοις ἔστω καὶ τὸ πρᾶγμα αἴτιον τοῦ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς λόγου, ἀλλ’ οὐ διὰ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθήσει τὸ τὰ πράγματα εἶναι τὰ σημανόμενα· δύναται γὰρ καὶ γίνεσθαι μέν τις, εἴγε τις συγχωρήσειεν, ἀληθῆς ἢ ψευδῆς λόγος διὰ ταῦτα, ἀλλα δὲ τίνα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ 5 λόγου σημανόμενα· οὐ γὰρ ἐπεὶ δεκτικός ἔστι τοῦ ἀληθοῦς ἢ ψευδοῦς ὁ λόγος, διὰ τοῦτο ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ ἀληθῆς ἢ ψευδῆς γεγένηται. κατὰ συμβεβηκός μὲν γὰρ αὐτῷ ὑπάρχει τὸ ἀληθεῖ εἶναι ἢ ψευδεῖ, κατ’ οὐσίαν δὲ τὸ σημανεῖν τόδε τι προηγουμένως. ἀλλ’ ἔστι φησὶ καὶ μετὰ τὸ λεχθῆναι τὰ πράγματα, οἷον ἵππος φέρει ἢ βοῦς ἢ λίθος, 10 εὑδηλον, ὅτι ταῦτά ἔστι τὰ σημανόμενα· οὐ γὰρ ἀνὴν ἢν πανσάμενον τοῦ λόγου. καίτοι τὸ ἐναντίον εἴποιμ’ ἄν, ὅτι οὐτως οὐκ ἔστι τὰ λεγόμενα τὰ πράγματα, οὐδὲ πρὸς πρῶτα αὐτὰ ὁ λόγος ἔχει σχέσιν. ὁ μὲν γὰρ λόγος ὁ περὶ αὐτῶν λέγων παρηλθε, τὰ δὲ πράγματα μένει· εἰ δὲ ἢν τὰ σημανόμενα τὰ πράγματα, ἔδει κάκεῖναι μὴ εἶναι 15 τοῦ λόγου παρελθόντος. νῦν δὲ ὁ μὲν λέγων ἔστι καὶ ἀκούων, ἐὰν οὐτω τύχῃ, τὰ δὲ πράγματα περὶ ὧν ὁ λόγος οὐκ ἔστι. καίτοι εἰ τὸ ποιοῦν ἀναγκαῖον εἶναι τότε, ὅτε καὶ τὸ πάσχον πάσχει, ἀνάγκη καὶ τὸ λεγόμενον. εἶναι τότε ὅτε καὶ τὸ ἀκοῦον ἀκούει· εἰ δὲ ἔστι μὲν ὁ λέγων καὶ ὁ ἀκούων, τὰ δὲ πράγματα οὐκ ἔστιν, δταν περὶ 20 τῶν γεγενημένων ὁ λόγος ἢ, πῶς οἶον τε τὰ πράγματα εἶναι τὰ σημανόμενα; περὶ μὲν δὴ πραγμάτων οὐτω διειλήφαμεν· ἀν δὲ λέγη τις ὅτι ἡ λέξις ἔστιν ἡ λεγομένη· καὶ γὰρ καὶ πλείους δύνανται ταύτης ἀκούειν, καὶ δύναται καὶ ὄντων καὶ μὴ ὄντων πραγμάτων εἶναι καὶ λέγεσθαι, ἔροῦμεν ὅτι ἄλλο μέν ἔστι τὸ διὰ ταύτης σημανεσθαί τι, 25 ἄλλο δὲ τὸ αὐτὴν ταύτην ὑπό τινος σημανεσθαι. εἰ μὲν γὰρ τὸ τῇ

1. ἢ] εἴτε R. ἢ καὶ S, in cuius mrg. ἄλλο δέ ἔστιν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγειν· οὐ γὰρ ποιεῖ τοῦτο ἀληθῆ ἢ ψευδῆ λόγον. — 5. εἶναι om. S. τὰ om. R. — 7. ψευδῆς ἢ ἀληθῆς S. — 8. ἢ ψευδεῖ εἶναι S. — 10. φέρε om. S. — 11. ἀν om. S. πανσάμενοι R. — 13. τὰ ante πράγματα om. S. — 19. ἀκούει] ἀκούειν S. — 20. ὁ post καὶ om. S. — 24. ὄντων] fort. ὄντων τῶν — εἶναι τε καὶ S. — 25. ταύτη S. — 26. δὲ αὐτὴν S.

φωνῇ προφέρειν τοῦτο ὑπειλήφαμεν εἰναι τὸ λέγειν, αἱ λέξεις λέγονται,
ἐπεὶ διὰ φωνῆς προφέρονται· εἰ δὲ τὸ δνομάζειν τὸ ὄνομα οὐκ ἔστι
λέγειν, ἀλλὰ διὰ τοῦ δνόματος ἄλλο τι, οὐδ' ἀν τὸν λόγον εἴη λέγειν,
ἄλλα ἄλλο τι διὰ τοῦ λόγου, ὥστε νῦν ζητοῦμεν τι ἔστι τὸ σημα-
5 νόμενον διὰ τοῦ λόγου, οὐ τι διὰ τῆς φωνῆς προφερόμεθα. ἀλλ'
ῶσπερ φησὶ τὸ βαδίζειν τοῦ βαδίζοντός ἔστιν ἐνέργεια, καὶ τὸ γρά-
φειν τοῦ γράψοντος, οὕτω καὶ τὸ λέγειν τοῦ λέγοντος, δ δὲ λέγων
λόγους καὶ μόρια τοῦ λόγου διέρχεται, καὶ ταῦτα ἀν εἴη τὰ λεγόμενα.
ἀλλὰ φήσαμ' ἀν ως ἄλλο ἔστιν ἐνέργεια, ἄλλο τὸ ὑπὸ τῆς ἐνέργειας
10 ἀποτελούμενον· οὐ γὰρ τὸ οἰκοδόμημα ταῦτον ἔστι τῇ ἐνέργειᾳ τοῦ
οἰκοδόμου, οὐδὲ τὸ ζωγράφημα ταῦτον τῇ ἐνέργειᾳ τοῦ ζωγράφου,
ἀλλ' ἔτερα τὰ ἀποτελέσματα, ὥστε καὶ τὸ λέγειν ἐνέργημα δν τοῦ
λέγοντος ἄλλο ἔχει τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνεργήματος σημανόμενον. πάλιν
φησὶν δτι τὸ λέγειν ἀπὸ τῆς λέξεως καὶ τοῦ λόγου παρωνύμως εἴρηται,
15 ώστε καὶ οὕτω συμβαίνοι ἀν τὰς λέξεις εἰναι τὰ λεγόμενα. καὶ ἀπ'
αὐτοῦ δὲ τούτου ἐλέγχοιτ' ἀν τὸ νῦν ζητοῦμενον. εἰ γὰρ παρωνύμως
ἀπὸ τοῦ λόγου τὸ λέγειν εἴρηται, οὐκ ἀν τοὺς λόγους λέγοιμεν, εἴπερ
μήτε τὴν βάδισιν βαδίζομεν, μήτε τὴν ὑγίειαν ὑγιαίνομεν, μήτε τὰς
πράξεις ἢ τὰς ποιήσεις πράττομεν ἢ ποιοῦμεν. πάλιν οἱ τὰ ἀμφίβολα
20 προφερόμενοι καὶ τὰ διμώνυμα ἔνα μὲν λόγον λέγουσι, πλειονα δὲ ση-
μαίνονται, ώστ' οὐκ ἀν εἰεν αἱ λέξεις αἱ σημανόμεναι. ἔτι δταν
ἀσαφῶς τις εἴπῃ, τῶν μὲν δνομάτων ἀκούομεν, ἢ δὲ λέγει φαμέν μή
συνιέναι, ώστε οὐκ ἀν εἴη τὰ δνόματα τὰ λεγόμενα καὶ σημανόμενα,
ἀλλὰ ἄλλο τι. τι δ' ἀν εἴποιμεν περὶ τῶν ἀσήμων φωνῶν, δπότε ἡ
25 μὲν λέξις λέγεται, οὐδὲν δὲ σημαίνει; πάλιν ἐπὶ τῶν πολυωνύμων
πλειον τὰ δνόματα ἔν δὲ τὸ πρᾶγμα, ώστε εἰ μή τὸ αὐτό

1. προφέρειν] Sahunius, προσφέρειν libri. — 2. προσφέρονται R — 3.
οὐδ' ἀν . . ἄλλο τι om. S. — 5. προσφερόμεθα S. — 9. ἐνέργεια καὶ ἄλλο S.
— 11. τῶν ζωγράφων R. — 12. καὶ om. S. ἐνέργημα δν τοῦ λέγοντος post
σημανόμενον S. — 13. ἄλλο] ἔτερον S. — 15. καὶ οὕτω συμβαίνοι] συμβαίνει S. —
22. ᾧ] ὁ S. — 25. δὲ om. S.

ἔστι ταῖς λέξεσι τὸ πρᾶγμα, ἄλλο τι ἀν εἴη παρ' αὐτὰ τὰ λεγόμενα. ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἔκατερωθεν γεγύμνασται· μόνα δὲ σημαινόμενα οἱ ἀρχαὶ λέγονται τὰ νοήματα, ἐπειδὴ περὶ τῶν πραγμάτων ἔστι ταῦτα καὶ ἀπὸ τῶν πραγμάτων. προηγούμενως μὲν τὰ νοήματα, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ τὰ πράγματα σημαινεται· οὐ γάρ ἔστι 5 τὸ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' ἐν διανοίᾳ καὶ ἐν ταῖς διεξόδοις τοῦ νοῦ. λέγει γοῦν αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν περὶ ψυχῆς οὕτως, ἢ μὲν τῷν ἀδιαιρέτων νόησις οὕτε ἀληθῆς οὕτε ψευδῆς, ἐν οἷς δὲ ἡδη τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθὲς, σύνθετες τις ἡδη τῷν νοημάτων. τὰ νοήματα ἔρα ἔστι τὰ 10 πρώτως σημαινόμενα καὶ λεγόμενα· περὶ γάρ τῶν γεγονότων καὶ τῶν μὴ ὄντων νοήσεις ἥμιν γίνονται, ἃς ἐρμηνεύοντες λέγομεν. καὶ ψευδῆς καὶ ἀληθῆς λόγος οὐκ ἀν γένοιτο, εἰ μὴ ἐκ τῶν νοημάτων τὸ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος δὲ λόγος δεξαιτο. πρῶτος γάρ λόγος δὲ ἐν τῇ διανοίᾳ ἀφ' οὐπερ εἰκός καὶ τὸ λέγειν αὐτὸν καὶ τὸν ἐν τῇ φωνῇ λόγον προσαγορεύεσθαι. 15 πάλιν αἱ ἀμφιβολίαι καὶ δμωνυμίαι καὶ πᾶσαι ὅσαι περὶ τὴν λέξιν ἀπάται γίνονται, τῷ νοήματα πλείω γίνεσθαι συμβαίνουσιν, ἐπειδὴ ἐπ' ἄλλο καὶ ἄλλο ἡ διάνοια πίπτει. εἰ οὖν δὲν μὲν τὸ ὄνομα νοήσεις δὲ τούτου πλείους, καὶ τὰ λεγόμενα πλείω. ἔστι δὲ τὸ αὐτὸν καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀποδεῖξαι· καὶ γάρ μεθην καὶ οἶνον εἴπω, κατ' ἀμφω 20 μία ἐπίνοια, καίτοι ἐτερα τὰ δνόματα καὶ οὐ τὰ αὐτά· αἱ γε μὴν ἄσημοι φωναὶ ἄντικρος διαρρήδην δεικνύονται, ὅτι τὰ νοήματα ἔστι τὰ σημαινόμενα· λέγομεν γάρ τὸν τοιοῦτον μηδὲν λέγειν, ἐπειδὴ οὐδὲν νοεῖν ἐνδέχεται, οὕτε τὸν λέγοντα οὕτε τὸν ἀκούοντα κατὰ τὰς τοιαύτας φωνάς· τούς γε μὴν τερετίζοντας οὐδέν φαμεν λέγειν τῷ μηδὲν εἰναι 25 νοεῖν. δλως δὲ τὰ ἄλλα ζῶα οὐδεὶς ἀν εἴποι λέγειν, δηλονότι τῷ διανοίας μὴ κοινωνεῖν· ὥστε ἥμιν γε ἐκ πάντων τούτων εὑδηλον

2. γεγυμνάσθω? — σημαινόμενα] fort. λεγόμενα καὶ σημαινόμενα. — 7. γοῦν] οὖν S. — τῶν om. R. — 8. ψυχῆς] III, 6. — 9. καὶ τοὺς] τὸ om. R. cuius mrg. τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς νοήμασιν ὀρᾶται. — 10. τις om. S. — 14. δὲ λόγος om. S. — 18. ἐν om. S.

εῖναι, δτι τὰ νοήματά ἐστι τὰ σημανόμενα πρώτως, δευτέρως δὲ τὰ πράγματα. ἐστι γὰρ η κατηγορία η σημανούσα λέξις τὸ τοῦ Σωκράτους φέρε νόημα, οὐκ ἄλλως μέντοι τῆς Σωκράτους φαντασίας η ὡς Σωκράτους, τοῦ μὲν νοήματος κινήματος ὅντος ἀμεροῦς καὶ ἀπλοῦ 5 τῆς ψυχικῆς ἐνεργείας οὐκ ἐν πάθει θεωρουμένης, τῆς δὲ φαντασίας ἐν πάθει φανείσης, διεξόδου τινὸς οὖσης καὶ διανύσεως αὐτοῦ. οὐ λέγω δ' ὅτι η διανόησίς ἐστι φαντασία· περὶ γὰρ τῶν ἀσωμάτων νοήσεις μέν εἰσιν, οὐκ εἰσὶ δὲ φαντασίαι, ἀλλ' ὅτι ὑποτρέχει η φαντασία τὴν νόημα. οὐκ αὐτὰ οὖν τὰ ὅντα αἱ κατηγορίαι, ἀλλ' αἱ 10 σημανούσαι λέξεις τὰ νοήματα καὶ τὰ πράγματα. δταν γὰρ λέγωσι τὸ ζῶον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται, λέγονται δὲ η σημαντική λέξις τοῦ ζῶον ήτις ἐστὶ τὸ ζῶον ὄνομα κατὰ τοῦ σημανούμενον νοήματος ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου λέξεως καὶ τοῦ ὑποκειμένου τούτῳ πράγματος κατηγορεῖται. τὸ γὰρ κατηγορεῖσθαι τῷ σημαντικῷ φωνῶν ήγειριον 15 αἱ σημανούσαι τὰ νοήματα καὶ τὰ πράγματα.

4. Ἐλλὰ δὴ πῶς μέλλομεν διαγνώσκειν τὰς προτιθεμένας λέξεις, πότερον ὑπὸ τὰς κατηγορίας πίπτουσιν ή οὐ; δὸς οὖν τι κριτήριον, ἵνα τὰ μὴ ὑποπλέοντα τῇ τῷ κατηγοριῶν διαιρέσει διακρίνωμεν.

Φημὶ δὴ ὅτι τὸ σημαντικὸν πᾶν γένος προϋπάρχειν δεῖ ὡς ὑποκείμενον, καὶ ἐν ἀρχαῖς τάξαι ἐν τῇ τοιαύτῃ διαιρέσει· οὐ γὰρ οἰόν τε ἐστὶν οὐδέποτε ἄνευ τοῦ τοιούτου τρόπου τῆς φωνῆς κατηγορεῖσθαι τι ὡς ἔτερον καθ' ἔτερον. οὐκοῦν εἴ τι ἀσημόν ἐστι μόριον καθ' αὐτό, οἷον τὸ βλίτρι, η κατὰ ἀναφορὰν ἐφ' ἔτερον σημαντικόν, ὡς αἱ οὕτω καλούμεναι ἐπαναφοραί, αἵτινες κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ ἀρισταὶ 20 μόρια ἀναφορὰν δηλοῦστε τι, ὡς η ἐκεῖνος φωνὴ ἐπὶ τὸ τὸ τῆς ἀναγομένη, η εἴ τι συσημαντικὸν εἴη μεθ' ἔτερον, ὡς τὰ ἀρθρα καὶ οἱ σύνδεσμοι, οὐδαμῶς τὰ τοιαῦτα ἐν ταῖς κατηγορίαις θεῖη ἄν τις δικαίως.

1. δεύτερα S. — 2. τοῦ ομ. R. — 5. ψυχικῆς] Sahunius, ψυχικῆς καὶ R. ψύχης καὶ S. — 6. αὐτῶν S. — 9. οὐκ αὐτὰ] οὐ κατὰ R. — 20. γὰρ ομ. S. — 23. βλίτρι S. mrg. R. αἱ ἀσημοὶ φωναὶ καὶ αἱ ἐπαναφοραὶ καὶ αἱ συσημανούσαι λέξεις οὐκ ἀνάγονται ὑπὸ κατηγορίας.

πάλιν τοίνυν μετὰ τῆς πρὸς τὸ πρᾶγμα σχέσεως καὶ τῆς κατὰ τὰ πράγματα διαφορᾶς βούλεται ἡ κατηγορία κυρίως εἰδοποιεῖσθαι, ἐπειδὴ προηγουμένως ἡ σημαντικὴ λέξις τῆς πρώτης ἔχεται χρείας τοῦ λόγου, καθ' ἥν τὰ πράγματα δηλοῦν ἀλλήλοις ἐφιέμεθα, οἷον ἡ μὲν ἀνθρωπος λέξις πρὸς οὐσίαν ἔχει τὴν σχέσιν, ἡ δὲ λευκότης πρὸς ποιότητα, καὶ αἱ ἄλλαι ὅμοιας. ἐὰν οὖν λέξις οὕτῳ σχηματισθῇ, ὡς μὴ τῆς πρώτης εἶναι σημασίας τοῦ λόγου, ἀλλὰ τοῖς οὐκείοις μέρεσι τὸν ἐπιβάλλοντα χαρακτῆρα ἀφορίζειν, ὡς διόθεν, οἴκοθεν, κάλλιστα, δραστήτα, σοφάτα, ποιητικάτα, ἡ κατὰ τὴν τῶν νοημάτων πρὸς ἀλληλα ἐπιπλοκήν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὑποθετικοῦ, οἷον τοῦ εἰ ἡμέρᾳ 5
ἐστί, καὶ τῆς μάχης τοῦ διαιρετικοῦ, οἷον ἡτοι ἡμέρᾳ ἐστίν, οὐκ ἀν γένοιτο λέξις οὐδὲ ἡτιοῦν τούτων προσήκουσα τὰς κατηγορίας· ἀπασι γὰρ αἱ τοιαίδε χρεῖαι τοῦ λόγου παντάπασιν ἀφίστανται τῆς τῶν κατηγοριῶν προηγούμενης πρὸς τὰ πράγματα συντάξεως. πάλιν εἴτις ἀρδητος εἴη κίνησις τῆς διανοίας, ὡς ἐπὶ τῶν στεναγμῶν καὶ 10
βρυχημάτων, ἡ εἴτις ἀναρθρος ψόφος, ὡς ἐπὶ τῶν ποπλυσμάτων, ἡ εἴ τις ἀφάνταστος φωνὴ ὡς ἐπὶ τῶν τερετισμάτων, ἡ εἴτι δύναμα μηδὲν πρᾶγμα δηλώσειν, οὐδαμῶς οὐδὲν τούτων ἐστὶ κατηγορία· οὐδαμῆ γὰρ διασώζοντι τὴν ἴδιότητα τῆς κατηγορικῆς οὐσίας. ἔτι τοίνυν αἱ ἀνωτάτω τῶν γενῶν διαστάσεις, ἡ εἰ οὗτῳ τις βούλοιτο 15
λέγειν, τῶν γενικωτάτων λέξεων οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς ἀλλήλας, οὐκονν οὐδὲν ἔξουσιν οὐσιῶδες ἐφ' ἔαντῳ δν ἡ λεγόμενον κατηγόρημα ἔτερον ἀνωτέρῳ. κατέ δὴ τοῦτον τὸν διορισμὸν δεῖ τοὺς δρθῶς θηρεύοντας τὰς κατηγορίας μήτε τὸ δν ὡς κοινὸν καθ' ὅλων ἀποδεικνύναι· εἰ δὲ μή, οὗτῳ οὐκέτι ἔσονται δέκα, ἀλλ' εἰς ἐν γένος 20
συναχθήσονται, μήτε τὴν κίνησιν κατὰ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὡς κοινὸν κατηγορεῖν, οὐ γὰρ ἐτ' ἔσται δύο γένη ταῦτα, ἀλλ' ἐν τὸ συναμφότερον ἡ κίνησις. καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀσύνθετον, ἐάν τε τις ἐν τοῖς τῶν δυτῶν γένεσιν αὐτὸ ἐπισκοπῆ, ἀν τ' ἐπὶ τῶν γενικωτάτων σημαν-

8. ὁρθώτατα S. σοφάτατα om. S. — 11. ἡτοι] εἴ τι S. — 16. ποπλυσμάτων S. — 18. οὐδαμοῦ S. — 23. ὁρθοὺς S. — 24. ὁν] ἐν S.

τικῶν λέξεων, έάν τε καὶ συναμφοτέρως, πανταχὴ οὐτωσὶ τὸν χαρακτῆρα ἀφορίζει τῶν κατηγοριῶν. οὔτε οὖν τὰ σύνθετα, οἷον Δίων περιπατεῖ, οὔτε τὰ ὑποσύνθετα, οἷον ξυστρόπων, οὔτε τὰ κατὰ συγκοπὴν ἢ ἀποκοπὴν λεγόμενα, οὔτε τὰ πεποιημένα δνόματα, οὔτε τὰ 5 παρεσχηματισμένα, οὔτε τὰ ἐπιθετα, οὐθ' ὅσα ποιητικῆς ἢ φητορικῆς ιδιαὶ θεωρεῖν, οὐδαμοῦ προσήκει τι ταῖς κατηγορίαις· ἄλλης γὰρ θεωρίας τῆς περὶ τὴν λέξιν καὶ δευτέρας τὰ τοιαῦτα γινώσκειν. ή δὲ κατηγορία τὴν προηγουμένην σημασίαν βούλεται θηρεύειν τῶν λέξεων καὶ τὰς προηγουμένας οὐσιώδεις κοινότητας τῶν ὄντων, ἀτινες ἐν τοῖς ἀνω-
10 τάτω γένεσι θεωροῦνται, ἀλλ' οὐχὶ τὰς κατὰ συμβεβηκός ἄλλως θεωρουμένας δευτέρας κοινὰς ἐπινοίας. οἱ μὲν σχηματισμοὶ καὶ αἱ ἐπίνοιαι ἐπ' ἀπειρον δυνάμεναι προϊέναι ἄχρηστοι εἰσὶ πρὸς ἐπιστήμην, αἱ δὲ γενικαὶ σημαντικαὶ λέξεις ἢ αἱ τῶν πρώτων γενῶν περιλήψεις ἐν ἀπειρῷ τὸ πεπερασμένον παραδιδοῦσαι ἐμποιοῦσιν εἰδησιν ἀκριβῆ
15 τοῦ τε λόγου ἐν ταύτῳ καὶ τῶν ὄντων. διόπερ ταύταις χρηστέον [μάλιστα] ταῖς ἀφορμαῖς ως εἰκότως μάλιστα σπουδαζομέναις ὑπὸ τῶν τοῦ λόγου τε καὶ τῆς οὐσίας φιλοθεαμόρων. οὔτε ἄρα τὸ τροπικὸν ἢ μεταφορικὸν ὄνομα, ως τὸ ἀνεχαίτισεν, ἢ πόδα νείστον "Ιδης, ἀλλ'
οὐδὲ οἱ τρόποι οἷον τὸ ἔξ ἀνάγκης καὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, οὔτε οἱ 20 προσδιορισμοὶ, ωσπερ τὸ πᾶς ἢ οὐδεὶς ἢ τὸ τὶς ἢ οὐχὶ τὶς ὑπὸ τὰς κατηγορίας ταχθήσεται· οὐδὲν γὰρ δτι τῶν τοιούτων ἀφωρισμένην ιδίαν πραγμάτων ἔχει φύσιν. διόπερ ἄν τὶς αὐτὰ εὐλόγως ἀποδοκιμάσειεν ως οὐκ ἐφαρμόζοντα τῷ τῶν νῦν προειδημένων σκοπῷ τῶν κατηγοριῶν. οἷμαι τοίνυν καὶ τὸ πρὸς ἀλήθειαν βλέπον τοῦ λόγου καὶ ἐν φῷ κυρίως
25 τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι περιέχεται, τοῦτο προηγουμένως συναρμόζειν ταῖς κατηγορίαις. ὅσα δὴ οὖν δύναται μόρια τῆς σημαντικῆς φωνῆς εἰς κατηγορικὴν ἀπλῆν πρότασιν ληφθέντα τοὺς δρους ἔξ ων

1. συναμφοτέρων S. — 2. ἀφορίζη R. — 3. ξυστρόπων] *multifidus* Felic. — 6. τι om. R. — 7. περὶ] παρὰ R. — 12. ἐπίνοιαι om. S. — 14. παραδιδοῦσιν S. — 16. μάλιστα om. R. — σπουδασμέναις S. — 18. ἀνεχαίτισεν] Demost. p. 20, 27. — πόδα] Il. β, 824. — 20. πᾶς καὶ τὸ οὐδεὶς S. — 26. δὴ om. S.

συνέστηκε κυρίως ἀποτελεῖν, ταῦτ' ἂν εἴη τῶν κατηγοριῶν ἔχόμενα.
ποιησώμεθα δὲ ὑπὲρ σαφῆνείας καὶ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τὸν λόγον·
πολλῆς γὰρ οὖσης περὶ τούτων ζητήσεως κάλλιον ἐνδιατρίψαι τῷ
προκειμένῳ. ἐρώτα τοινυν εἰ βούλει;

Τὸ δὲ ποίας ἐστὶ κατηγορίας;

5

Οὐδεμιᾶς;

Διὰ τί;

“Οτι διώνυμον ἐστι κατὰ τῶν δέκα.

Τι δαὶ, τὸ ἐν ποίας ἐστὶ κατηγορίας;

Καὶ τοῦτο οὐδεμιᾶς.

10

Διὰ τί;

“Οτι καὶ τοῦτο δεκαχῶς λέγεται δσαχῶς τὸ δὲ.

Τῷ δὲ ἐντὸν πλῆθος. τίνος οὖν κατηγορίας τὸ πλῆθος;

Οὐδεμιᾶς.

Διὰ τί;

**“Οτι καὶ τὸ πλῆθος δεκαχῶς, οὐσία οἷον ἄνθρωποι, ποσὸν οἷον
τριπήχεις, ποιὸν οἷον λευκοί, πρός τι οἷον πατέρες, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.**

Πάλιν δὴ τὸ μὴ δὲ ποίας κατηγορίας ἐστι;

**Διττῶς λέγεται τὸ μὴ δὲ, τὸ μὲν πάσης τῆς φύσεως ἀρνησις
δπερ ἐστὶ παντῆ μὴ δὲ, οὔτε οὐσία, οὔτε ποιόν, οὔτε ἄλλο τι τῶν
λοιπῶν, ἢ τόδε τι μὴ δὲ, οἷον μὴ ποιόν, μὴ οὐσία, ἄλλο τι οἷον πρός τι.**

Ποίας οὖν ἐκάτερον μὴ δὲ ποίας κατηγορίας ἐστι;

**Τὸ μὲν παντῆ μὴ δὲ οὐδεμιᾶς. ἀνύπαρκτον γάρ ἐστι, τὸ δὲ τι
μὴ δὲ δεκαχῶς καὶ αὐτὸ λέγεται, τὸ μὲν ὡς μὴ οὐσία, τὸ δὲ ὡς μὴ
ποιόν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.**

25

Τὸ δὲ ἐστι ποίας ἐστὶ κατηγορίας;

Καὶ τοῦτο οὐδεμιᾶς.

9. δαὶ] δὲ S. — 19. διττὸν S. — ἀρνησις] ἀρσις libri. — 20. οὔτε ἄλλο] οὐδὲ R. — 21. τι post τόδε om. R. — 24. αὐτὸ] τὸ αὐτὸ R. — 25. λοιπῶν] ἄλλων S. — 26. δὲ om. R. — 27. καὶ τοῦτο om. R.

Διὰ τί;

‘Οτι ὁμώνυμόν ἐστι κατὰ τῶν δέκα.

Τὸ δὲ ταῦτὸν καὶ τὸ ἔτερον τίνος κατηγορίας ἐστί;

*Καὶ τούτων ἐκάτερον δεκαχῶς λέγεται· ταῦτὸν γὰρ ἦ οὐσία πρὸς
5 οὐσίαν ἢ ποιὸν πρὸς ποιὸν ἢ ποσὸν πρὸς ποσὸν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.
ἔὰν δὲ ἐναλλὰξ λαμβάνηται, πλείω ἐσται, οὐσία πρὸς ποσὸν καὶ οὐσία
πρὸς πρός τι, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. ἀλλὰ δέκα ταῦτα γίνεται σημαντο-
μενα, καὶ ἔὰν ἀπὸ τοῦ ποιοῦ, ἐννέα ἔλλα, ποιὸν πρὸς ποσόν, καὶ
ποιὸν πρὸς πρός τι, καὶ ἀπὸ τοῦ ποιοῦ δεκτώ, καὶ ἀπὸ τοῦ πρός τι
10 ἑπτά, καὶ ἥδη ἐπὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ ἀνάλογον. διμοίως δὲ καὶ τὸ
ἔτερον δεκαχῶς, ἢ οὐσία πρὸς οὐσίαν, ἢ ποιὸν πρὸς ποιὸν ἢ ποσὸν
πρὸς ποσόν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. τὰ δὲ ἐναλλὰξ κατὰ τὴν αὐτὴν
ἀναλογίαν πλείω.*

‘Εκάστη δὲ τῶν κατηγοριῶν τι ἐστί;

15 *Nat.*

Πῶς οὖν ἐκάστη τι;

*Δεκαχῶς, τὸ μὲν ὡς οὐσία τι, τὸ δὲ ὡς ποιὸν τι, ἢ δὲ ὡς
ποσόν, ἢ δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων.*

‘Ο δὲ δρός τὸ τι ἐστὶ δηλοῖ;

20 *Καὶ μάλα.*

Ποῖον δή τι;

Δηλοῖ δὲ δρός τὴν ὡς ἴδιότητα.

Ποίαν ἴδιότητα;

*Καὶ αὕτη δεκαχῶς, ἢ μὲν ὡς οὐσίας ἴδιότης, ἢ δὲ ὡς ποσοῦ,
25 ἢ δὲ ὡς πρός τι, ἢ δὲ ὡς ποιοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.*

Ἐτς οὖν ἐστιν δὲ δρός;

Οὖν. ἀλλὰ καὶ οὗτος δεκαχῶς δισαχῶς καὶ τὸ δρός.

Διὰ τι;

2. ὅτι] διότι S. — 4. γὰρ ἡ S. — 5. ἢ ποιὸν] καὶ ποιὸν S. — καὶ ἐπὶ . .
πρὸς ποσόν οὐ. S. — 16. πῶς] ποσαχῶς?

Εἰ γὰρ ὁ ὄρος τὴν ἐκάστου ἴδιότητα παρίστησι, δεκαχῶς δὲ τὸ
ὄν, δεκαχῶς καὶ ἡ ἴδιότης.

Ο δὲ ὄρος ἐκ γένους ἔστι καὶ ἴδιον, καὶ ποτοῦ γένους καὶ ποτοῦ
ἴδιον;

Δεκαχῶς πάλιν καὶ τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον. ὅσαι γὰρ αἱ κατη- 5
γορίαι, τοσαῦται γένη, καὶ ὅσαι κατηγορίαι τοσαῦται ἴδια.

Διαφέρει δὲ γένος κατηγορίας;

Τῇ μέν, τῇ δὲ οὐ.

Πῇ μὲν διαφέρει καὶ οὐ διαφέρει;

Τῇ μὲν ἐπὶ ὑποκείμενον ἀναφορᾷ οὐ διαφέρει· τὰ γὰρ ὑποκείμενα 10
δέκα εἰσὶ, καθόσον δὲ αἱ κατηγορίαι φωναῖς εἰσι, τὰ δὲ γένη φύσεις,
διαφέρει. ὥσαύτως δὲ καὶ ἡ διαφορά. ἐκάστου γὰρ γένους ἔστι διαφορά,
δεκαχῶς δὲ τὸ γένος, καὶ ἡ διαιρεσίς δὲ γένους οὖσα εἰς εἶδη τομῇ
δεκαχῶς ἐν εἴη, δεκαχῶς καὶ τὸ γένος τέμνεται, καὶ τὸ εἶδος εἰς ἵσα
τέμνεται. 15

Πῶς οὖν εἰ πολλαχῶς λέγεται τὸ γένος, ὄρον Ἀριστοτέλης δι-
δωσιν αὐτοῦ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τι
ἔστι κατηγορούμενον;

Οτι οὐδὲν κωλύει τῶν πολλαχῶς λεγομένων πολλαχοῦ ὄρον
λεγόμενον ἀποδοῦναι· ως γὰρ τὸ γένος δεκαχῶς, καὶ τὸ ἐν τῷ τι 20
ἔστι κατηγορούμενον πολλαχῶς.

Ἄλλ' εἰ τοιχῶς ταῦτὸν εἴρηκεν Ἀριστοτέλης· ταῦτὸν γὰρ ἡ γένει
ἡ εἶδει ἡ ἀριθμῷ, πῶς δεκαχῶς εἴρηται τὸ ταῦτό;

Οτι καὶ τῷ γένει ταῦτὸ δεκαχῶς, οἷον οὐσίᾳ μὲν ταῦτὸν ως
ἄνθρωπος, ἕππος· γένει γὰρ τῷ ζῷῳ ταῦτά. οὐσίᾳ δὲ τὸ ζῶον, ποσῷ 25
δὲ οἷον γραμμή, ἐπιφάνεια· μεγέθει γὰρ ταῦτά ἔστι ποσά, πρός τι δὲ
διπλάσιον, ποιῷ δὲ οἷον λευκόν, μέλαν· χρῶμα γὰρ ἐκάτερον τὸ αὐτό,
καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. ὅμοιώς δὲ τὸ εἶδει ταῦτὸν δεκαχῶς, ἡ τῇ οὐσίᾳ

6. adde τὰ post τοσαῦτα, et αἱ post ὅσαι. — 9. μὲν ante πῇ om. S. —
11. φωναὶ om. S. — 12. γένους] γένος S. — 19. κωλύοι S. — πολλαχοῦ]
πολλαχῶς? — 20. δεκαχῶς om. S. — 27. οἷον om. R. — 28. δὲ] δὲ καὶ S.

πρὸ τῆς εἰς τὰς κατηγορίας διαιρέσεως προλαμβάνομέν τινα συντελεῖν μέλλοντα εἰς τὴν σαφήνειαν τῶν ἔξης.

6. Οὐκοῦν ἔδει πρὸ τοῦ περὶ τῶν καθολικῶν λέξεων καὶ Ἀρχύταν λέγειν, ἃς ἡμεῖς κατηγορίας δινομάζομεν, ταῦτα προειληφέναι.

5. Ἡ μήποτε οὐδὲ κατὰ νοῦν γίνεται τὸν Πνθαγορικὸν ἢ τοιαύτη διαιρέσις; ἐπεὶ γὰρ φύσει διορίζονται τὰ δινόματα κεῖσθαι τοῖς πράγμασι, πᾶσαν τὴν ἀνωμαλίαν τὴν περὶ τὰς λέξεις παραπούνται.

7. Άλλὰ ταῦτα μὲν ὑπερθάμβεθα, ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτο γένος τῶν ξητήσεων παρὰ τῶν τὰς Πνθαγορικὰς ὑποθέσεις θαυμαζόντων ἀπαιτεῖν προσῆκεν· εἴπερ δὲ τὰ χρήσιμα προλαμβάνειν ἔδει, τί βονλόμενος μετὰ τὴν τῶν κατηγοριῶν παράδοσιν ἐπήγαγε περὶ ἐναντίων καὶ ἀντικειμένων καὶ κινήσεων καὶ τῶν ἄλλων;

"Οτι ὁ γενναῖος τῶν μὲν ἄλλων ὅσων ἐννοιαν οὐκ ἔχομεν, παρὰ τῶν ἐπιστημόνων εἰκότως προδιδασκόμεθα, τοιαῦτα δέ γε ἡν τὰ διμώνυμα 15 καὶ τὰ συνώνυμα καὶ τὰ παρώνυμα· τούτων γὰρ πρόληψιν οὐκ ἔχομεν, καί που πάντως ἔδει παρὰ τοῦ ἀκριβῶς τοῖς δινόμασι χρωμένον εἰς τὴν ἐπίνοιαν ἡμᾶς προσαχθῆναι· ὥν δὲ φυσικὴν ἔχομεν τὴν ἐπιβολήν, οὐ μήν πω ταύτην διηρθρωμένην, τούτων ἔδει μὲν τῇ κοινῇ ἐννοίᾳ χρήσασθαι, ἵνα μή τὸ συνεχὲς τῆς διδασκαλίας διακοπῇ, μετὰ ταῦτα δὲ ἀκριβῶς διαρθρῶσαι ἐκαστα, αὐτὰ τὰ πράγματα διαλαμβάνοντα, ἀλλ' οὐχὶ τῇ φυσικῇ θεωρίᾳ ταῦτα σκοπούμενον. αὐτίκα ὥσπερ εἰς γένη μὲν τινα τὴν διδασκαλίαν ἀνάγει περὶ τε ἐναντίων καὶ ἀντικειμένων καὶ τῶν ἄλλων, ἕτι τε περὶ κινήσεως καὶ τοῦ ἀμα παχυτέραις ταῖς ἐπιβολαῖς χρώμενος τὴν ἀκριβεστέραν θεωρίαν 25 ἐν τοῖς φυσικοῖς ἐκδιδάσκει.

8. Τίς οὖν αἵτια τοῦ περὶ πρώτων τῶν διμωνύμων αὐτόν, ἀλλ'

5. μηδέποτε S. — τῶν πνθαγορικῶν R. — 7. τὴν post πᾶσαν om. S. — 8. ὑπερτιθέμεθα Brandis p. 43, 40. — 9. τῶν post παρὰ om. S. — 10. προσῆκει? — 13. εἴνοιαν S. — 15. τὰ ante παρώνυμα om. R. — 16. που om. R. — 17. χρωμένονς S. — 18. διηρθρωμένην Sahunius, διηρθρωμένην libri. — 20. διαρθῶσαι S. — 21. οὐ S.

diacetylaldehyde S. — 29. *et de l'otte* S.

2. ye om. S. — 5. *upoznajounevo* S. — 10. *otmowitwa lexowatwa* S.

• *All' è n' mod'oxierat a' dritta n' zedì tra l'ezzata e'ntità tra te alzator
e'ntità o'ntità kartillotà zedìzator.*

Φημὶ δὴ οὖν τὰς προσθήκας σαφηνείας χάριν λαμβάνεσθαι, ἵσ
μάλιστα χρὴ φροντίζειν τοὺς λέγοντας, κανταῦθα τοῖνυν τὸ ἀμφίβολον
τοῦ μόνου σαφηνίζει τὸ ἐπαγόμενον. ὡς γὰρ δὲ εἰπὼν οὗτος χιτῶνα
μόνον ἔχει, σαφέστερον ἐποίησε τὸ λεγόμενον ἐν τῷ προσθεῖναι ἴματιον
δὲ οὐκ ἔχει, οὕτως καὶ δὲ τῷ μόνῳ προσθεῖσ τὸ δὲ κατὰ τοῦνομα
λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος οὐκ ἀτόπως τοῦ σαφοῦς ἐφρόντισεν.

11. Ἐλλ' εἴποιμι ἄν, δτι οὐ μόνον τὸ ὄνομα τῶν δμωνύμων κοινὸν
ἀλλὰ καὶ ἄλλα πλείω. τοῖς γοῦν Αἴασιν οὐ μόνον τὸ ὄνομα κοινὸν
ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ τὸ "Ελλησιν εἶναι καὶ στρατηγοῖς καὶ φίλοις. πῶς
10 οὖν εἴπεν ὡν δνομα μόνον κοινὸν κατοι τοῖς δμωνύμοις πολλῶν
κοινῶν ὑπαρχόντων;

"Οτι οὐ, τι πρόσεστι τοῖς Αἴασι κοινόν, σκοπούμεθα κατὰ τὰς
λεξεις ἥ κατὰ τὸ γένος, ἀλλὰ καθόσον ἀλλήλοις δμώνυμοι μόνον,
ώστε ἥ προσθήκη ἀναγκαῖα ἥ τοῦ μόνου· κατὰ γὰρ τὸ ὄνομα μόνον
15 δμώνυμον τὸ δμώνυμον.

12. Ἐλλ' εἰ τὸ κοινὸν τῶν πολλαχῶς λεγομένων, καὶ γὰρ τὸ εἰς
μέρος ἀδιαιρετον, ὡς δὲ ὑππος καὶ δὲ οἰκέτης κοινός, καὶ τὸ διαιρού-
μενον, τοῦτο δὲ διαφόρως, ἥ τὸ ἐν προκαταλήψει ἐκάστου τὸ ἡγνοη-
μένον, μετὰ δὲ τὴν χρῆσιν ἀναπεμπόμενον κοινόν, οἷον δὴ ἐστι τὸ
20 βαλανεῖον καὶ τὸ θέατρον, καὶ τὸ μετὰ τὴν νέμησιν ἐκάστου ἴδιον
γιγνόμενον, ὡς τὰ λάφυρα τῶν πολεμῶν τοῖς στρατιώταις· ὡν δὴ
τρόπων τῆς κοινότητος κατ' οὐδένα τοῖς δμωνύμοις προσεῖναι δυνα-
μένων ἀναγκαῖως ἥ ὑπαρξίας αὐτῶν ἀναιρεῖται· οὔτε γὰρ ὡς ἀδιαιρέτον
μετέχει τοῦ ὄνόματος τὰ δμώνυμα, ὡς ὑππον καὶ ἀνθρώπον, ἢ παρὰ
25 μέρος εἰς χρῆσιν ἔρχεται· οὐδὲν γὰρ κωλύει πολλοὺς ἅμα τῷ αὐτῷ
ὄνόματι χρῆσθαι, οὔτε ὡς διαιρουμένον· οὐ γὰρ κατὰ συλλαβὰς ἥ

2. μάλλιστα S. — 5. τῷ] τὸ S. — 9. ὑπάρχειν S. — 12. κοινὸν τοῖς
Αἴασι S. — 14. μόνον] μόνον? — μόνον] κοινὸν S. — 17. κοινὸς] fort.
κοινόν. — 18. ἡγνοημένον] fort. ἴδιονμενον et εἰς τὸ κοινόν. — 20. βασιλεῖον
S. — Scrib. θέατρον, ἥ τό. — 21. ὧν] ὧν S., τρόπον libri. — 24. ὑππον καὶ]
ὑππος S. — 26. διαιρουμένας S.

μετοχὴ τοῦ ὀνόματος· εἰ δὲ μήτε ὡς ἀδιαιρέτου μήτε ὡς δημογένουν,
πῶς οἶόν τε κοινὸν εἶναι τὸ ὄνομα;

Ἄλλ' ὁ ταῦτ' ἀπορῶν ἡγυνόηκεν, δτι τοῦ ἀδιαιρέτου τὸ μὲν παρὰ
μέρος εἰς χρῆσιν λαμβανόμενον λέγουσιν, ὥσπερ τὸν ἵππον [πρὸς] τὴν
λύραν, τὸ δὲ ἀθρόως καὶ ἀμερίστως πλείοσιν ὑπάρχειν δυνάμενον 5
ἀδιαιρέτον παραλείποντος, ὅπερ ἐστὶ τρόπος τῆς ἐπὶ τοῦ ὀνόματος
κοινωνίας· αὐτῷ γὰρ τῷ μὴ διαιρεῖσθαι τούτῳ καὶ πάρεστι πᾶσι
τοῖς μετέχοντος αὐτοῦ.

13. Ἄλλ' εἰ τὸ ὄνομα σημαντικόν ἐστιν ἀπροσδεῶς οὐπέρο ἐστιν
ὄνομα, εἰ γὰρ προσδέοιτό τινος ἔτερου πρὸς τὸ σημῆναι, οὐδὲ ἀν 10
ὄνομα εἴη, τὸ δὴ κοινὸν πλειόνων οὐχ ἐνός ἐστι σημαντικόν. ἀδηλον
γάρ ἐστι τι τῶν πολλῶν βούλεται σημῆναι. ὁ γὰρ εἰπὼν κύνα, δτι
μὲν οὐ βοὺς οὐδὲ ἵππος οὐδὲ ἄνθρωπος τὸ σημανόμενον, ἐδήλωσε,
τίνα δὲ κύνα βούλεται δηλοῦν, οὐ σημαίνει. τὸ δὲ ὄνομα τὸ σημα-
τικόν ἐστιν, ὥστε οὐκ ἀν εἴη ὄνομα κοινὸν πλειόνων· εἰ δὲ τοῦτο, 15
οὐδὲ διμώνυμον δὲται τι πρᾶγμα· τὰ γὰρ διμώνυμα βούλεται
ὑπὸ κοινοῦ τινος σημαίνεσθαι ὀνόματος πλείω ὄντα πράγματα. εἰ δὲ
προσθήκης δεῖται τὸ ὄνομα πρὸς τὸ σημῆναι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν ὁ
βούλεται, πάλιν δ τῶν διμωνύμων λόγος ἀνατρέπεται. οὐκέτι γὰρ
διαμένει κοινόν, δταν τῇ προσθήκῃ τῆς διαφορᾶς ἴδιόν τινος γένηται, 20
οἷον ὅταν τῷ κυνὶ προσθῶμεν τὸ χερσαῖον ἢ θαλάττιον, ὥστε οὐ
μόνον οὐ διαμένει τὸ ὄνομα κοινόν, ἀλλ' οὐδὲ δὲται ἐστὶν ὄνομα
διαφορῶν προσλαβόν.

Τὸ μὲν περίεργον τῆς ἀπορίας φευκτόν, λυτέον δὲ δύως αὐτὴν
καὶ οὐκ ἀρνητέον. τὸ γὰρ κοινὸν τοῦ ὀνόματος κακῶς εἴληπται. οὐ 25
γὰρ οὕτως εἰπεν Ἀριστοτέλης τὸ κοινόν, ὡς τὴν λύραν καὶ τὸν ἵππον, ἀλλ'
ὡς τὴν κοινὴν φωνὴν τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἣτις ἡ αὐτὴ καὶ μία οὖσα

3. παρὰ] πέρα R. — 4. πρὸς τὴν om. R. — 9. οὐπέρο] οὐ S. — 12.
βούλειται S. — 14. τὸ post ὄνομα del. Sahunius. — 19. τοῦ διμωνύμον R. —
25. οὐ] εἰ S. — 27. τῷ om. S.

εἰς διαφόρων ἀκοὰς ἀφικνεῖται δλη· καὶ γὰρ ἐνταῦθα τοῦνομα ἐν καὶ ταὐτὸν δν κατὰ διαφόρων πραγμάτων τέτακται.

14. Εἰ δέ τις λέγοι, πᾶν αἰσθητὸν τρεπτόν, πᾶν τρεπτὸν ἄλλοιωτόν,
πᾶν ἄλλοιωτὸν οὐδέποτε μένει ταῦτὸν ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλο γίνεται, ἐάν τε
5 ἐν πλείσιν ἐάν τε ἐν ἐνὶ λαμβάνῃ τις τὴν ἄλλοιωσιν, τὸ δὲ ἄλλοιού-
μενον κοινὸν εἶναι ἀδύνατον· διαμένειν γὰρ δεῖ τὸ κοινόν· εἰ γὰρ
μὴ διαμένοι, ἴδιον ἐκάστου γίνεται τὸ καθῆκον εἰς ἐκάστον· τὸ δὲ
δνομα αἰσθητόν, αἰσθητὴ γὰρ ἡ φωνή, ὥστε οὐδὲ κατὰ τοῦτ' ἐν
εἴη κοινὸν δνομα· εἰ δὲ μὴ τοῦτο, οὐδὲ δμώνυμον· αἰσθάνομαι μὲν
10 οὖν καὶ αὐτός, ὡς σοφισματώδης ἐστὶν ἡ τοιαύτη ἀπορία, δμως δὲ
λύσιν αὐτῆς δοθῆναι βούλομαι.

Φημὶ δὴ ἡγνοηκέναι αὐτούς, ὅτι τὸ κοινὸν οὐχ οὗτος ἐδόξεθη,
ὡς τὸ μεριστὸν εἰς πλειω, ἀλλ' ὡς δλον ἐκάστου ταῦτον, καὶ οὐχ
ἔτερον μὲν τούτου ἄλλο δὲ τούτου, ὡς ἴδιαν εἶναι περιοχὴν σχημάτων
15 τὴν τῆς δμώνυμίας κοινότητα, καὶ φ̄ λόγῳ μένει τὸ ἴδιον ἐκάστου δνομα,
καὶ τὸ κοινὸν διαμένει. ἔπειτα καὶ τὸ τρεπτόν εἰ καὶ κατὰ τῆς φωνῆς
ὡς σώματος ἐλίγφθη, ἀλλ' οὐ κατὰ γε τοῦ δνόματος καλῶς ἀν λαμ-
βάνοιτο· ἀμετάβλητον γὰρ τοῦτο δεῖ μένειν.

15. Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τούτοις μέμφονται, ἀλλὰ καὶ περιττότητα
20 ἐγκαλοῦσι τὴν ὑπογραφὴν, ἄξιον καὶ τοῦτο ἐπισκέψασθαι. Ἱρκει γὰρ
φασὶν εἰπεῖν δμώνυμα λέγεται ὡν δνομα μόνον κοινόν, οἱ δὲ
δροι ἔτεροι.

Ἄλλ' εἰ μὴ προσετέθη δὲ κατὰ τοῦνομα τῆς οὐσίας λόγος
ἔτερος, ἐνῆν τὰ αὐτὰ δμώνυμα καὶ συνώνυμα ἀποφαίνειν, ὡς τοὺς
25 Αἰαντας· μὴ γὰρ ἀποδιδομένου τοῦ δρού κατὰ τὸ δνομα εἰς καὶ δ
αὐτὸς δρος ὡς ἀνθρώπων ἐγίγνετο, ὥστε ἐφαίνοντο συνώνυμοι.

16. Ἄλλὰ τε δήποτε οὐκ εἶπεν δὲ κατὰ τοῦνομα δρος τῆς
οὐσίας, ἀλλ' δὲ λόγος;

1. τὸ δνομα S. — 3. λέγει S. — 5. ἐν οι. S. τὴν ἄλλοιωσίν τις λαμ-
βάνοι S. — 8. γὰρ] δὲ S. — 18. δεῖ τοῦτο S. — 19. τούτοις μόνον S. — 24.
ἔτερος οι. R. — 25. εἰς] ἡς S. — 27. δρος δ αὐτὸς ἀλλ' δ λόγος τῆς
οὐσίας R.

"Οτι οὐ πάντα δροις δηλοῦνται τὰ πράγματα ἀλλὰ καὶ ὑπογραφαῖς, διόπερ ἀκριβῶς λόγον τῆς οὐσίας ἀντὶ δρού παρέλαβεν.

17. Ἐπεὶ δὲ βιάζονται τινες τὰ δμώνυμα συνώνυμα ἀποδεικνύναι, φέρε καὶ τοῦτο διάρθρωσον· φασὶ γάρ, ὡς εἰ συνώνυμά ἐστιν ὡν τό τε δνομα καὶ δ κατὰ τοῦνομα λόγος δ αὐτός, τὰ δὲ δμώνυμα καὶ 5 δνομα ἔχει ταῦτόν· καλεῖται γὰρ δμώνυμα, καὶ λόγον ἐπιδέχεται τὸν τῶν δμωνύμων, συνώνυμα ἐσται τὰ δμώνυμα. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ συνώνυμα πολὺ πρότερον ἐστι συνώνυμα· ταῦτα ἄρα ἐστὶ συνώνυμα.

"Εδει μὲν πρὸς τοὺς οὗτος ἐπιτηδευμένους λόγους μηδὲ ἐπιχειρεῖν· πλὴν ἵνα μὴ δοκῶσῃ τι λέγειν, οὗτος αὐτοῖς ἀπαντήσωμεν. 10 οὐδὲν γὰρ κωλύει τὰ πράγματα κατὰ ἄλλο μὲν εἶναι δμώνυμα, κατ' ἄλλο δὲ συνώνυμα, ὥσπερ οὖν καὶ ἐνταῦθα πάντα γε τὰ δμώνυμα καλεῖται δμώνυμα, οἷον οἱ Αἴαντες. ἐκάτερος τε γὰρ αὐτῶν Αἴας καὶ ἐκάτερος δμωνύμος, καὶ καθὸ μὲν Αἴαντες οὐδὲν ἔχοντες προσὸν αὐτοῖς πρᾶγμα κοινόν, δμωνύμως λέγονται· καθὸ δὲ δμώνυμοι κοινὸν 15 ἔχοντες λόγον, συνώνυμοι γίνονται.

18. Ἀλλὰ δὴ τοῖς ἐλλιπῶς ἔχειν τὴν ὑπογραφὴν τῶν δμωνύμων λέγοντι πῶς ἀν ἀπαντήσαιμεν; φασὶ γὰρ ὡς εἰ τὸ δμώνυμον οὐκ ἐν μόνῃ τῇ οὐσίᾳ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ποιῷ καὶ ἐν ποσῷ καὶ τοῖς ἄλλοις γένεσι, καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων δμωνύμως ἐστιν εἰπεῖν, πῶς ἐν τῷ λόγῳ. 20 τοῦ δμωνύμου εἰπεν δ δὲ κατὰ τοῦνομα τῆς οὐσίας λόγος; φαίνεται γὰρ ἐλλιπῶς εἰρηκώς, εἰ γε ἐν ἀπασι τοῖς γένεσι τῆς δμωνύμιας οὐσίης δ λόγος οὔτος τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ μόνῃ δμώνυμα περιορίζει.

Πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἐν ἀπασι τοῖς ἀντιγράφοις τὸ δ δὲ λόγος τῆς οὐσίας πρόσκειται, ὡς καὶ Βοηθὸς μνημονεύει καὶ Ἀνδρόνικος· 25 εἰ δὲ καὶ προσκείμενον εἴη τὸ δ δὲ λόγος τῆς οὐσίας ἐτερος,

2. ὕδον] τοῦ ὕδον S. — 7. τοῦ δμωνύμου R. — ἐστί S. — 8. ἄρα ἐσται R. — 13. τε om. S. — 15. δμώνυμοι] δμώνυμον S. — 17. ἐλλειπῶς libri. — τῶν δμωνύμων τὴν ὑπογραφὴν S. — 22. ἐλλειπῶς S. — 23. μόνῃ om. S. — 25. οὐσίας] scrib. οὐσίας ἐτερος. — πρόκειται R. — ὡς καὶ] καὶ om. S. — 26. προκείμενον R.

διότι παρὰ τοῖς πλείστοις οὕτως εὑρίσκεται γεγραμμένον, ἀλλ' ὁρθῶς γε ἔχει προσκείμενον. εἰ γάρ ὁ λόγος ὅμωνυμον· λόγος γάρ τις καὶ ὁ συλλογισμὸς καὶ ἡ ἐπαγωγή, διαφέρει δὲ τούτων ὁ τῆς οὐσίας δηλωτικὸς λόγος, καλῶς ἐποίησε προσθεὶς τὸ ὁ δὲ λόγος τῆς οὐσίας 5 ἔτερος. πρὸς δὲ τούτοις οὐ τῆς οὐσίας μόνον εἶναι λεγομένης, ἀλλὰ καὶ τῷ συμβεβηκότῳ εἶναι λεγομένων εἰκότως λόγον τῆς οὐσίας εἴπεν, οὐκ οὐσίας μόνον μημονεύων ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ γενῶν, καθὸ καὶ ταῦτα ὄντα λέγεται. ὁ γάρ τὴν ἐκάστου τῷ συμβεβηκότῳ 10 ὑπαρξίν δηλῶν λόγος τῆς οὐσίας ὁρθῶς ἀν λέγοιτο λόγος. ἔπειτα καὶ λόγον οὐσίας τὴν ὑπόστασιν τῷ δικαιούμαντι ἀκούειν προσῆκε.

19. Καὶ μὴν εἰ τὰ συνώνυμα καὶ λόγου τοῦ αὐτοῦ καὶ ὀνόματος μετέχει, τέ δήποτε περὶ τούτων πρότερον εἰπεῖν παρῆκε, τῷ δὲ ὅμωνύμων ἐμημόνευσεν; ἔτι δὲ εἰ περὶ τῷ ἀνωτάτῳ γενῶν μελλεῖ ποιεῖσθαι τὸν λόγον, τοῖς δὲ γένεσιν ὑπάρχει τὸ συνωνύμως τῷ ὑπ’ 15 αὐτὰ κατηγορεῖσθαι, δικαιούμασι δὲ οὐ, ὑπάρχει μὲν αὐτοῖς τὸ συνώνυμον τὸ δὲ ὅμωνυμον οὐ· προηγεῖται δὲ πανταχοῦ τὸ ὑπάρχον τοῦ μὴ ὑπάρχοντος, ὥστε πρότερον ἐχοῦν περὶ τῷ συνωνύμων δεῖξαι, εἶτα περὶ τῷ δικαιούμαντι.

“Οτι τὸ δὲ οὐχ ὡς παρ’ ἄλλοις δοκεῖ συνώνυμον, ἀλλ’ ὅμωνυμον 20 κατὰ Ἀριστοτέλην. εἰ οὖν αὐτὸ τὸ δὲ δικαιούμασι, προηγεῖται κατ’ αὐτὸν ἡ τοῦ δικαιούμαντι διδασκαλία καὶ ἡ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος ἀπόδειξις· δεῖ γάρ διαστείλασθαι πρῶτον τὴν δικαιούμαντι, εἰθ’ οὕτως εἰς ἀριθμὸν ἀγαγόντα καὶ δικαιούμενον τὰ γένη καθ’ ἐκάστον λοιπὸν ἐπιδεικνύναι, πῶς τῷ δὲ αὐτῷ συνωνύμῳ κατηγορεῖται.

25. Εἴσι τινὲς τοίνυν οἱ μέμφονται τὴν τῷ κατὰ συμπλοκὴν καὶ **26.** ἄνευ συμπλοκῆς διαιρέσει. οὐ γάρ πάντως ἄνευ συμπλοκῆς ἢ μετὰ συμπλοκῆς τὰ λεγόμενα· τὸ γάρ ἄνθρωπος περιπατεῖ οὐ μετὰ συμπλοκῆς· οὐ γάρ μετὰ συμπλεκτικοῦ συνδέσμου, τὸ δὲ ἄνθρωπος ἢ

6. εἶναι] ὄντων R. — 12. ποτε om. S. — προτέρων R. — 13. ἔτι] ὅτι S. — 19. ὡς παρ’] scrib. ὡσπερ. — 21. αὐτὸν] αὐτὸ libri. — ἐπίδειξις S. — 25. οἵ] οἵτινες S. — 26. μετὰ συμπλοκὴν R. — 27. μετὰ] μετὰ τοῦ S.

βοῦς οὐκ ἄνευ συμπλοκῆς· σύνθεσιν γάρ τινα συλλαβῶν καὶ στοιχείων ἔχειν καὶ τὰ δήματα.

Φαμὲν δή, δτι οἱ μόνην συμπλοκὴν τὴν μετὰ συμπλεκτικοῦ συνδέσμου προφορὰν λέγοντες τοῖς Στωϊκοῖς ἐπακολουθοῦσιν, ὡν ἀρχαιότερος Ἀριστοτέλης καὶ τῇ τῷν πρεσβυτέρων συνηθείᾳ χρώμενος, 5 οἵτινες τὴν τῷν πλειόνων μερῶν τοῦ λόγου σύνοδον συμπλοκὴν ὠνόμαζον. τὸ δὲ λέγειν, δτι μετὰ συμπλοκῆς δ ἄνθρωπος ἢ δ βοῦς, διότι σύνθεσις ἐπ' αὐτῶν ἔστι συλλαβῶν καὶ στοιχείων, καὶ αὐτὸς οὐ καλῶς λέγεται· οὐ γάρ τὴν τῷν στοιχείων σύνθεσιν, ἀλλὰ τὴν τῷν μερῶν τοῦ λόγου οἱ παλαιοὶ συμπλοκὴν ὀνομάζουσιν. 10

21. Ἄλλ' εὶ καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστι τὸ ἐν τινι μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον, ἀδύνατον γάρ χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν φῷ ἔστιν, ἀδύνατον δὲ τὸ σῶμα τόπου χωρισθῆναι, ἔσται τὸ σῶμα ἐν ὑποκειμένῳ τῷ τόπῳ. δμοίως δὲ καὶ τὰ ἐν χρόνῳ. οὔτε γάρ μέρη ἔστιν αὐτοῦ, οὔτε ἄνευ χρόνου εἶναι δύναται· καὶ γάρ εἴτις λέγοι τοῦ ἐν μέρει τόπου καὶ χρόνου 15 χωρίζεσθαι αὐτά, ἀλλὰ τοῦ τε ἀπλῶς χρόνου καὶ τόπου οὐ χωρίζεται.

Ἄλλὰ καὶ πρὸς τοῦτο ἔροῦμεν, δτι οὐδὲν τῷν κοινῶν οὔτε τόδε οὔτε τι ὑπάρχει, οὐδ' ἐν τινι οὖν ἔσται τὸ ἐν τῷ γενικῷ δν τόπῳ ἢ χρόνῳ. ἔτι τὸ μὲν καθ' αὐτό ἔστιν ἐν χρόνῳ τὸ κινούμενον καὶ μεταβάλλον· συμπορεύεται γάρ τῷ χρόνῳ καὶ συμμεταβάλλεται. εὶ 20 δ ἦν τι ἄτιδιον, κατὰ συμβεβηκὸς ἀν ἦν ἐν χρόνῳ ἀκίνητον δν καὶ ἀμετάβλητον· χρόνου γὰρ ὅντος εἶναι λέγεται. τούτων δὴ οὕτω διηγημένων εὶ τὸ κινούμενον ἡ κινεῖται συμπαραμείβει τῷ χρόνῳ, οὐκ ἀν εἴη ἐν τινι κινήσις οὐδὲ ἐν χρόνῳ. εὶ γάρ μηδ' ἐν τόπῳ κινούμενον, οὐδὲ ἐν χρόνῳ ἀν εἴη· ὅμοιον γὰρ ὡς ἀν εὶ ἐκινεῖτο. 25 τότε γάρ πολὺ μᾶλλον οὐκ ἀν εἴη ἐν τόπῳ ἀμφοτέρων καθ' αὐτὰ κινουμένων. τοιοῦτον οὖν πέπονθε καὶ πρὸς τὸν χρόνον· οὐδέτερον γάρ ὑπομένει, ὥστε οὐκ ἔσται τὸ ἔτερον ἐν τῷ ἔτερῳ, οὔτε ἐν τῷ

2. καὶ om. S. — 3. δτι om. S. — 12. γάρ om. S. — 13. τῷ om. S. — 14. τὰ] fort. del. — 15. λέγει S. — 16. τόπου καὶ χρόνου S. — 18. τὸ] τῷ R. — 19. ἔτι] δτι S. — 24 — 26. ἐν τινι — ἀν εἴη om. S.

κατὰ μέρος οὔτε ἐν τῷ γενικῷ. εἰ δὲ καὶ ἐν χρόνῳ δητέον κοινότερον, ἀλλ’ οὐκ ἐν τῷ ὀρισμένῳ δηθήσεται· οὔτε γάρ κινήσεως οὔτε χρόνου ἔστι δεῖξις, ἀμφοτέρων ἐν πλάτει θεωρουμένων καὶ κατὰ διέξοδον ὑφισταμένων καὶ κατὰ συνεχῆ τῶν μερῶν γένεσιν· τὸ μὲν γάρ παρελή-
5 λνθε, τὸ δὲ μέλλει. εἰ δ’ ἄρα εἴη, ἀλλο ληπτέον τὸ ἐν τῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ἀλλο τὸ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ τὸ ἐπὶ τοῦ χρώματος.

22. Εἰ τὰ συμπληροῦντα τὴν ἑκάστου οὐσίαν μέρη ἔστιν· αὕτη γάρ μέρους ἔννοια τὸ συμπληρωτικὸν εἶναι τὸ μέρος τῆς οὐσίας, συμπληροῦ δὲ τοῦ μὲν ἀπλῶς λεγομένου σώματος τὴν οὐσίαν χρῶμα καὶ σχῆμα
10 καὶ ποσότης, οὐδὲν γάρ ἄχρονν ἢ ἀσχημάτιστον ἢ ἀποσον σῶμα, τοῦδε δὲ τοῦ σώματος, οἷον τοῦ πυρὸς ἢ τῆς χιόνος ἢ ψυχρότης ἢ ἡ θερμότης καὶ ἡ λεύκότης ἢ ἡ λαμπρότης συμπληροῦσι τὴν οὐσίαν, ἥτοι μέρη αὐτῶν ἔσται τὰ εἰδημένα, καὶ εὐφίσκεται τὰ ἐν ὑποκειμένῳ ὡς μέρη ὑπάρχοντα, ἢ οὐκ ἔσται μέρη, καὶ οὐ συμπληροῦ τὴν οὐσίαν.
15 Πρὸς τοῦτο τὸ ἀπόρημα, ἐκεῖνο χρῆ προσειπεῖν, ὡς ἔστι τὸ ὑποκειμενον διττόν, καὶ κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς στοᾶς καὶ κατὰ τοὺς πρεσβυτέρους, ἐν μὲν τὸ λεγόμενον πρῶτον ὑποκειμενον, ὡς ἡ ἄποιος ὑλη, ἣν δυνάμει σῶμα Ἀριστοτέλης φησί, δεύτερον δὲ ὑποκειμενον τὸ ποιόν, ὁ κοινῶς ἢ ἴδιως ὑφισταται, ὑποκειμενον γάρ καὶ ὁ χαλκὸς καὶ
20 ὁ Σωκράτης τοῖς ἐγγινομένοις ἢ κατηγορουμένοις κατ’ αὐτῶν. τὸ γάρ ὑποκειμενον κατὰ πρὸς τι λέγεσθαι ἐδόκει· τινὶ γάρ ὑποκειμενον, ἥτοι δὲ ἀπλῶς τῶν γινομένων ἐν αὐτῷ καὶ κατηγορουμένων αὐτοῦ,
25 ἢ ἴδιως· ἀπλῶς μὲν γάρ ὑποκειμενον πᾶσι τοῖς γινομένοις καὶ κατηγορουμένοις ἡ πρώτη ὑλη, τισὶ δὲ ὑποκειμενον μὲν γιγνομένοις ἐπ’ αὐτοῦ καὶ κατηγορουμένοις ὁ χαλκὸς καὶ ὁ Σωκράτης. δύο τοινυν ὑποκειμένων δύτων πολλὰ τῶν ἐγγινομένων ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ὑποκειμενον ἐν ὑποκειμένῳ δύτα ὡς πρὸς τὸ δεύτερον οὐκ ἦν ὑποκειμένῳ, ἀλλὰ μέρη αὐτοῦ. διότι μὲν γάρ πᾶν χρῶμα καὶ πᾶσα ποιότης καὶ

5. fort. ἄρα, εἴη ἀν. — ἀλλο ληπτέον om. R. — 7. εἰ τὰ] εἴτα S. — 10. ἥ] καὶ S. — 11. θερμότης ἢ ψυχρότης S. — 15. προειπεῖν R. — 16. ἀπὸ τῆς στοᾶς] στωικοὺς S. — 18. σῶμα om. Simplicius.

πᾶν σχῆμα τῆς πρώτης ὕλης, ἐστὶν ἐν ὑποκειμένῳ· ἐν γὰρ ταύτῃ ὑφίσταται οὐχ ὡς μέρη αὐτῆς ὅντα καὶ ἀδύνατα χωρὶς αὐτῆς εἶναι· διότι δὲ οὐ πᾶν χρῶμα οὐδὲ πᾶν σχῆμα ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὑποκειμένου ἐν αὐτῷ ἐστιν, ὅταν μὴ συμπληρωτικά ἢ τῆς οὐσίας, τότε ἐσται ἐν ὑποκειμένῳ, ἐπὶ δὲ τῆς χιόνος οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἀλλ’ ὑποκείμενον. 5 ἡ γὰρ τῆς χιόνος λευκότης οὔτε καθ’ ὑποκειμένου λέγεται ἄλλου σώματος, οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶ τῷ σώματι τῆς χιόνος, ἀλλὰ συμπληροῦ τὴν οὐσίαν ὡς μέρος. Ἀριστοτέλης οὖν τὸ δεύτερον ὑποκείμενον εἰς τὴν διδασκαλίαν παραλαμβάνων πᾶν τὸ μὴ οὐσιωδῶς ὑπάρχον τινί ἐν ὑποκειμένῳ φησὶν εἶναι, τὰ μὲν οὐσίαν συμπληροῦντα 10 τιθεὶς ὅντα, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα μέρη μὲν οὐ λέγων, συμπτώματα δὲ καὶ παθήματα, ὡς εἶναι τοῦ μὲν πρώτου ὑποκειμένου τὰς ποιότητας συμπτώματα καὶ παθήματα καὶ τὰς ποσότητας, τοῦ δὲ δευτέρου ὡς μέρη, ὅταν συμπληρῶσιν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν.

23. Ἄλλ' εἴ τις καὶ δοῖη μὴ εἶναι μέρη τὰ ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλ' 15 ἐκεῖνό γε ἄτοπον τὸ ἐν τῷ δρῷ τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ δύνασθαι πολλάκις ενρίσκεσθαι καὶ τὰ ὡς ἐν εἴδει καὶ τὰ ὡς ἐν γένει καὶ τὰ ὡς δλα ἐν μέρεσι· κοινὸν γὰρ εἶναι καὶ πρὸς ταῦτα τὸν εἰρημένον λόγον τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ· οὔτε γὰρ τὸ εἶδος μέρος τοῦ γένους· δύναται γὰρ καὶ ἔξαιρεθέντος εἴδους σώζεσθαι τὸ γένος, ὡς τὸ ζῶον ἔξαιρεθέντος τοῦ 20 ἀνθρώπου, οὔτε δύναται ἄνευ τοῦ ζῶον εἶναι· πῶς γὰρ ἀν εἶδος εἴη γένους μὴ ὅντος; ἀλλὰ τὸ δλον ἐν τοῖς ἐαυτοῦ μέρεσιν δν οὔτε μέρος ἐστὶν αὐτῶν· ἄτοπον γὰρ τὸ δλον τῶν μερῶν λέγειν μέρος, οὔτε δύναται χωρὶς αὐτῶν εἶναι. πέφηνεν οὖν δ λόγος κοινὸς οὐ μόνον τῶν ἐν ὑποκειμένων, ἀλλὰ καὶ τῶν μὴ ἐν ὑποκειμένων. 25

Καὶ μὴν παντὶ πρόδηλον, τὸ εἶδος δτι μέρος μὲν οὐκ ἐστιν, ὥσπερ ἡ χειρ τοῦ δλον σώματος, ὡς μέρος δὲ θεωρεῖται. δ δὲ Ἀριστο-

1. ἐστὶν om. S. — 4. οὐσίας] ἔξουσίας R. — 10. ἀναπληροῦντα R. — 14. αὐτοῦ] αὗται S. — 16. δρῷ τῶν ὑποκειμένων S. — 18. τὸν om. R. — 21. ζῶον] imo γένους. — εἶναι om. S. — 22. μὴ ὅντος γένους S. — 23. ἐστὶν om. S. — οὔτε] οὐδὲ libri.

τελης οὐκ εἶπεν ὁ ἐν τινι μὴ μέρος ὑπάρχον ἀλλὰ μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον, ὥστε καὶ τὸ ὡς εἶδος ὑπάρχον ἀνήρηκε διὰ ταύτης τῆς προσθήκης. τὸ δὲ δλον οὐκ ἔστιν ἐν τινι τῶν αὐτοῦ μερῶν, ἀλλ' ἐν ἄπαι τοῖς ἐαυτοῦ θεωρεῖται μέρεσιν. ἐκεῖνος δὲ ἔφη ὁ ἐν τινι 5 μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον. τὸ δλον οὖν περιγράφεσθαι ὑπακονστέον ἀπὸ κοινοῦ τοῦ μὴ ὡς μέρος· οὐ γὰρ μόνον τὸ ἐπὸν οὐ δεῖ εἶναι μέρος, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποκείμενον μὴ μέρος εἶναι τοῦ ἐπόντος. τὸ γὰρ δλον ὡς ἐν πᾶσι τοῖς μέρεσι καθ'. ὑποκείμενων αὐτῶν λέγεται.

24. Καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον τὸ λέγειν ἄνευ τοῦ ἐν φῷ ἔστι μὴ δύνασθαι 10 εἶναι τὸ ἐν ὑποκείμενῳ; τῆς εὑωδίας χωρίζομένης καὶ τοῦ μήλου καὶ τῶν δόδων· πολλάκις γὰρ αἱ ποιότητες διαμένουσι, τῶν πρώτως αὐτὰς δεδεγμένων μηκέτ' ὅντων, ὥσπερ καὶ τοῦ οἴνου ποθέντος ἢ τοῦ σκόρδου βρωθέντος ἢ ὀσμὴ διαμένει.

'Αλλ' οὐκ εἶπεν ἀδύνατον χωρίζεσθαι τὰ ἐν ὑποκείμενῳ τῶν ἐν 15 οἷς ἔστιν, ἀλλὰ χωρὶς εἶναι. ἢ γὰρ εὑωδία χωρίζεσθαι μὲν δύναται τῶν δόδων, χωρὶς δ' εἶναι οὐ δύναται, ἀλλ' ἢ φθείρεται ἢ μεταδίδοται εἰς ἄλλα ὑποκείμενα. ὁ δὲ καὶ τοῦδε ἔτι ἀκριβέστερον τὸ ἔφεξῆς προστιθησιν· οὐ γὰρ ἐκείνου μόνου εἶπε μὴ δύνασθαι χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν φῷ ἢν, ἀλλ' ἀπλῶς παντὸς ἐν φῷ ἔστιν. ὥστε εἰ καὶ μεταλλάττοι τὰ ὑποκείμενα ἢ πρὸν ἐν τῷ μήλῳ εὑωδία ἐγγιγνομένη ἐν τῷ ἀέρι, δικαστικός ἐν ὑποκείμενῳ τινὶ ἔσται, ἄλλοτε μέντοι ἐν ἄλλῳ, καὶ οὐδαμῶς οὐδέποτε οὐδὲν διαφεύγει τὸν δρισμὸν τῶν συμβεβηκότων.

25. 'Αλλὰ δὴ πῶς ἀπαντήσωμεν τοῖς δριστικοῖς, οὐ τὰ μὴ ὑπάρχοντα τῷ κατηγορούμενῳ λαμβάνοντες ὡς λεγόμενα κατ' αὐτοῦ ποιοῦσι πρὸς 25 τῷ ὑποκείμενῳ τὸν τῆς ἀποφάσεως συλλογισμόν, οἷον δὲ ἀνθρώπος

1. ἀλλὰ μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον οι. S. — 3. αὐτοῦ] αὐτῶν R. — 4. μέρεσι θεωρεῖται S. — δ] ὅτ' S. — 5. προσακονστέον S. — 6. μέρους R. — 10. τὸ ante ἐν οι. S. — 11. πρώτων S. — 12. δεδειγμένων S. — 13. σκορόδον S. — 17. ἔτι] ὅτι S. — 19. ἐν φῷ ante ἔστιν οι. S. — μεταλλάττει S. — 22. τοῦ συμβεβηκότος S. — 23. scrib. ὑπαντήσομεν. — 24. τῶν κατηγορούμενων libri. — 25. ἀντιφάσεως S.

τοῦ Σωκράτους καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται, κατὰ δὲ τοῦ ἀνθρώπου λέγεται τὸ μὴ εἶναι Σωκράτην· οὐκοῦν καὶ κατὰ Σωκράτους φηθεῖ ἀν τὸ μὴ εἶναι Σωκράτην;

Πάλιν γὰρ καὶ πρὸς τούτους ὑπολογίζόμεθα, οὐχ ὡς οἱ Στωϊκοὶ λέγουσι, τὴν τῶν ἀποφαντικῶν ὑπεξαίρεσιν, ἀλλ' ὡς Ἀριστοτέλης 5 διδάσκει, τὴν τῶν κατ' οὐσίαν ὑπαρχόντων λῆψιν, ἢν ἔκεινοι οὐ παρωσάμενοι παραλογίζονται, τὰ μὴ ὑπάρχοντα ὡς καθ' ὑποκειμένου λεγόμενα κατ' οὐσίαν προσλαμβάνοντες.

26. Εἰ δέ τις μηδὲ ὅλως καθ' ἐτέρου λέγεσθαι τὸ γένος τοῦ εἰδούς διαμφισβήτησειν, ἐπεὶ κατὰ τὸν αὐτοῦ λόγον κατηγορεῖται τοῦ ὑπο- 10 κειμένου καὶ καθόσον ποιωνεῖ πρὸς αὐτὸν τῆς αὐτῆς οὐσίας· τὰ γὰρ γένη τῶν εἰδῶν τῇ ἐπινοίᾳ χωρίζομεν, αὐτὰ δὲ καθ' αὐτὰ οὐχ ὑφέστηκεν, ἀλλ' ἐν τοῖς εἰδεσι τὸ εἶναι ἔχει, πῶς ἀπαντήσομεν;

"Η ὅτι τὸ δοκοῦν εἶναι τούτων ταῦτα παραλλάττει τῇ σχέσει, ἢ τὸ ἀκατάτακτον τοῦ κατατεταγμένου διέστηκε, καὶ ἔστι τὸ μὲν γένος 15 μηδέπω καταταχθέν, ὥσπερ εἴτις τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν καθ' αὐτὸν νοήσειε, τὸ δὲ εἶδος ἥδη κατατεταγμένον εἰς τὰς κατὰ μέρος διαφοράς, ὥσπερ τὸν πολύτην φυλέτην ἐπινοοῦμεν.

27. Πῶς οὖν δὲ μὲν ἀνθρώπος κατὰ τοῦ Σωκράτους λέγεται, τὸ δὲ εἶδος κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, οὐκέτι δὲ κατὰ τοῦ Σωκράτους τὸ εἶδος, 20 καὶ κατὰ μὲν τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον, κατὰ δὲ τοῦ ζῶου τὸ γένος, οὐκέτι δὲ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ γένος κατηγορεῖται;

"Οτι κατὰ τοῦνομα, οὐ μέντοι κατὰ τὸν λόγον κατηγορεῖται τὰ ἀνωτέρω κατὰ τῶν ὑποκειμένων. οὔτε γάρ, εάν τις ἀποδιδῷ τι ἔστιν ἀνθρώπος, ἐρεῖ ὅτι τὸ εἶδος, οὔτε δὲ λόγος τοῦ εἰδούς ἐφαρμόττει καὶ 25 κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ περὶ τοῦ γένους δὲ δὲ αὐτὸς λόγος. ἔτι τὸ μὲν εἶδος καὶ τὸ γένος ἄλλοις συμβέβηκε καὶ ἀντιδιαιρεῖται, τὸ μὲν πρὸς τὸ μὴ τῶν εἰδῶν εἶναι, τὸ δὲ πρὸς τὸ μὴ τῶν ἀτόμων εἶναι,

1. τοῦ om. S. — 3. ἀν φηθεῖη S., τὸ om. S. — 7. καθ' ὑποκειμένου λεγόμενα om. R. — 13. ἀπαντήσωμεν R. — 16. ἔαντὸν S. — 25. καὶ ante κατὰ om. R. — 27. ἄλλον R.

7. *te* *εἰσιν* S. — 8. *ἥν* om. S., *δεικτικόν* S. — 16. *νῦν*] *νῦν* R., *η* *νῦν* R.
diāt. *εὐαγεῖτε.* *τίνα* S. — 18. *τέρπεται* *τίνα* S. — 21. *ναρπά* R., *υπογαλιθετα* R.
— 26. *καὶ* *ἄλλων*] *ἄλλων* S. — 28. *αὐτονομία* S., *ἡ* *τῶν*] *εἰδεῖ* S.

πολὺ πρότερον ὑπάρξουσι καὶ τῷ δρυέῳ, αἱ δὲ τέμνουσαι αὐτὸς εἰς τὰ περιεχόμενα ὅπ' αὐτοῦ αὐταις ἐνίστε μὲν τῷ δρυέῳ ὑπάρξουσιν, ὅταν μὴ κοινωνῶσι πρὸς αὐτό, ώς ή τοῦ λογικοῦ. ἀληθὲς ἄρα τὸ καὶ ἐνίας καὶ πάσας εἶναι ταύτας διαφορὰς τοῦ κατηγορούμενου καὶ ὑποκειμένου, καὶ ποίας ἐκατέρας διεκρίναμεν. οὐκ ἄρα διορθωτέον τὴν 5 λέξιν μεταστρέψοντας ἐπὶ τάνατία τὴν ἀπόφασιν οὕτως, ὡστε ὅσαι τοῦ ὑποκειμένου, τοσαῦται καὶ τοῦ κατηγορούμενου. ἡμάρτηται γὰρ ηδὶ διόρθωσις· οὐχ ὅτι γὰρ ηδὶ τοῦ ἀνθρώπου διαφορὰ λέγοιτο ἀν κατὰ τοῦ ζώου, τὸ δέπουν φῆμι καὶ τὸ διαλεγόμενον καὶ τὰ ἄλλα, ἄλλα δῆλον, ὅτι τὸ μὲν οὐδὲν κωλύει καὶ τὸ μὴ πάσας 10 κατηγορεῖσθαι ταῖς διαιρετικαῖς προσήκει, τὸ δὲ πάσας κατηγορεῖσθαι ταῖς εἰδοποιοῖς. δοκεῖ δέ μοι γε καὶ αὐτὸς ἐνδείκνυσθαι ταῦτα, δι' ὧν ἀντιδιαιρεῖ τὸ ἐπάνω τῷ ὑποκάτῳ, οὐκ ἐπὶ τῷ γενῶν μόνον τῷ τοιούτῳ διορισμῷ χρώμενος, ἄλλας καὶ ἐπὶ τῷ διαφορῶν. ἐπάνω μὲν οὖν ταύτας θήσομεν διαφορὰς τὰς συμπληρωτικὰς αὐτῆς τῆς οὐσίας, 15 ὅσας καὶ οἰόντε κατηγορεῖν ἐπὶ τῷ ὑποκειμένῳ, ὑποκάτῳ δὲ, ὅσα περιέχονται ἐν τοῖς προτέροις αὐτῶν γένεσιν ἃς ἐνίστε οὐχ οἰόντε κατηγορεῖσθαι. διέλοι δ' ἀν τις καὶ τὰς μὲν γενικὰς προσαγορεύων διαφορὰς, τὰς δὲ εἰδικάς, εἰδικὰς μὲν ὅσαι τέμνουσαι τὸ γένος καθ' ἃς καὶ εἰδοποιεῖται τὰ δῆλα τὰ γένη εἴδη, γενικὰς δὲ αὐτὰς τῷ γε- 20 νῷ συμπληρωτικὰς διαφορὰς αἱς εἰδοποιεῖται τὰ γένη· εἰδὸς μέντοι τινὲς καὶ τῷ διαιρετικῷ, ἃς οἰόντε ὑπάρχειν τοῖς αὐτοῖς ώς ἐπὶ τῷ ὑπαλλήλῳ ἐπιμέδεικται.

29. Τι δ' ἀν εἴποις περὶ τοῦ τὰ ἔτερα γένη ταῖς αὐταῖς διαφοραῖς χρῆσθαι; ισόπλευρα γὰρ καὶ ἀνισόπλευρα ἐπίσης ἐκάτερα σχήματα 25 λέγεται, καὶ ἐν κατ' αὐτῶν κοινὸν ὄνομα ἔστι τὸ σχῆμα, καὶ τῷ

4. τὰς κατηγορούμενας καὶ ὑποκειμένας S. — 5. ἐκατέρας] fort. ἐκατέρας λέγει. — 6. ὅσα . . τοσαῦτα S. — 10. τὸ post καὶ om. R. — 15. αὐτῆς τῆς] αὐτῶν τὰς R. — 16. ἐπὶ] ἔστι S., ὅσον περιέχονται S. — 17. τε] τέ ἔστι S. — 19. ὅσον S. — 20. καὶ om. S. — 21. μέντοι] μὲν S.

ἀρετῶν καὶ κακιῶν διαφερούσων τῷ γένει τὰς αὐτὰς εἶναι διαφοράς· αἱ μὲν γὰρ λογικαὶ αἱ δὲ ἀλογοὶ κατηγοροῦνται ἐπ’ ἀμφοτέρων.

Οἱ δὴ ταῦτα ἀποροῦντες διημαρτήκασι παρὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ ἔτερου γένους. ταῦτα γὰρ εἰ καὶ μὴ ὑπάλληλά ἔστιν, ὅμως οὐκ ἔστιν 5 ἔτερα, εἴ γε ὑπὸ ἐν κοινὸν γένος ὑποτάττεται, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ εὐθυγράμμου καὶ ὑπὸ τὸ σχῆμα· καὶ η̄ ἀρετὴ τούννυ καὶ ῑ κακία ὑπὸ τὴν ἔξιν ταχθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ἔτερα ἀλλήλων τὰ τοιαῦτα γένη.

30. Τούτοις δέ ἔστιν ὅμοια καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπορίματα τὸ γὰρ πεζὸν φασὶ καὶ τὸ πτηνὸν καὶ τὸ ζῶον καὶ τὸ ὄφεον τὰς αὐτὰς ἔχει διαφοράς ἐνίας, οὐ μόνον ἄφα ἐπὶ τῶν ὁμογενῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν διεστηκότων αἱ αὐταὶ ἐνίστε εἰσὶ διαφοραί. καὶ οὗτοις ψεῦδος ἔσται τὸ νυνὶ λεγόμενον. ἔστι δὲ καὶ πρὸς τούτους η̄ αὐτὴ ἀπάντησις. ἔροῦμεν γὰρ πρὸς αὐτούς, ὅτι κακῶς λαμβάνετε τὰ ἔτερα γένη, οὐ γὰρ τὰ ἐπὶ βραχὺ παραλλάττοντα, ἀλλὰ τὰ πάντη 15 διεστηκότα ἔστιν ἔτερα. πάλιν δταν λέγωσι τὸ ζῶον πεζὸν καὶ τὸ ζῶον πτηνὸν τὰς αὐτὰς ἔχειν διαφοράς· ποιηφάγα γὰρ καὶ σαρκοφάγα καὶ σπερμοφάγα ἔστιν ἀμφότερα, καίτοι μὴ δητα ὑπάλληλα ἀλλ' ἀντιδιαφούμενα, ὥστε ὁφέδιον καὶ πρὸς τοῦτο τὸ ἀπόρημα ἀντιθένται τὸ αὐτό, τὸ γὰρ πεζὸν καὶ τὸ πτηνὸν ἀμφω κοινωνεῖ τοῦ ζῶον καὶ οὐ πάντη ἔτερα εἴληπται γένη.

31. Ἐλλὰ δὴ συντόμως ἐπελθέ μοι τὸν περὶ τοῦ εἶδοντος καὶ διαφορᾶς λόγον.

Τὸ μὲν οὖν εἶδος κοινοῦ ἔχεται λόγου, χωριστὸν δέ ἔστι τοῦ οἰκείου γένους ταῖς εἰδοποιοῖς διαφοραῖς, ἵδιον δὲ πρὸς διορισμὸν ἔχει 25 τὸ κατὰ ἀτόμων ἔχειν τὴν κοινωνίαν τοῦ λόγου, ὥσπερ τὸ γένος τὸ κατὰ εἰδῶν ἔχειν τὸ κοινόν. διαφορὰ δέ ἔστι τὸ χωρίζειν πεφυκός ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὸ γένος τὰ ὑπ’ αὐτῷ τεταγμένα, καὶ δτῳ διαφέρει

3. δὴ] δὲ S., περὶ S. — 4. ἔστιν] ἔτι S. — 11. ἐπὶ om. R. — 12. οὗτοις om. S., ἔσται] ἔστι S., δὲ] δὴ S. — 13. πρὸς αὐτοὺς om. R., καλῶς S. — 16. ποιηφάγα] lacuna in S. — 17. εἰσὶν S. — 19. πτηνὸν καὶ τὸ πεζὸν S. — 21. περὶ om. S., καὶ] καὶ τῆς S. — 25. ἔχειν] fort. ἔχει — 27. διαφέρειν S.

ἕκαστον τῶν εἰδῶν· κατὰ γὰρ τὸ γένος οὐ διενήνοχεν. οὐ μέντοι ἀπλῶς τὸ χωρίζον ἐστὶ διαφορά, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ εἶναι χωρίζον. οὐ γὰρ εἰ τὸ πλεῖν χωρίζει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἄλλων ζώων, ἐσται διαφορὰ τοῦ ἀνθρώπου ἢ τοῦ πλευστικοῦ. οὐ γὰρ κατ' οὐσίαν τὸν χωρισμὸν αὗτη ποιεῖται, κατὰ συμβεβηκός δὲ ἄλλως. βούλεται οὖν ἢ διαφορὰ 5 γίγνεσθαι οὐσίας μέρος· περὶ γὰρ τὴν οὐσίαν τὴν ἴδιότητα ἀφορίζει τῶν κεχωρισμένων; διαφορὰ δὲ καὶ εἶδος διαφέρει ὡς ὅλον καὶ μέρος. ὥσπερ γὰρ τὸ ὄνομα τὸ λογικὸν ἔχει πρὸς τὸν ὄνον, οὕτω καὶ τὸ πρᾶγμα τῆς διαφορᾶς περιέχεται ὑπὸ τοῦ εἴδους.

32. Ἐπεὶ δὲ ἐν πᾶσιν ἀναγκαιότατον ἐστιν εἰδέναι τὰς εὑρέσεις τῶν 10 προστιθεμένων θεωρημάτων, καὶ ἐνταῦθα πειραθῶμεν ἐπὶ τῶν παρόντων διά τινος μεθόδου τεχνικῆς τὴν εὑρέσιν αὐτῶν παραδοῦναι.

Οὐ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς κοινότητος τῆς οὐσιώδους τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος εὑρίσκεται φανερόν, καὶ τοῦτο δὲ πρόδηλον ἥδη ἐκ τῶν προδιωρισμένων, διτὶ τὸ μὲν εἶδος τῇ κοινότητι διατείνει περὶ τὰ καθε- 15 καστα, τὸ δὲ γένος περὶ τὰ εἴδη, καὶ ἐστι καθολικώτερον μᾶλλον. τὴν δὲ διαφορὰν εὑρίσκομεν ἀπὸ τῆς κατ' εἴδη ἐτερότητος χαρακτηρι- στικῆς. ἔχει μὲν οὖν τὸ μέσον οὐσίας καὶ ποιότητος ἥτοι ἐξ ἀμφοῖν συνεστηκός, ἢ τῆς οὐσίας συλλαβούσης τὸ ποιόν, ἢ ἀνάπταλιν τῆς ποιότητος τὴν οὐσίαν ἢ μεταξὺ τῆς διαφορᾶς οὖσης τῶν ποιῶν τε καὶ 20 τῆς οὐσίας, ὡς ἐκβεβηκέναι αὐτὴν ἀμφότερα τὰ ἄκρα. δεῖ τοίνυν τὸν λόγον τῆς διαφορᾶς μηδαμοῦ ἀπέχεσθαι τῆς οὐσίας τῶν εἰδῶν· εἰ δὲ μή, γίνεται κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ’ ὥσπερ εὑρίσκεται τὸ γένος ἀπὸ τῆς τῶν εἰδῶν καὶ τῆς οὐσίας κοινωνίας, τὰ δὲ εἴδη, ἥτικα ἐν τὰ ἀριθμητὰ κοινωνῆ τοῦ εἶναι, οὕτως δεῖ καὶ τὰς διαφορὰς ἀπὸ τῆς 25 ἐτερότητος τῆς θεωρουμένης κατὰ τὰς ἴδιότητας τῆς οὐσίας περιλαμ- βάνεσθαι· οὕτω γὰρ ἐν εὐληπτος αὐτῶν γένοιτο ἢ εὑρέσις.

33. Ἐξήγγειλε τὸ ἐδάφιον, διον φησὶ τῶν ἐτέρων γενῶν ἐτέρας εἰ- ναι τῷ εἴδει τὰς διαφοράς.

2. ἐστὶ τὸ χωρίζον S. — 9. ἐπέχεται S. — 11. scrib. προπιθεμένων. — 14. δὲ] δὴ S. — 19. συνεστὸς S., λαμβανούσης S. — 25. κοινωνῆ τὰ ἀριθμητὰ S., δεῦ] δὴ libri. — 28. ἐτερογενῶν S.

Τῷ εἶδει εἰπεν ἀντὶ τοῦ τῷ λόγῳ, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Τοπικοῖς σύνηθες αὐτῷ ταῦτα ἐπαλλάττει ἀντὶ ἀλλήλων, βούλεται δὲ διὰ τούτου ἀκριβολογεῖσθαι περὶ τίνος μεῖζονος. ἵνα γὰρ μὴ τῷ δυόματι προσέχοντες τὰς αὐτὰς λέγωμεν διαφορὰς σκεύους καὶ ζώου, οἷον τὸ ὑπόδιον καὶ ἄπονν, διὰ τοῦτο προσέθηκε τῷ λόγῳ· ταῦτα γὰρ δυόματι μόνῳ δοκεῖ τὰς αὐτὰς διαφορὰς ἔχειν. ἦ καὶ οὕτως ἀν εἴποιμεν, ὡς ἔτεραι τῷ εἶδει εἰσὶν αἱ λαμβανόμεναι, ὡς ἐν τῷ εἶδει ἐκάστου τῶν ἔτερων γενῶν, ἐν μὲν τῷ ζῷῳ τοῦ ἀνθρώπου, ἐν δὲ τῇ ἐπιστήμῃ τῆς μονσικῆς λαμβανομένης δύναται τὸ ἔτεραι τῷ εἶδει καὶ τὰς 10 εἰδοποιοὺς σημαίνειν διαφοράς, ἵνα μὴ λάβῃ τις τὰς κατὰ συμβεβηκός ὡς τὸ πλεῖν τοῦ ἀνθρώπου· οὐ γὰρ αἱ διαφοραὶ μορίζονται διαφοραί, ἀλλ’ αἱ κατὰ τὸ εἰδοποιεῖν καὶ τὸ εἰναι αὗται κυρίως εἰσὶν ἔτεραι τῷ εἶδει.

34. Λοιπὸν τοίνυν ἐστὶν ἀκριβῶς διελέσθαι, τί ποτε ἐστὶ τὸ ἄτομον 15 καὶ ἐν ἀριθμῷ.

Ἄτομον μὲν οὖν λέγεται οὐχ ὡς τὸ ἀδιαίρετον καὶ ἀμέριστον, ἀλλ’ ὡς τὸ μὴ δεχόμενον τομῆν γένους εἰς εἶδη, μηδὲ εἴδους εἰς τὰ καθ’ ἐν ἀριθμῷ διωρισμένα. ἐν δὲ ἐκαστον τῶν αἰσθητῶν λέγεται οὐ κατὰ μίαν δύναμιν, ἀλλ’ ὅτι πάντα εἰς μίαν νεύει οὐσίαν. ἐπεὶ 20 δὲ πολλαχῶς τὸ ἐν λέγεται καὶ γένει καὶ εἶδει καὶ κατ’ ἄλλους τρόπους πλείονας, ἀφορᾶται ἐν τῷ κατ’ ἀριθμὸν λαμβάνων οὐ μόνον φῶ ἀριθμοῦμεν, ὡς συκοφαντοῦσί τινες, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀριθμούμενον· οὕτω γὰρ καὶ τοὺς πέντε ἵπλους ἐν ἀριθμῷ τινι λέγομεν.

35. Ἀλλ’ εἰ εἶδός ἐστι τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ 25 ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι [τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι] κατηγορούμενον, τίνι διαφέρει δὲ ἄτομος εἰς τοῦ ἄτόμου καὶ ἐνός· ἐν γὰρ ἀριθμῷ ἐστὶ καὶ οὗτος κάκεῖνος.

Οἱ μὲν οὖν λύοντες τὴν ἀπορίαν ταύτην κατὰ τὸ ἴδιως ποιόν,

2. fort. ἐπαλλάττειν. — 9. ἔτερα R. — 10. λάβοι R. — 12. τὸ post κατὰ om. S. — 25. τὸ κατὰ . . ἐστι delenda. — 26. εἰς] fort. καὶ εἰς — 28. λύοντες] λέγοντες R.

τοντέστιν δπι δ μὲν φέρε γρυπότητι ἢ ξανθότητι ἢ ἄλλῃ συνδρομῇ ποιοτήτων ἀφώρισται, ἄλλος δὲ σιμότητι ἢ φαλακρότητι ἢ γλαυκότητι, καὶ πάλιν ἔτερος ἔτερος, οὐ καλῶς μοι δοκοῦσι λύειν· οὐ γὰρ ἡ συνδρομὴ τῷ ποιοτήτων ἀριθμῷ ποιεῖ διαφέρειν, ἄλλ' εἴπερ ἄρα ποιότης· μᾶλλον οὖν ἐκείνως ἀπαντητέον, δπι τὰ τῷ ἀριθμῷ ἔτεροι 5 οὐ διαφέρει ἀλλήλων τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ, ἄλλ' ἔχει τὸ ἔτερον κατὰ τὸ ἀριθμεῖσθαι. ἔτεροι οὖν ὡς ἀριθμητά· ἐν γὰρ τῷ καθ' ἐν ἀριθμεῖσθαι ἐκαστον ἐπέρχεται δὲ ἀριθμός. διαφέροντα οὖν τῷ ἀριθμῷ δοκεῖ μοι λέγειν, τοντέστι διεστηκότα ὡς ἀριθμητά, ἵν' ἢ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τοῦ εἰδούς τοιοῦτον, δπι τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διεστηκότων 10 τῷ ἀριθμεῖσθαι εἰδός ἐστιν, ἵνα τὸ διαφέρειν ἀντὶ τοῦ διεστηκέναι λαμβάνωμεν.

Ἄκινοις δέ τινων πλεονασμὸν ἐγκάλούντων τῇ τομῇ ταύτῃ, ὡς οὐ καλῶς τῷ ποιεῖν τὸ πάσχειν ἀντέταξεν· ἐχοῦν γὰρ ἀμφότεροι ὑφ' 15 ἐν γένος εἶναι τὸ κινεῖσθαι.

Ἐστι δὴ τούτου λύσις τοιαύτη. οὐτε τὸ ποιοῦν ἢ ποιεῖ πάσχει, οὐτε τὸ πάσχον ἢ πάσχει ποιεῖ, οὐδὲ τοῖς συνθέτοις συνέρχεται τὰ δύο εἰς ταῦτὸν ὑπὸ τοῦ τὰς δύο ἀρχὰς εἰς ταῦτὸν συμπίπτειν. τὸ μὲν οὖν κινεῖσθαι ἐν τῷ πάσχειν ἐστί, τὸ δὲ ποιοῦν κινεῖ ἀκίνητον δὲν. ἐνιαὶ δὲ τῷ ποιούντων ἐν τοῖς αἰσθητοῖς κατὰ συμβεβηκός κεῖται ἀπὸ 20 τοῦ τὰς δύο ἀρχὰς ἐν αὐτοῖς ἔχειν, καὶ εἶναι μὲν τι αὐτῶν κινοῦν, εἶναι δὲ κινούμενον ἔτερον. ἀντιδιεῖλεν οὖν τῷ ποιούντι τὸ πάσχειν κατὰ τὰ ἐαυτῷ περὶ τῷ πάσχειν δοκοῦντα.

36. Ἐλλην πάλιν ἀπορία καθ' ἔτερον τρόπον τὴν περιττότητα αἰτιάται.
τὰ μὲν γὰρ καθ' αὐτὰ τὰ δὲ πρός τι διαιροῦνται, καὶ ἐν τούτοις περι- 25 λαμβάνειν δοκοῦσι πάντα τὰ γένη· ἄλλοι δὲ εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός διατέμνοντες αὐτὰ ἥγοῦνται ἀρχούντως διαιρεῖσθαι.

5. ἐκείνω S. — 10. διεστηκότων] διαφερόντων S. — 11. τῷ] τὸ S. — 14. τῷ] καὶ τὸ S. — 17. οὐδὲ S. — 19. ἀκίνητον] ἀεὶ κινητὸν S. — 21. τοῦ τὰς] τούτον R., τι] τοι S., αὐτῶν . . πάσχειν om. S. — 23. παρὰ R. — 24. ἀπορία] αἰτία S. — 25. παραλαμβάνειν R.

Οὐκ ὅρθῶς οἰόμενοι· οἱ μὲν γὰρ εἰς ὑποκείμενον καὶ συμβεβηκός διχοτομοῦντες τὰς κατηγορίας ἐφάπτονται μέν πως τῆς Ἀριστοτελούς πρώτης καὶ εἰς ἐλάχιστα τῶν γενῶν τομῆς, καὶ ταύτη γε οὐχ ἀμαρτάνονται· ἡ δὲ παραλείπουσι τὰ καθόλου καὶ ἐν μέρει, ταύτη δὲ κα-
5 κῶς χρῶνται καὶ ἀτελῶς τοῖς Ἀριστοτελικοῖς. οἱ δ' αὐτὸις οὐσίαιν καὶ πρός τι ἀντιδιαιροῦντες, ἐπειδὴ τὰ συμβεβηκότα ἄλλου ἔστι, καὶ οὕτω δύο μόνα ποιοῦνται γένη τὰς δῆλας κατηγορίας, οὗτοι δὲ ἐπιτίθενται τῇ ἐνδείᾳ τῶν δινομάτων· ἡ γὰρ συμβεβηκότα οὐ πάντα ἔστιν ἄλλου,
10 ἀλλὰ ἐν μόνον τὸ αὐτῷ λεγόμενον πρός τι. δοκεῖ δὲ πρός τι εἶναι πάντα τὰ συμβεβηκότα διὰ τὸ ἡμᾶς ἀφαιρεῖν τὰ δινόματα τῶν πεφυ-
κότων συσσημαίνεσθαι διὰ τὸ γνώριμον. οὕτως η λευκότης δοκεῖ τινος εἶναι οὐκ οὖσα καθ' αὐτήν τινος. ἐπὶ τούτῳ γε τῷ λόγῳ καὶ τὰ προηγούμενως καθ' αὐτὰ πρός τι ἔστι. Σωκράτης γὰρ Σωφρονίσκου λέγεται οὐχ οὕτως, ἡ πέρι ἔστι Σωκράτης, ἀλλὰ παραλείπομεν ὡς
15 γνώριμον τὸ νίος, ἐπεὶ ἡ Σωκράτης οὐδενός. καὶ τὸ συμβεβηκός, εἰ μὲν ἀναφέροιμεν εἰς τὸ ὑποκείμενον, πρός τι, ὥσπερ δὲ ἀγρός ὡς κτῆμα πρός τι, αὐτὸ δὲ καθ' αὐτὸ τὸ συμβεβηκός φύσις τις ἴδια.
καὶ η ὑλη δὲ καὶ τὸ ὑποκείμενον καθό μὲν τυγχάνει τούτων τῶν προσηγοριῶν, πρός τι ἔστι· τινὶ γὰρ ὑπόκειται· καθό δὲ ἀρχή, κατὰ
20 διάστασίν ἔστι καὶ καθ' ἔαντό. δεῖ τοίνυν μὴ δημάτων συνηθείας,
ἀλλὰ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως ἔξεταστὰς γίνεσθαι, μηδὲ τῇ ἐνδείᾳ τῶν δινομάτων ἐπιτίθεσθαι, ἀλλὰ ταῖς διαφόροις ἴδιότησι τῶν πραγ-
μάτων συνακολούθειν. οὕτω γὰρ οὐχ εὑρεθῆσεται τὰ γένη ἐλάττονα
δύντα τῶν δέκα. εἰ δέ τις εἰς ὑποκείμενον διαφούμενος ὡς περιττεύ-
25 ουσίαιν εὐθύνει τὴν εἰς δέκα διανομήν, καὶ οὗτος ἀορίστως ἀντιδιαιρεῖ τὰ περὶ αὐτὸ πρός ἐν καὶ ὠρισμένον τὸ ὑποκείμενον. ταῦτα μὲν οὖν
ἐν τῷ παρόντι ἀρκεῖ μετρίως ἀντιδρῆσεντα πρός τοὺς περιττεύειν λε-
γοντας τὴν τῶν κατηγοριῶν διάταξιν.

1. εἰς] lac. S. — 2. πως] πον S. — 8. ἄλλον] ἄλλα S. — 9. αὐτὸ S. — 11. οὕτως] οὔτε S. — 12. καθ' αὐτὴν] κατ' αὐτὴν libri. — 13. προσηγοριμένως libri. — 22. ἴδιότητι S. — 24. εἰς] ὡς S., ὑποκείμενον καὶ συμβεβηκός? — 27. ἀρκεῖ ἐν τῷ παρόντι S.

37. Ἀπάντησον δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐλλείπειν αὐτὴν ἀποφαινομένους· διὰ τὸ γάρ φασὶ τῷ μὲν ποιεῖν [καὶ] τὸ πάσχειν ἀντέταξεν, οὐκέτι δὲ τῷ ἔχειν τὸ ἔχεσθαι.

Οὗτοι παραλείπων αὐτὴν, ὡς ἡμεῖς ἀν εἴποιμεν δικαιολόγουμενοι, ἀλλ' ὅτι ἐνέπιπτεν εἰς τὴν τοῦ κεῖσθαι κατηγορίαν τὴν ἥδη προωρισ- 5 μένην. ἔχει μὲν γάρ τις τὴν ἀσπίδα, ἔχεται δὲ η ἀσπὶς ἐν τῷ οὐτωσὶ περικεῖσθαι· οὐκ ἄλλο τι οὖν ἔσται η θέσις η τάξις τῶν ἔχομένων.

Ἄλλὰ διὰ τὸ τοὺς συνδέσμους παρέλιπεν, ἀποροῦσιν.

Ἐπειδὴ φαμεν ἡμεῖς, οὔτε προηγούμενη ἔστιν αὐτῶν η χρεία τοῦ λόγου ἄλλὰ δευτέρα, οὔτε τελεία ἄλλ' ἀτελής, οὔτε λεκτικὴ συμ- 10 βολικὴ δὲ μᾶλλον, ἄλλ' οὐδὲ σημαίνει προηγούμενως, συσσημαίνει δὲ μᾶλλον, ὥσπερ τὰς διπλὰς εἰώθαμεν παραγράφειν, αἱ τινες μετὰ τῶν γεγραμμένων μὲν συσημαίνουσι τὸ ἀπαρτίζον τῆς διανοίας, αὐταὶ δὲ καθ' ἔαντάς οὐδὲν δηλοῦσι. καὶ οἱ σύνδεσμοι τούνν συσημαίνουσι μετὰ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου, αὐτοὶ δὲ καθ' ἔαντοὺς οὐκ εἰσὶ 15 σημαντικοί, ἄλλ' ἐοίκασι τῇ κόλλῃ· διόπερ οὐδὲ λόγου στοιχεῖα αὐτοὺς τιθέμεθα, ἄλλ' εἴπερ ἄρα, μέρη λέξεως. καν σημαίνωσι δὲ οὐτοὶ, κατὰ σύνταξιν σημαίνοντες, ὥσπερ η βὰ συλλαβή, τὸν δὲ λόγον εἶναι φαμὲν περὶ τῶν ἄνευ συντάξεως καὶ καθ' ἔαντάς σημαίνοντες λέξεων, καὶ κατὰ τὰς προηγούμενας χρήσεις τοῦ λόγου, οὐ μέντοι κατὰ τὰς 20 ἐπομένας.

Πάλιν τινες ἐπιζητοῦσι τὰ ἄρθρα ποῦ ταχθήσεται.

Ἐστι δὴ καὶ περὶ τούτων δ αὐτὸς λόγος· συνδέσμων γάρ ἔχει δύναμιν ἐπὶ ἄρρενων καὶ θηλειῶν μετὰ τοῦ καὶ τὸ ὑποκείμενον συμ- παραδηλοῦν ἀριστώς, διὸ καὶ ἀόριστά τινες αὐτὰ καλοῦσι· τὸ μὲν 25 γάρ τὸ ὑποκείμενον παρίστησι, μετὰ δὲ τοῦ ἄρρενος συνταττόμενον ἄρρεν τι δηλοῖ, μετὰ δὲ τοῦ θῆλεως θῆλύ τι. παρῆκται δὲ τὸ τόδε

2. μὲν] μέντοι R., καὶ ομ. S. — 3. τὸ ἔχειν τῷ R. — 4. οὔτε S., παραλείπειν R. — 5. τὴν ομ. S. — ἥδη ομ. R. — 7. ἄλλ' ὅτι οὖν ἔστι S., σύνθεσις S. — 11. σημαίνει S. — 12. παρεγγράφειν R., τὸ γεγραμμένον R. — 14. σημαί- νουσι Simplicius. — 18. κα S. — 19. αὐτὰς R.

ἀπὸ τοῦ τινός, συνεκφαίνει δὲ ὀποτεροῦν τῶν ἄρθρων τὸ ἄρδεν ἥ
τὸ θῆλν ἐν τῇ συντάξει, αὐτὸ δὲ καθ' αὐτό ἐστιν ἄσημον.

Ἄλλ' αἱ ἀποφάσεις φασὶ καὶ αἱ στερήσεις τά τε ἀόριστα καὶ αἱ
ἔγκλισεις καθ' ἐκάστην κατηγορίαν ἐν τίνι ταχθήσονται;

5 Περὶ δὴ τούτου βέλτιον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν
ἀνεδίδαξε· προθεὶς γὰρ τὰς κατηγορίας σὺν ταῖς πτώσεσιν αὐτῶν καὶ
ταῖς ἀποφάσεσι καὶ ταῖς στερήσεσι καὶ τοῖς ἀορίστοις ὅμοι συνέταξεν
αὐτῶν τὴν διδασκαλίαν, πτώσεις τὰς ἔγκλισεις δυομάζων. ἐσται δὴ
οὖν τὸ ἀνυποδετεῖν τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ἷς καὶ τὸ ὑποδεδέσθαι, καὶ τὸ
10 ἀναπνεῖν τῆς τοῦ ἔχειν κατηγορίας, ὥστε καὶ τὸ ὠπλίσθαι. καὶ αἱ
ἀποφάσεις οὖν τούτων ἐσονται ὡν καὶ αἱ καταφάσεις, καὶ τὰ ἀόριστα
τούτων ὡν καὶ τὰ ὠρισμένα· καθόλον γὰρ ἐν τούτῳ ἔχουσι τὸ εἶναι
αἱ ἀποφάσεις καὶ στερήσεις ἐν τῷ τὰ ἀναιρούμενα μὴ εἶναι. εἰκότως
ἄρα ἐπ' ἐκεῖνα ἀναπέμποιτο τὰ ἐν ἔξει ὅντα καὶ καταφασκόμενα. καὶ
15 δὲ νεκρὸς οὖν τούτου ἐσται οὐ καὶ τὸ ζῶον, καὶ ἡ τυφλότης τοῦ
αὐτοῦ οὐ καὶ ἡ ἔξις, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ αὐτὸς λόγος. περὶ δὲ τοῦ
ἐνός, ὡς οὐκ ἐστιν ἔξω πίπτον τῶν κατηγοριῶν, πολλαχοῦ ἀν τις
ἀποδεῖξειε. καὶ γὰρ ὡς ἀρχὴ τῶν ἀριθμῶν καὶ ὡς μέρος ὑπάρχον
τοῖς πρός τι συνταχθήσεται, καὶ εἴ τις ἀσώματον καὶ καθ' ἑαυτὸν
20 τὸν ἀριθμὸν τιθείη, οὐδία ἀν εἴη ἡ μονάς· εἰ δέ τις διπτὸν ἀριθμὸν
ὑπόθειτο, ἐσται καὶ ἡ μονάς ἐν δύο γένεσιν, ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ σύν-
θεσιν ἀριθμητῶν ἐν τοῖς πρός τι, ἐπὶ δὲ τῶν νοητῶν ἐν οὐδίᾳ τα-
τομένη. εἰ δέ τις αὐτὴν καὶ μέρος ποσοῦ νομίζει, ὥσπερ καὶ δὲ Ἀλέξαν-
δρος, ἐσται καὶ ἐν τῷ ποσῷ ἀμα· τοῦτο μέντοι δὲν παραχρούεται
25 ἡμᾶς· πανταχοῦ γὰρ ἐτερόν ἐστι τὸ πέρας καὶ τὸ δοιζόμενον ὑπὸ^{τοῦ πέρατος}. καὶ ἡ μονάς οὖν ἀρχὴ καὶ πέρας οὐδαε τοῦ ποσοῦ οὐκ
ἀν εἴη ποσόν, ἵσως δὲ βέλτιον διωνυμον καὶ τὸ ἐν ἀπολιπεῖν. πολ-

2. ἑαυτὸν S. — 6. προσθεὶς S. — 8. αὐτῶν ὅμοι συνέταξεν S. — ἐστι
S. — 14. ἐπέκεινα libri. ἀναπέμποιτο] ἀναπέμπεται Simplicius, fort. ἐν add. —
15. καὶ post οὖν om. R. — 18. δείξειε S. — μέρος] μέτρον R. — 19. ταχθήσεται
S. — 26. πέρατος] περάματος R.

λαχῆ μὲν καὶ ἄλλη, ἀτὰρ δὴ καὶ ὡς νυνὶ λέγομεν, οὐκ ἂν εἴη διαιρεσίς προηγούμενη εἰς τὰς κατηγορίας, οὐδὲ θέσις αὐτῶν ἀφωρισμένη εἰς ἐν γένος.

38. Τοσαῦτα μὲν καὶ πρὸς τοὺς ἐλλείπειν λέγοντας τὴν διάστασιν ταύτην ἐδικαιολογήσω, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλα ἀντ' ἄλλων ἀντεισάγειν τῶν κατηγοριῶν γένη τὸν Ἀριστοτελῆ λέγοντας, πῶς ἀν διαπραγματεύσοι; 5 λέγονται τούννυ τῷν, ὡς δεῖ τὴν κίνησιν γένος εἶναι τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν· οὕτε γὰρ εἰς ἄλλο γένος αὐτῇν προσήκει ἀνάγειν, οὕτε ἀνωθέν τι αὐτῆς ἐν τῷ τι ἐστι κατηγορεῖται, οὕτε εἰς τὸ ποιεῖν οἷόντε αὐτῇν τέττειν· καὶ γὰρ ἐν τῷ πάσχειν πολλαὶ κινήσεις, οὐδ' αὖ ἐν τῷ πάσχειν, ὅτι πολλαὶ κινήσεις ποιήσεις. 10

Πρὸς δὴ ταῦτα ἀνωθεν διορίζόμεθα τὸ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ θεωρεῖσθαι κατὰ τὰς δέκα κατηγορίας διωνύμως. διόπερ οὕτε τὴν δύναμιν οὔτε τὴν ἐνέργειαν θήσομεν ἐν ταῖς κατηγορίαις· τῶν γὰρ διωνύμων καὶ κατ' οὓςίαν πάντη διαλλαττόντων οὐχ οἷόν τε ἦν ἐν εἶναι κοινὸν γένος. διόπερ καὶ τῆς κινήσεως εἰς ἐντελέχειαν ἀπὸ 15 τῆς δυνάμεως ὀδευούσης ἄλλως μὲν ἐν τῷ ποιῷ, ἄλλως δὲ ἐν τῷ ποσῷ, ἄλλως δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις, οὐχ οἷόν τε ἐστὶν νοεῖν μίαν κατηγορίαν διὰ τὴν διωνύμιαν, καὶ τὴν στάσιν δὲ εἴ τις ἀντεισάγοι, ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἀντεροῦμεν, καὶ ἔτι προσήκειν λέγοντες οὐ τοῖς ἐν γενέσει ἄλλα μᾶλλον τοῖς νοητοῖς τὴν στάσιν. εἰ δέ τις εἰς 20 τὸ πῶς ἔχον συντάττοι τὰς πλείστας κατηγορίας, ὥσπερ οἱ Στωικοὶ ποιοῦσιν, ἐπιδεικτέον αὐτοῖς, ὅτι πλείστα παραλείπουσιν τῶν ὄντων τά τε ἐν τόπῳ καὶ τὰ ἐν χρόνῳ καὶ κατ' ἀριθμὸν ποσὰ καὶ κατὰ πηλίκον καὶ τὸ ὑποδεδέσθαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα· οὐδὲν γὰρ δὲ τι τῶν τοιούτων περιέχεται ἐν τῷ πῶς ἔχοντι. 25

39. Ἐλλ' εἴποι τις ἂν συνώνυμον εἶναι τὸ ὄν. καὶ γὰρ δὲ λόγος καὶ τὸ ὄνομα φασὶν ἐφαρμόζει τοῖς οὖσιν. ἔστιν ἄρα ἔκαστον τῶν ὄντων ἢ ποιοῦν ἢ πάσχον ἢ ἀμφότερα, ὥστε εἰ καὶ ὄνόματος καὶ λόγον τοῦ αὐτοῦ μετέχει τὸ ὄν, πᾶν εἴη ἂν συνώνυμον.

2. αὐτῶν ομ. R., εἰς ἐν γένος ἀφωρισμένη S. — 9. οὐδ' αὖ . . κινήσεις ομ. S. — 10. καὶ ποιήσεις S. — 15. εἰς ἐντελ. post δυνάμεως S. — 17. ἐστὶ ομ. S. — 21. ἔχων S. — 25. τοιούτων ομ. S.

Ἡ καὶ πρὸς τοῦτο ἀντειπεῖν δόμιον, ὅτι οὐχ οὗτος δός εστὶ τοῦ ὄντος τὸ ἥ ποιεῖν αὐτὸν ἥ πάσχειν ἥ ἀμφότερα. περιλαμβάνει μὲν γὰρ τὰ δηλούμενα ως ὄντα αὕτη ἥ ἀπόδοσις τοῦ λόγου, τίνα δέ εστιν οὐ σημαίνει. ως γὰρ οὐκ ἔστι λόγος κυνὸς τὸ ζῶον χερσαῖον ἥ 5 θαλάττιον ἥ οὐρανίον, ἀλλ' ὁ δηλῶν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, οὕτως οὐδὲ ὁ εἰρημένος λόγος ἀν εἴη τοῦ ὄντος, ἄλλως τε ὅτι οὐδὲ ἀληθεύεται οὗτος ὁ λόγος κατὰ τῶν εἰδῶν τοῦ ὄντος. χοῇ γὰρ τὸν δόσον τοῦ γένους ἐφαρμόζειν καὶ τῷ εἴδει. ὥσπερ οὖν ὁ τοῦ ζώου λόγος ἐφαρμόζει καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτως ἔδει καὶ τοῦτον τὸν λόγον ἐφαρμόζειν 10 ἐκάστῳ τῶν εἰδῶν τοῦ ὄντος, οἷον κυνὶ ἥ ἀνθρώπῳ ἥ ἵππῳ, οὐδεὶς δὲ δόσον ἀποδιδοὺς ἵππου φησὶν αὐτὸν ἥ ποιεῖν ἥ πάσχειν ἥ ἀμφότερα.

40. Ἀπορήσειε δ' ἀν τις τὸ ἔστι καθ' ἐκάστην τῶν κατηγοριῶν λεγόμενον πῶς χοῇ ἐκδέχεσθαι· ἢτοι γὰρ τὸ αὐτὸν σημαίνει τῷ καθ' οὐ κατηγορεῖται, ἥ ἐτερον. ἀλλ' εἰ μὲν τὸ αὐτό ἔστιν ἡ οὐσία καὶ τὸ 15 ἔστι, περιττὸν τὸ κατηγορεῖν αὐτῆς τὸ ἔστι· δυνάμει γάρ ἔστι ἡ οὐσία οὐσία καὶ τὸ ποιὸν ποιόν, ἥ, εἰ μὴ ἀδολεσχοῦμεν κατηγοροῦντες αὐτῶν τὸ ἔστιν, ἐτερον αὐτῶν ἔσται τὸ ἔστιν. εἰ δὲ ἐτερον, καὶ καθ' ἐκαστον ἐτερον, ὥστε οὐ δέκα μόνον αἱ κατηγορίαι, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι δέκα καθ' ἃς τὸ ἔστι περὶ ἐκάστης αὐτῶν λέγομεν, καὶ πάλιν, εἰ 20 ἐκάστον τούτων ἄλλο τὸ ἔστι κατηγορήσομεν, ἐπ' ἄπειρον ἀναβησόμεθα. εἰ δὲ ἐν εἴῃ καὶ κοινὸν ἐπὶ πασῶν τὸ ἔστι κατηγορούμενον, καὶ ἐγκέκλιται τὸ ἔστι ἀπὸ τοῦ ὄντος, εἴη ἀν γένος τὸ ὄν.

Φανερὸν μὲν οὖν τὸ σόφισμα, κωλύει δὲ οὐδὲν ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν τούτου λύσιν. τὸ γὰρ ἔστιν δταν κατηγορῶμεν ἐφ' ἐκάστον τὴν 25 ὑπαρξίην προσκατηγοροῦντες αὐτοῦ τοῦτο λέγομεν· ἡ δὲ ὑπαρξίης καὶ τὸ ὑπάρχειν τὸ ὑποκείμενον οὐ κεχωρισμένον τι δηλοῖ τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ καθέκαστον τῶν δέκα μαρτυρεῖ τῇ ὑποστάσει τὸ μὴ εἶναι ἀνυποστάτῳ αὐτῇ, ἀλλ' ὑφεστηκέναι. καὶ τὸ εἶναι οὖν διμόνυμον ἔσται, καὶ δεκαχῶς δηθήσεται διαχῶς καὶ τὰ ὄντα.

1. ἔστιν δός S. — 2. ποιεῖν ἥ πάσχειν αὐτὸν ἐν ἀμφ. S. — 11. ἵππον S. — 12. τῶν κατηγοριῶν] κατηγορίαν S. — 15. ἔσται S. — 22. ἐγκέκλιται] Sahunius, ἐγκέκληται libri. — 25. ἥ] εἰ R. — 28. διμόνυμον om. S.

Κεράλαια τοῦ δευτέρου βιβλίου.

- α. Πότερον διαιρεσίς ἐστιν ἡ καταριθμησις εἰς τὰς κατηγορίας.
- β. Πλωτίνου ἀπορία, δτὶ τὸ αὐτὸν οὐ σημαίνει ἡ οὐσία ἐπὶ τε τῶν πρώτων ὄντων καὶ ὑστέρων, οὐκ ὄντος γένους κοινοῦ ἐν οἷς τὸ πρώτον καὶ ὑστερον. 5
- γ. "Οτι κατὰ τὰς Πλατωνικὰς ὑποθέσεις δύναται εἶναι αὕτη ἡ ἀπάντησις, κατὰ δὲ τὰς Ἀριστοτέλους χρὴ λῆσαι τὸ ἀπορούμενον.
- δ. Πλωτίνου ἀπορία, εἰ τὰ αὐτά ἐστι γένη τῶν ὄντων ἐν τε τοῖς νοητοῖς καὶ τοῖς αἰσθητοῖς. 10
- ε. Ἀπορία Πλωτίνου πρὸς Ἀριστοτέλην, τί κοινὸν ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ἐξ ἀμφοῖν συνεωρακώς πάντα οὐσίας εἶναι λέγει.
- Ϛ. Ἀπορία Πλωτίνου περὶ τῆς οὐσίας, τίς αὐτῆς ἡ πρώτη καὶ ἀπλουστάτη ἔννοια, καὶ πῶς ἔνεστιν αὐτὴν ἐξηγεῖσθαι. 15
- ζ. Ἀπορία Πλωτίνου, διὰ τί ἡ οὐσία προτάττεται τῶν ἄλλων.
- η. "Οτι δ ἀποδοθεὶς περὶ αὐτῆς λόγος οὐ διδάσκει τί ἐστιν ἡ οὐσία.
- θ. "Οτι τὸ ἴδιον τῆς οὐσίας πᾶσιν ἐφαρμόζει.
- ι. Πῶς νῦν μὲν προτάττει τὴν οὐσίαν τὴν αἰσθητὴν τῶν ἄλλων 20
καὶ πρώτην λέγει, ἄλλαχοῦ δὲ μετὰ τὴν ἀσώματον αὐτὴν λέγει;

1. βιβλίου] λόγον S. — 2. ἐν ταῖς κατηγορίαις S. — 4. ὑστέρον R. —
5. πρότερον καὶ τὸ S. — 6. ἡ om. R. αὕτη ἡ ἀπάντησις εἶναι S. — 12.
ἔωρακώς S. — εἶναι om. S. — 15. πῶς] ποῦ R. — 16. πλωτίνου ἀπορία S.,
προτέτακται S. — 17. περὶ] ὑπὲρ S. — 21. αὐτὴν λέγει] ταύτην ἄγει R.,
num τάττει?

- ια. "Οτι δοκει ίπενωντια λέγειν έαυτῷ έν μὲν τοῖς Φυσικοῖς τὰ κοινὰ προτάττων καὶ πρώτα, ἐνταῦθα δὲ τὰ καθέκαστα.
- ιβ. Περὶ τῶν κοινῶν πρὸς Ἀλεξανδρον ἀντιλογία.
- ιγ. "Οτι πρώτον ἔδει τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣν δεύτεραι λέγονται οὐσίαι.
- 5 ιδ. "Οτι μὴ δεῖξας τὴν πρώτην οὐσίαν μὴ οὖσαν μᾶλλον καὶ ἡττον τὰ εἴδη μᾶλλον καὶ ἡττον λέγει.
- ιε. Εἰ οὐδεμία οὐσία μᾶλλον καὶ ἡττον, πῶς τὸ εἶδος τοῦ γένους μᾶλλον οὐσία.
- 10 ιε. "Οτι εἰ τὸ αἴτιον τῆς αἰσθητῆς οὐσίας λαμβάνει, τὴν ἡττον οὐσίαν λαμβάνει.
- ιζ. "Οτι τὴν γενικὴν οὐσίαν οὐχ ὠφίσατο.
- ιη. "Οτι οὐ διήρηκε τὰς οὐσίας.
- ιθ. "Οτι τὸ φανερόν δὲ ἐξ τῶν εἰρημένων οὐκ ἔχει δῆλον ποίων εἰρημένων.
- 15 ι. "Οτι χρήσιμος ή περὶ τῶν διαφορῶν θεωρία.
- κα. Ἀπορία περὶ τῆς διαφορᾶς ποῦ αὐτὴν χρὶ τάττειν.
- κβ. Ἀπορία περὶ τοῦ μὴ λέγεσθαι τὰς διαφορᾶς καθ' ίποκειμένον.
- κγ. Πῶς εἰπὼν δοκεῖ πάσῃ οὐσίᾳ ίπάρχειν τὸ τόδε τι λέγεσθαι
- 20 ξπήγαγεν ἔξῆς οὐ μὴν ἀληθές γε ἔστι τοῦτο;
- κδ. Εἰ μηδέν ἔστι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον, πῶς τὸ λογικὸν ζῶον τῷ ἀλόγῳ ἐναντίον ἔστι;
- κε. Πῶς, εἰ μηδέν ἔστι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον, τὸ πῦρ τῷ ὄδατι καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα ἐναντία λέγει Ἀριστοτέλης;
- 25 κζ. "Οτι δύναται δὲ ἀνθρώπος τῷ ἵππῳ εἶναι ἐναντίον, η δὲ τὶς ἀνθρώπος τῷ τινὶ ἀνθρώπῳ.

1. αὐτῷ S. — 2. προστάττων R. — 4. πρώτος S. — 6. τὴν om. S. —
8. τὸ τοῦ εἶδον γένος S. — 13. οὐ om. R. — 14. δὲ om. S. — 17. αὐτῶν
R. — 19. τὸ om. S. — 20. ἐγεξῆς S., τοῦτο ἔστι S. — 21. πᾶς] περὶ S. —
23. πᾶς post ἐναντίον S. — 24. δὲ Ἀρ. S.

- κξ. Πῶς εἰ μηδέν ἐστι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον, τὸ εἶδος τῇ στεργήσει λέγει ἐναντίον ἐν τοῖς Φυσικοῖς καὶ τὴν ὑλην τῷ εἴδει;
- κη. Ὁτι τὸ μηδέν τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον ἐπὶ μὲν τῶν καθέκαστα δεῖδειται, ἐπὶ δὲ τῶν καθόλου οὐ.
- κθ. Πῶς προειπὼν τὸ εἶδος μᾶλλον οὐσίαν τοῦ γένους νῦν φησὶν 5 οὐκ ἐπιδέχεσθαι τὴν οὐσίαν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον;
- λ. Ὁτι δὲ μᾶλλον λογικὸς μᾶλλον ἐστιν ἄνθρωπος.
- λα. Πῶς ή ὑλη μᾶλλον καὶ ἡττον λέγεται;
- λβ. Τίς ή αὐτία τοῦ τὴν μὲν οὐσίαν μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, τὰς δὲ ποιότητας ἐπιδέχεσθαι; 10
- λγ. Άια τί προσέδηκε τὸ δοκεῖ τὸ ἴδιον τῆς οὐσίας ἀποδιδούς;
- λδ. Άια τί προσέδηκε τὸ τῷ ἀριθμῷ τῷ τῆς οὐσίας ἴδιῳ;
[Άια τί προσέδηκε τὸ τῷ ἀριθμῷ τῷ τῆς οὐσίας εἴδει;]
- λε. Ὁτι βούλόμενοι κατασκενάσαι πάσῃ τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχον τὸ τῶν ἐναντίων ἀνὰ μέρος, αὐτήν δὲ δεκτικήν, λανθάνομεν κατασκενά- 15 ζοντες ἔτερον χεῖρον τὸ μὴ μόνη αὐτῇ ὑπάρχειν.
- λξ. Ὁτι δὲ πατήρ δέχεται τὰ ἐναντία οὐσία ὥν· νοσεῖ γὰρ καὶ νγιαίνει.
- λξ. Ὁτι ἐπὶ τῶν ἀϊδίων οὐσιῶν οὐχ ἀρμόζει τοῦτο τὸ ἴδιον.
- λη. Εἰ ὥσπερ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὐκ ἐπιδέχεται 20 ἐναντία, οὗτος οὐδὲ αἱ ἔξεις καὶ διαθέσεις ἀλλὰ τὰ ὑπ' αὐτὰ αἰσθητά, οὐκ ἀν εἴη ἴδιον τῆς οὐσίας τὸ τῶν ἐναντίων ἀνὰ μέρος εἶναι δεκτικόν. ὅπερ γὰρ ἐπὶ τῆς ἔξεως καὶ διαθέσεως τῆς γενικῆς, τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν γενικῶν οὐσιῶν θεωρεῖται, καὶ

1. πῶς post ἐναντίον S., τῇ ante στεργήσει om. R. — 3. ὅτι om. S., τῇ] οὐ τῇ R. — 4. ἐπὶ δὲ τῶν καθόλου οὐ] ἐπὶ δὲ τῆς οὐσίας οὐ δέδειται rc. R. — 9. τοῦ om. S. — 10. δέχεσθαι S. — 11. ἴδιον] ὁρίδιον S. — 12. τὸ om. S., τῷ ἀριθμῷ] fort. ἐν ἀριθμῷ. — 13. versus delendus. — 14. βούλόμενοι] ἐλόμενοι S. — 15. αὐτῇ δεκτικὸν S. — 16. μόνον R. — 17. τὸ ἐναντίον S. — 19. ὅτι om. S. — 20. οὐκ om. S. — 21. ἐναντίον S. — 22. ἴδιον om. S., ἀνὰ om. S.

οὗτως κοινὸν ἔσται καὶ πρὸς ἄλλα τὸ μὴ εἶναι τῶν ἐναντίων
ἀνὰ μέρος δεκτικά.

λθ. Πλωτίνου ἀπορία, δτι τὸ εἶναι τῶν ἐναντίων ἀνὰ μέρος δεκτικὸν
ώς συμβεβηκός τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχει.

5 μ. Πλωτίνου ἀπορία, δτι εἰ κατὰ τὸ σύνθετον θεωροῦμεν τὴν
οὐσίαν, εὑρίσκεται ἡ ὅλη μᾶλλον οὐσία.

μα. Ὁτι οὐ μόνον τῆς οὐσίας ἴδιον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τοῦ λόγου καὶ
τῆς δόξης.

μβ. Ἀπορία Πλωτίνου, δτι αὐτὴν τὴν οὐσίαν τις ἔστιν οὐ παρίστησι
10 τὸ λεγόμενον αὐτῆς ἴδιον.

3. δτι ομ. S., τὴν οὐσίαν θεωροῦμεν S.

Δεξίππου ριλοσόφου Πλατωνικοῦ τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων τὸ δεύτερον.

1. Μέχρι μὲν τούτων, ὡς φιλομάθεστατε Σέλευκε, τὰ μέν τινα τοῖς παλαιοῖς ἀνδράσι ἡπορημένα προβέβληκας, τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔξενρηκας· τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἐπ’ αὐτὰ μέλλω ἔρχεσθαι τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν. 5 πότερον χωρίσαι βούλει τὰς ἀπορίας τοῦ Πλωτίνου καὶ τελενταῖς τάξαι, ἢ κατὰ τὴν ἐφεξῆς τῶν ἔδαφίων ἀκολουθίαν κάκείνας παρατιθέναι;

Ἄλλ’ ἔμοιγε δοκεῖ μηδαμῶς τὴν συνέχειαν διακόπτειν, ἀλλ’ ἐφεξῆς 10 ἔξετάζειν τὰ συμπίπτοντα. μέλλων τοιγαροῦν ἀπὸ τῆς οὖσίας ἔρχεσθαι περὶ τῶν κατειλεγμένων τούτων κατηγοριῶν πρῶτον ἔρωτῷ, πότερον ὡς διηρημένων αὐτῶν ἢ ὡς ἀριθμούμενων διανοῇ;

Διηρῆσθαι μὲν αὐτὰς οὐ νομιστέον· οὐδὲ γάρ ἐστι τομὴ γένους εἰς εἴδη. οὔτε γάρ ἐστι τι κοινὸν γένος τῶν δέκα κατηγοριῶν, ὅποιον εἰσάγουσί τινες τὸ δὲν ἢ τὸ τί, οὔτε μὴ δύντος τοῦ διηρημένου γένους 15 εἴη ἀν τὰ διαιροῦντα. εἰ δὲ μήτε γένος κοινὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτάτω γενῶν οἷόν τε ἐστι λαβεῖν, μήτε τὰς διαιρετικὰς διαιροφάς, οὐκ ἐστι διαιρεσιν καλεῖν τὴν τοιαύτην ἀπαρίθμησιν.

Ἄρον τοῖς ἐπὶ στρατιᾶς ἔοικεν ἢ διαιρεσις, οἷον τοῖς κατὰ λόχους συντεταγμένοις; καὶ γάρ ἐκεῖ ἐκάστου λόχου ἐκαστος λοχαγὸς 20

2. τὸ δεύτερον] Sahunius, β. R., λόγος δεύτερος S. — 6. πρότερον S., χωρῆσαι R. — 8. περιτιθέναι S. — 10. ἀπὸ οι. S. — 11. περὶ] ἀπὸ S. — 12. διαιρούμενων S. — 13. οὐδὲ] imo οὔτε. — 14. οὔτε] fort. οὐ. — τὸ μὴ R. — δέκα] δὲ S. — 16. κοινὸν γένος S., ἀνωτάτων R. — 19. στρατείας S.

ξηγεῖται, καὶ ἐνταῦθα ἡ μὲν οὐσία τῶν οὐσιῶν, αἱ δὲ ἄλλαι κατηγορίαι τῶν ὑφ' ἔαντάς τὸ κῦρος τῆς ἡγεμονίας προειλήφασιν;

Ἄλλ' εὰν τοῦτο λέγωμεν, διεσπασμένον τι πλῆθος ἔσται τὸ τῶν ὄντων, καὶ ξοικός τοῖς ἐκ διεστηκότων φυλῶν καὶ φρατριῶν συναγομένοις εἰς ἐν δήμοις. τοῦτο δὲ τὴν συνέχειαν καὶ ἀλληλουχίαν ἀναρρέει τῆς διακοσμήσεως. βέλτιον οὖν ἀφορίζεσθαι μὲν τὰ γένη κατά τινας πρώτας ἴδιότητας τῶν κατηγοριῶν, καὶ περιγράφειν αὐτῶν τῆς ὑποστάσεως τὸν λόγον ἐκάστης καθ' ἔαντήν, καὶ ταύτη διεστάναι αὐτὰς χωρίς. πάλιν γε μὴν καθόσον περὶ τὴν οὐσίαν εἰσὶ τὰ συμβεβηκότα καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ καὶ συντάττεται πρὸς αὐτήν διολογονυμενώς, κατὰ τοσοῦτον ἀφομοιωτέον αὐτὰ τοῖς ἀφ' ἐνός καὶ περὶ ἐν συνταττομένοις.

Τί οὖν, μερισμῷ προσέσοικεν ὡς ὅλου;

Οὐδαμῶς. οὐ γὰρ περιγράφει τὸ τοῦ οίονεὶ συγκοίματος σύστημα 15 κατά τινα ἴδια μέρη, ἀλλὰ ἀναλύει ἐπὶ τὰ ἀπλούστερα καὶ στοιχειώδη ταῖς διαλήψεσι τῶν ἐπινοιῶν στοιχειωδεστέραις ἀεὶ χωριμένη, τάξιν μέντοι διασώζει τὴν πρὸς ἐν καὶ ἐν καὶ ἀφ' ἐνός, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς οὐσίαις ἡ οὐσία τὴν πρώτην καὶ κυριωτάτην τάξιν εἴληφε, περὶ δὲ αὐτήν τὰ συμβεβηκότα ὑφέστηκε.

20 Περὶ μὲν δὴ τούτων οὕτως· ἡ δὲ πρώτον ἀπορεῖ *Πλωτῖνος*,
 2. ἐπισκεψώμεθα. ἀπορεῖ γὰρ διττῆς οὐσίας ὑπαρχούσης νοητῆς τε καὶ αἰσθητῆς πῶς γένος δύναται ἐν γενέσθαι τὸ αὐτό; τί γὰρ κοινὸν ἐν ἀμφοτέροις τούτοις ἐν τῷ εἶναι ὑπάρχει; εἰ δὲ καὶ ἔστιν, ἔσται πρότερον ἄλλο τούτων ὅπερ οὔτε σῶμα ἔστιν οὔτ' ἀσώματον. ἔσται γὰρ
 25 ἡ τὸ ἀσώματον σῶμα, ἡ τὸ σῶμα ἀσώματον.

"Ἐστι μὲν οὖν πρὸς ταῦτα ὁρίσιον ἀντειπεῖν, διτι παρὰ τὴν πρό-

1. ἐνταῦθα ομ. S. — 3. διεσπασμένον S. — 5. εἰς ἐν δήμοις] ἐνδήμοις S. — 7. ἴδιότητος S. — 8. ἐκάστης τὸν λόγον S. — διιστάναι? — 10. οὐσίᾳ] οὐσίᾳ ὑφίσταται Simplicius. — 14. παραγράφει R. — 16. ἀποδιαλήψεσι R. — 18. εἴληφε τάξιν S. — 21. σκεψώμεθα S. — 24. τούτων ἄλλο S. — 24. γὰρ ομ. S.

θεσιν τὰ ἀπορήματα ταῦτα προσάγεται. οὐτε γὰρ περὶ τῶν ὄντων,
οὐτε περὶ τῶν γενῶν τῆς πρώτης οὐσίας νῦν αὐτῷ πρόκειται λέγειν.
στοχάζεται γὰρ τῶν νέων τοῖς ἀπλουστέροις ἐπακολούθειν δυναμένων.
ῶστ' ἐπεὶ περὶ λέξεών ἐστιν αὐτῷ νῦν ἡ σπουδὴ, αἱς τὸ κατ' οὐσιῶν
λέγεσθαι ὑπάρχει, μάτην ἐν τῇ περὶ τούτων σκέψει ἐπεισάγει τὰς περὶ 5
τῶν ὄντων ζητήσεις ὁ Πλωτῖνος· οὐ μὴν ἔμοιγε δοκεῖ διακρούεσθαι
οὐτωσὶ τὴν πρὸς τὸ παρόν εὖ τιθεμένην μόνον τοῦ λόγου διέξοδον,
ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς ἀρχεσθαι τῆς Πλωτίνου φιλοσοφίας, καὶ πρὸς τὴν
δλην αὐτοῦ θεωρίαν ἀναφέρειν καὶ τὴν τῶν παρόντων λόγων διέξοδον.
Ἐν γὰρ δὴ γένος τὴν οὐσίαν ἐν τοῖς νοητοῖς οὔτος τίθεται, ὡς κοινῇ 10
τὸ εἶναι παρέχουσαν τοῖς ἀσωμάτοις εἴδεσι, καὶ ὡς τοῖς αἰσθητοῖς
ἄπασι καὶ τοῖς ἐνύλοις εἴδεσι τὸ εἶναι ἐνδιδούσαν. εἰ δὲ τούτῳ οὐτως
ἔχει, καὶ διατείνει δι' δλων ἡ τῆς οὐσίας ἀρχὴ ἡ αὐτὴ, τάξιν ἔχουσα
πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην, καθ' ἀς τοῖς μὲν πρώτως, τοῖς δὲ
ἄλλον τρόπον παρέχει τὸ εἶναι, ὡστε εἰ πάντα ἀνήκει εἰς αὐτὴν ὡς 15
ἀπ' αὐτῆς ἡρτημένα, δύναται ἡ ταύτης ὑπογραφὴ ἐμφαίνειν καὶ τὴν
πρώτην ἀρχήν, ἀφ' ἣς εἰς τὴν ἐσχάτην ὕφεσιν αὗτη πέπτωκεν.

3. Ἀλλ' εἰ ταύταις ὑποθέσεσιν Ἀριστοτέλης ἔχοιτο, αἱς καὶ Πλω-
τῖνος, εἰχεν ἂν τινα δοκοῦντα τὰ εἰδημένα λόγον· νῦν δὲ τὰ ἐκείνω
δοκοῦντα ως ὅμολογούμενα προσλαβὼν διαγωνίζει ὑπὲρ Ἀριστοτέλους. 20

Οὐκοῦν πρὸς ταύτην τὴν ζήτησιν τοῖς εἰδημένοις ἐν τῇ μετὰ τὰ
Φυσικὰ πραγματείᾳ χρήσομαι. εἰσὶ γὰρ δύο οὐσίαι κατ' Ἀριστοτέλην
αὐται, ἡ νοητὴ καὶ αἰσθητὴ, καὶ μέση τούτων ἡ φυσική· αἰσθητὴ
μὲν ἡ σύνθετος, φυσικὴ δὲ ἡ κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὑλην, ἡ δὲ τούτων
ἀνωτέρω ἡ νοερὰ καὶ ἀσώματος, ἥν ἀκίνητον μὲν κινητικὴν δὲ καλεῖ 25
πολλάκις, ως τῆς εἰδοποιουμένης κατὰ τὴν ζωὴν κινήσεως αἰτίαν οὖσαν.
ταῦτα γὰρ περὶ τούτων τῶν οὐσιῶν Ἀριστοτέλης ἀποδείκνυσιν ἐν τῷ

4. ἐστιν post νῦν S. — 7. τιθεμένῳ? — διέξοδον τοῦ λόγου S. — 13.
τάξις libri. — 14. πρώτων καὶ δευτέρων καὶ τρίτων S. — 17. πρώτην] ταύ-
της S. — 20. προλαβὼν S. — 22. δύο] τρεῖς Arist. Met. A, 1. p. 1069, 30.
1071, 6. b. — 23. καὶ] καὶ ἡ S. — 25. ἀνωτέρα S. — 27. τῷ om. S.

λ τῶν μετὰ τὰ Φυσικά, καὶ τούτῳ συνείληφε τὰς πολλὰς οὐσίας εἰς τὴν δλην οὐσίαν. ὑπέθηκε δὲ αὐτὰς δμοῦ πρὸς μίαν σύνταξιν, καὶ πρὸς μίαν ἀρχὴν ἀνήγαγε. κομιδῆ γὰρ ἄλλο γέ τι τοῦ ξνὸς μεθέξει, εἰ αὐτῇ ἡ οὐσία ἡ τὸ εἶναι ἐν τῷ ξνὶ ἔχουσα ἀποστερηθήσεται τῆς 5 πρὸς τὸ ξν ἀναγομένης συντελείας. ἀρδήτων τοινυν δητῶν τῶν νοητῶν κατὰ μεταφορὰν καὶ ἀναλογίαν ἀπὸ τῶν κατ' αἰσθησιν γνωρίμων χρῆται τῷ τῆς οὐσίας δνόματι. τριχῶς γὰρ τοῦ αὐτοῦ δνόματος πάντα μετέχει, ἡ δμωνύμως, ἡ συνωνύμως, ἡ τοῦ μὲν κυρίως τοῦ δὲ κατὰ μεταφοράν, καὶ δμωνύμως μὲν, ὡς δ ποὺς τοῦ δργάνου πρὸς τοὺς 10 ἄλλους τῶν δργάνων πόδας· συνωνύμως δὲ, ὡς μάχαιρας δξυτέρα, λέγεται καὶ φωνὴ φωνῆς, μάχαιρα δὲ φωνῆς δξυτέρα οὐ λέγεται, ἐπειδὴ ἄλλο τὸ δξὺ ξν ἐκατέρα· κυρίως δὲ καὶ κατὰ μετάφοράν, ὡς ἐπὶ τοῦ ποδὸς τοῦ τε ήμετέρου καὶ τῶν δρῶν· ἀρδήτων οὖν δητῶν ὥσπερ μεταφορᾷ κέχρηται τῷ τῆς οὐσίας δνόματι, ἀπὸ τῶν αἰσθη- 15 τῶν καὶ τῶν κατειλημένων ήμῖν τὰ ἀκατάληπτα γνωρίζων. ὡς μὲν γὰρ πρὸς τὴν νοητήν, ἐσται δμώνυμος αὐτῇ τῇ ἀναλογίᾳ μόνη τὴν ἔμφασιν αὐτῆς παρέχουσα, ὡς δὲ πρὸς τὴν φυσικήν, συνώνυμον τῷ ξαντῆς συνθέτῳ ἐκείνῃ ἔμφασιν ουσιαστέοντα. ὥσπερ γὰρ ξν τοῖς μετὰ τὰ Φυ- σικὰ σῶμα ἀσώματον τινα λέγει οὐσίαν, διότι μὲν ἀπὸ τῆς νοερᾶς 20 προελίλυθεν, ἀσώματον αὐτῇ δνομάζων, διότι δὲ εἰς αἰσθητὴν ἥδη κεκίνηται, τὸ σῶμα εἶναι αὐτῇ προσμαρτυρῶν, οὔτω καὶ ταύτην τὴν οὐσίαν πρὸς μὲν τὴν φυσικὴν συνώνυμον, πρὸς δὲ τὴν νοητὴν δμώ- νυμον λέγων διὰ ταύτης κακείνας διδάσκει, καὶ μάλισθ' ὅτι ἡ περὶ αὐτῆς ὑπογραφὴ τὸ μήτε καθ' ὑποκειμένου μήτε ξν ὑποκειμένῳ δύνα- 25 ται κακείνας ἐφαρμόσαι. ἐγὼ μὲν οὖν ὡς καλὲ κάγαθὲ Σέλευκε δογματικώ- τερον πρὸς Πλωτίγον ἀπαντῶ, σὺ δὲ ἐπεὶ βαθύτεραι πως εἰσὶν αἱ λύσεις αὐταὶ, πρὸς μὲν τοὺς ἐκ φιλοσοφίας δρμωμένους ταῖς τοιαύταις ἀπαν- τήσεσι χρῶ, πρὸς δὲ τοὺς δλίγα ἐπισταμένους τῶν δογμάτων ταῖς προχείροις χρῶ διελύσεσιν, ἐκεῖνο λέγων, ὅτι περὶ πόδα ποιεῖσθαι

14. μεταφορὰ S. — 17. συνώνυμον ομ. S. — 19. σῶμα ομ. S. — 20. ἀσώματον ομ. S. — 25. κακείνως S. — 27. τοῖς . . δρμωμένοις R.

ἴθος τὰς ἀκροάσεις Ἀριστοτέλει. διὸ καὶ νῦν οὐδὲν ἔξωθεν ἐπεισάγει τῶν ἀνωτέρω κειμένων φιλοσοφημάτων, ἀλλ' ὡς διμωνύμῳ χρῆται τῇ οὐσίᾳ προηγούμενον μὲν ἔχων τὸν σκοπὸν περὶ τῶν λεξεων, κατὰ συμβεβηκός δὲ καὶ ταῦτα καὶ τὰ ὑπ’ αὐτῶν σημανόμενα πράγματα συνεκδιδάσκων, ὥστ' οὐ χρὴ τὰς περιττὰς περὶ τούτων ἐπεισάγειν 5 ξητήσεις.

4. Τοῖς αὐτοῖς οὖν χρησόμεθα λόγοις καὶ δταν ἀπορῆ Πλωτῖνος, πότερον τὰ αὐτά ἔστι γένη τῶν κατηγοριῶν ἐπὶ τῶν πρώτων ὄντων καὶ ἐπὶ τῶν ὑστέρων, ἢ ἐν μὲν τοῖς νοητοῖς πλείω, ἐν δὲ τοῖς αἰσθητοῖς ἐλάττῳ, ἢ ἀνάπαλιν. 10

Ομοιον μὲν ὁ Σέλευκε, τὸ ἀπόρημα τῷ περὶ τῆς οὐσίας, ὥστε καὶ τὴν λύσιν ἀπὸ τῆς προθέσεως τῶν κατηγοριῶν ἀπολογίζουν. γένοιτο δὲ ἀν καὶ ἔτερα διάλυσις ἐπομένη τῇ δόξῃ, ἢν ἐν τῇ μετὰ τὰ Φυσικὰ Ἀριστοτέλης ἐκτέθειται. δέκα γὰρ ὄντων τῶν δλων γενῶν ἐν μὲν τοῖς συνθέτοις πάντα εἶναι ἀποφαίνεται, οὐχ ἡκιστα καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ 15 τὴν σύνθεσιν παρεχομένοις τῷ καὶ ἐν τοῖς κατὰ μέρος ἀπαντα ἐνεῖναι προσθήκη γὰρ καὶ πλεονασμὸς ἐν τοῖς σώμασι ἀεὶ συνεμφαίνεται, ὥστ’ ἐν μὲν τοῖς αἰσθητοῖς εἰσὶν αἱ δέκα κατηγορίαι, διόπερ δὴ καὶ ἐν τῷ Σωκράτει ταύτας ἄν τις δεῖξειν, ἐπὶ μέντοι τῶν νοητῶν οὐ πάντα ὑπάρχει, ἀλλὰ τὰ τοῖς ἀπλούστατοις καὶ τελειοτάτοις προσήκοντα 20 γένη, καὶ οὐκ ἔσται διὰ τοῦτο ἐλλείπονσα ἢ διαιρεσις τῶν γενῶν. οὐ γὰρ εἰ μὴ πάντ’ ἔστιν ἐκεῖ, ἀτελῶς ἔχει τὰ ὡδε διηρημένα γένη, ἀλλ’ ἐπείπερ καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς τὰ πεφυκότα ὑπάρχει καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, πλείονα διὰ τὴν σύνθετον οὐσίαν φαίνεται. διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν δ καθόλου τῶν κατηγοριῶν λόγος ἐνδεής. 25

5. Πάλιν τοίνυν δ Πλωτῖνος τοιαῦτα προσαπορεῖ· ὡς τριχῶς λεγομένης τῆς οὐσίας καὶ ἄλλης ἄλλως, τίνα ὑποβάλλει τῇ νῦν κατηγορίᾳ, πότερον τὴν ὑλην ἢ τὸ εἰδος ἢ τὴν ἐξ ἀμφοῖν σύνθετον; ἀπασι γὰρ

8. πότερον ἔστι τὰ γένη S. — πρώτων] scrib. πρώτως. — 13. ἐν τῇ om.
R. — 17. ἀεὶ ante ἐν S. — 21. ἐλλείπονσα post ἢ διαιρεσις S. — γενῶν om.
R. — 27. νννὶ S.

οὐ δύνανται ὑποτάπτεσθαι τοῖς παροῦσι λόγοις· οὐ γὰρ μία οὐδὲ καθ' ἐν αἱ πᾶσαι λέγονται, ὡστε ἦν ἀν ὑποτάξῃ τις, τὰς ἄλλας ἐξ ἀνάγκης παραλείψει.

Ἄλλὰ δὲ τὴν μίαν εἰπὼν καὶ σύνθετον περιέλαβεν ἐν αὐτῇ καὶ 5 τὰς ὡς μέρη περιεχομένας. καθόλου γὰρ μεθ' οὐ τι συναπαρτίζει, οὐκ ἀν εἴη τούτων θάτερον ἐν θατέρῳ, ὡστε κοινωνεῖ μὲν τὰ τοῖα, τὸ εἶδος λέγω καὶ ἡ ὕλη καὶ τὸ συναμφότερον, κατὰ τὸ μὴ εἶναι ἔτερον ἄλλ' ἔαντῶν, καὶ κατὰ τὸ μὴ εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ. οὐσίαι δέ εἰσιν αἱ τρεῖς ἀπὸ τῆς μᾶς τῆς συνθέτον πᾶσαι σημανόμεναι.

10 Ἀλλὰ δὴ πάλιν ἀπορεῖ **Πλωτῖνος** οὐκ εἶναι δάμιον λέγων αὐτὴν
6. τὴν οὐσίαν εἰπεῖν τις ἐστίν.

Ἄλλ' εἰ βούλει τὴν ἔννοιαν αὐτῆς ἀνευρεῖν, πρόλαβε πρότερον τὴν διὰ τῶν ὀνομάτων διδασκαλίαν· διότι τὰ συγκεχυμένα καὶ δλα πρῶτα ἦν εἰς ἐπιβολήν, δεύτερα δὲ τοῦ λόγου καὶ διαθρόσεως πλείονος δεόμενα, ταῦτα δὴ νυνὶ προστίθησι, τὸ μήτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεσθαι μήτε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι ἀποδιδοὺς τῇ οὐσίᾳ ὡς ἰδιότητα. τὸ μὲν οὖν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ αὐτὴν εἶναι πρόδηλον. αὗτη γὰρ ὑπόκειται τοῖς ἄλλοις, καὶ ἀνεν αὐτῆς τὰ ἄλλα τὸ εἶναι οὐκ ἔχει, τὸ δὲ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι οἰκειότατόν ἐστι τῇ ἀτόμῳ 20 οὐσίᾳ. διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἀδιαλόγετος εἰς εἶδη κατ' οὐδενὸς ὑποκειμένου λέγεται, καθ' ὑποκειμένου δὲ αὐτῆς αἱ δεύτεραι οὐσίαι κατηγοροῦνται. ἡ οὖν καὶ ταῖς οὐσίαις ὑποκειμένη προηγουμένως ἀν εἴη καὶ κυρίως οὐσία, ἐπεὶ μὴ οὖσῶν τούτων οὐδὲν τῶν ἄλλων δύναται τι εἶναι. τριχῶς δὲ τῆς οὐσίας λεγομένης, ὡσπερ εἰρήκαμεν, νῦν τῆς συνθέτον 25 μημονεύει, ὑστερον δὲ καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων δύο ποιήσεται λόγον, δταν τὰ μέρη τῆς οὐσίας αὐτὰ εἶναι λέγη.

Ἄξιον δέ φησιν δὲ **Πλωτῖνος** ἐπιστῆσαι πρῶτον, διὰ τὸ ἡ οὐσία προτάπτεται τῶν κατηγοριῶν.

6. τούτων om. S. — 7. τὸ] τοῦτο R. — 12. εἰπεῖν ante αὐτὴν S. — 14. διαθρόσεως S. — πλείονος] Sahunius, πλείονα libri. — 15. δεόμενα om. R. — 22. ἀν om. S. — οὐσία καὶ κυρίως S. — 26. λέγη εἶναι S.

*Δύο δὴ αἰτίας εὗροι τις ἀν τοῦ πρώτην εἶναι τὴν οὐσίαν, μίαν
μὲν διότι ὑπόκειται πᾶσι μόνη ἄν τε γὰρ τὴν ὑλην λάβησ, ὑπόκειται
τοῖς εἰδεσιν· ἄν τε τὸ εἶδος, ὑπόκειται τοῖς συμβεβηκόσι, πανταχοῦ δὲ
οἷον ὑποβάθροα πρῶτον. ἄλλην δὲ αἰτίαν ἀποδίδομεν, δτι αὐτὴ μὲν
καθ' εαυτὴν ὑφίστασθαι ἐπινοεῖται, τὰ δὲ ἄλλα ἐπὶ ταύτης, ἢ οὐκ 5
ἄνευ ταύτης, πρότερον δὲ τὸ καθ' εαυτὸν ἐξ ἀρχῆς τοῦ μετ' ἔκεινου
καὶ οὐκ ἄνευ ἔκεινου, οὕτω καὶ μονὰς δυάδος προτέρα, δτι μονὰς καὶ
ἄνευ δυάδος, δυὰς δὲ πάντως μετὰ μονάδος.*

8. *Ἄλλὰ μὴν κάκεῖνο ἄξιον ἀπορῆσαι, ὡς οὐ διδάσκει, τί ἐστὶν ἡ
οὐσία, ἄλλὰ ποῦ, καὶ δτι ποιεῖ τὰ ἄλλα γιγνώσκειν ἥδε, εαυτὴν δὲ 10
οῦ, ἐπεὶ καὶ εἴ τις τὸν ἄνθρωπον ἀποδιδοὺς μήτε ἵππον εἴποι, μήτε
κύνα, δ τι μὲν οὐκ ἐστιν εἴρηκεν, δ δέ ἐστιν οὐδὲν μᾶλλον ἀφώρισατο
διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἢ δτε ἐξ ἀρχῆς ἀόριστος ἦν δ ἄνθρωπος; ἐπεὶ
οὐδ' ἀν τὸ ἴδιον εἴπη τις, ἥδη ἐγνώκαμεν τί ἐστίν, οἷον τὸν ἄνθρω-
πον γελαστικόν.* 15

*Ἄλλὰ πρὸς ταῦτα λεκτέον, δτι οὐκ ἐστιν δρος δ προκείμενος,
ἄλλ' ὑπογραφή, καὶ δτι πολλοὶ δροι κατὰ ἀπόφασιν λέγονται, δταν
γνώμια ἢ τὰ καταφασκόμενα· οὕτως γοῦν γνωδίμου γενομένου τοῦ
ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ τὸ ἀδιάφορον δρεῖσθαι τινες, δ μήτε ἀγαθόν ἐστι
μήτε κακόν. καὶ ἐνταῦθα δὴ οὖν διὰ τοῦτο προεῖπε περὶ τοῦ ἐν 20
ὑποκειμένῳ καὶ καθ' ὑποκειμένου, ἵνα διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν τὴν
κυριωτάτην οὐσίαν δηλώσῃ, καὶ οὐκ ἥρχεσθη μόνη ἀποφάσει, ἄλλα
καὶ παράδειγμα προσέθηκεν, ὥσπερ εἴ τις λέγων εἶναι τὸν ἄνθρωπον
μηδ' ἵππον μήτε βοῦν προσθείη ἐφεξῆς, οἷον Σωκράτης.*

9. *Ἀπορεῖ πάλιν δ Πλωτῖνος, δτι τὸ μίαν οὖσαν τῶν ἐναντίων ἀνὰ 25
μέρος εἶναι δεκτικὴν οὐ πάσαις ἐφαρμόζει οὔτε ταῖς νοηταῖς οὔτε ταῖς
φυσικαῖς.*

Πρὸς τὸ ἀπόρημα τοῦτο εἴποιμεν ἀν δτι οὐ πάσης οὐσίας τὸ

4. οἷον] οἷον ἢ R. — αὕτη R. — 5. ὑφίσταται S. — 6. τὸ] τὶ S. — 12.
οὐκ om. S. — 14. εἴποι S. — 16. δρος οὐκ ἐστιν δ προκείμενος S. — 23.
προσθείην S., σωκράτην S. Simplicius. — 26. εἶναι om. S.

ἰδίωμα παρέθετο, καὶ τοῦτο γνώριμον ἐκ τοῦ ἀρχόμενον μὲν τῆς ὑπογραφῆς τὸ ἔστι προσθεῖναι· λέγει γὰρ οὐσία δέ ἔστιν ἡ μὴ καθ' ὑποκειμένου μήτε ἐν ὑποκειμένῳ, ἐξης δὲ ἐπενεγκεῖν ἡ λεγομένη οὐσία τουτέστιν ἡ ἐν τῇ συνηθείᾳ καὶ περὶ ἣς ἀν τις 5 κατηγορήσει τοντὶ τὸ ὄνομα· παρὰ μὲν γὰρ τοῖς φιλοσόφοις ἄλλη λέγεται, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς ἄλλη· περὶ ταύτης οὖν τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγομένης τὸ ἰδίωμα παρέθετο, ὥστε πάσῃ ἀντῷ ἐφαρμόζοι τῇ συνθέτῳ καὶ τοῖς εἴδεσιν αὐτῆς καὶ γένεσιν.

10. Ἐλλὰ διὰ τὸ ἐνταῦθα μὲν πρώτην οὐσίαν τὴν αἰσθητὴν λέγει, 10 ἄλλαχον δὲ δευτέραν ὡς μετὰ τὴν ἀσώματον τεταγμένην;

"Οτι οὐ πρόκειται αὐτῷ περὶ ἐκείνων εἰπεῖν, καὶ δι τοις οὐδὲ λέγονται ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐκεῖναι οὐσίαι.

11. Περὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔγηται κακεῖνο στρέφεται, διὰ τὸ ἐν μὲν τοῖς Φυσικοῖς τὰ κοινὰ προτάττει ὡς πρῶτα, ἐνταῦθα δὲ τὰ καθέκαστα.

15. "Οτι αὐτῷ διχῶς λέγεται τὸ πρότερον καὶ δεύτερον, ἵτοι τῇ φύσει ἡ πρὸς ἡμᾶς· πρὸς ἡμᾶς μὲν οὖν τὰ καθέκαστα πρῶτα· πρώτοις γὰρ τούτοις προσβάλλομεν, τῇ φύσει δὲ τὰ κοινὰ πρότερον· ὑπὸ γὰρ τὰ καθόλου τὰ καθ' ἔκαστον τέτακται. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς φύσεως ἀρχοιτό τις, τὰ ἀπλὰ, τὰ αἴτια, τὰ καθ' αὐτὰ παρ' αὐτῶν ἔχοντα τὸ εἶναι, 20 τὰ καθόλου, τὰ ἄντα τὰ ἀμεριστα καὶ τὰ τοιαῦτα προτάξει· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς σημαντικῆς σχέσεως πρὸς τὰ ὄντα ἡ τάξις αὐτῶν ἐπινοοῖτο, ἐναντίως ταχθήσονται.

12. Ἐλλὰ τὸ ἀν εἴποιμεν πρὸς τοὺς περὶ αὐτοῦ διαμφισβητοῦντας μήποτε οὐδὲ φύσει πρότερα ἢ τὰ καθόλου τῶν καθέκαστον, ἄλλὰ 25 ὕστερα;

"Η σκοποῦντες ἀκριβῶς εὑροιμεν ἀν τὰ ἀμφισβητούμενα ὡς ὅμο-

3. ἐπενέγκει R., ἐπενέγκοι S. — 5. τοῖς post γὰρ om. S. — 8. ἐφαρμόζει R. — 14. φυσικοῖς] I, 1. — προστάττει S., pr. R. — 17. πρότερα Simplicius. — 18. καθ' ἔκαστα Simplicius. — 20. ἄντα] Simplicius, αὐτὰ libri. — 24. τὰ καθόλου τῶν] τῶν καθόλου τὰ S.

λογούμενα αὐτοὺς λαμβάνοντας· ὅταν γὰρ ἐνὸς ἔκαστου πρῶτα φύσει λέγωσι τὰ καθόλου, πάντως δὲ πάλιν ὑστεραὶ ὑποτιθέμενοι τὰ καθέκαστα εἶναι καὶ τῇ φύσει πρότερα, οὐ καλῶς ὡς ἐν ἀρχῇ λαμβάνουσιν αὐτὸ δπερ δεῖται ἀποδεῖξεως. ἐπιπόλαια δέ ἐστι καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιχειρήματα, κοινοῦ μὲν ὄντος ἀνάγκη καὶ ἄτομον εἶναι· ἐν γὰρ 5 τοῖς κοινοῖς τὰ ἄτομα περιέχεται· ἄτομον δὲ ὄντος οὐ πάντως τὸ κοινόν, εἴγε τὸ κοινόν ἐπὶ πολλοῖς ὑπάρχει· δῆλον γάρ, ὅτι τὸ καθέκαστον καταταχθέντος εἰς αὐτὸ τὸν κοινὸν καὶ συμπληροῦντος αὐτοῦ τὴν οὐσίαν, ἐστιν ἄτομον. ὁ γὰρ τὶς ἀνθρωπος καὶ ἀνθρωπός ἐστι· ψεῦδος δέ ἐστι τὸ λέγειν, ὡς ἀναιρουμένου τοῦ κοινοῦ οὐ πάντως 10 ἀναιρεῖται καὶ τὸ ἄτομον. εἰ γὰρ ἐν τούτῳ ἔχει τὸ κοινόν τὴν οὐσίαν, ἐν τῷ διατείνειν ἐφ' ὅλᾳ τὰ ὑπὲρ αὐτὸ τεταγμένα, ὁ ταύτην ἀναιρῶν ἀνήρηκεν εὐθὺς καὶ τὸν κοινὸν τὴν ὅλην ὑπόστασιν. οὔτως μὲν οὖν τοῖς περὶ Ἀλεξανδρον καὶ Βοηθὸν τοῖς τε ἄλλοις Περιπατητικοῖς ἐπιχειροῦσιν ἀποκρίνεσθαι χρή, δεικνύναι δὲ ἐξηγούμενος τὰ 15 μετὰ τὰ Φυσικὰ προσῆκεν, ὅτι τὰ κοινὰ Ἀριστοτέλης προτάττει καὶ ἐν τῇ τῷν αἰσθητῷν θεωρίᾳ.

13. Δοκεῖ δέ τισι μὴ δρθῶς ή τάξις ἔχειν ἐνταῦθα· ἀκόλουθον γὰρ ὡς φασὶν ἦν πρῶτον εἰπεῖν τὴν αἱτίαν δι' ἥν δεύτεραι εἰσιν οὐσίαι αἱ δεύτεραι, εἰθ' οὕτως τῷν δευτέρων οὐσιῶν τὴν σύγκρισιν ποιή- 20 σασθαι πρὸς ἀλλήλας.

Φαμὲν δὴ ἡμεῖς, ὡς ἔχει τοῦτο προειλημμένον ἐναργῶς ἀπὸ τῆς διαιρέσεως τῷν καθ' ὑποκειμένου, καὶ ἀπὸ τὸν κυριωτάτην δεδεῖχθαι εἶναι οὐσίαν τὴν μήτε καθ' ὑποκειμένου μήτε ἐν ὑποκειμένῳ* ἀπὸ γὰρ τούτου ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει δευτέρας εἶναι οὐσίας τὰς καθ' 25 ὑποκειμένου μὲν λεγομένας μὴ ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὔσας.

14. Ἔτι προσαπορεῖ Πλωτῖνος περὶ τῆς τάξεως, ὡς ἀκόλουθον ἦν δεῖξαι τὴν πρώτην οὐσίαν μὴ οὐσαν μᾶλλον καὶ ἥττον οὐσίαν, εἰθ' οὕτως τῷν εἰδῶν τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον.

1. λαμβάνοντας αὐτοὺς S. — πρῶτα] πρότερα? — 2. λέγονται S. — 16. προσήκει? — 18. μὴ] μὲν S. — 27. ἐτι] ὅτι S. — 29. τοῦ εἴδους S.

"Εστι δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ἡ αὐτὴ ἀπολογία, ὡς ἥδη προειλημμένον εἶχε τὸ μὴ εἶναι μᾶλλον καὶ ἡττον τὴν πρώτην οὐσίαν, δτε πρώτως αὐτὴν καὶ μάλιστα καὶ κυριώτατα οὐσίαν εἶναι ἀπεφαίνετο· πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ὠρισταί, καὶ οὐκ ἔχει τὴν τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον 5 ἀπειρίαν. τὸ μὲν γὰρ μᾶλλον καὶ ἡττον πρόεισιν ἀεὶ ἀπαύστως, τὸ δὲ μάλιστα ἴσταται κατὰ τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὸ πρώτως κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ κυριώτατα κατὰ τὴν προηγουμένην τῆς φύσεως ἰδιότητα.

15. Ἐλλ' εἰ οὐδεμία οὐσία μᾶλλον καὶ ἡττον, πῶς τὸ εἶδος τοῦ γένους μᾶλλον οὐσία λέγεται;

10 "Οτι οὐ καθ' δσον οὐσίαι εἰσί, τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον λαμβάνει, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῆς αἰσθήσεως πλειονα ἢ ἡττονα ἀπόστασιν.

16. Ἐλλ' εἰ τὸ αἴτιον τῆς αἰσθητῆς οὐσίας λαμβάνει· τὰ γὰρ αἰσθητὰ γινόμενά ἐστι καὶ οὐκ ὄντα, δ τοῦτο λέγων ἀτόπως ἐπεισάγει τὸν περὶ τῶν πρώτων τῇ φύσει λόγον.

15 Ήμεῖς δὲ νῦν οὐ τὰ τῇ φύσει πρώτα ζητοῦμεν, ἀλλὰ τὰ ὡς πρὸς ἡμᾶς πρώτα καὶ τὰ ἐν τῷ λεγεσθαι πρώτα. εἰ δὴ πρώτοις τοῖς εἶδεσιν ἐντυγχάνομεν, εἶτα οὕτως τοῖς γένεσι, καὶ πρώτως τὰ εἶδη σημαίνομεν, δευτέρως δὲ τὰ γένη, εἰκότως ἀν καὶ μᾶλλον οὐσίαι λέγοντο τὰ εἶδη τῶν γενῶν.

20 Τοῦτο μὲν δὴ οὕτως· εἰπὼν δὲ δευτέρως οὖν οὐσίαι τὰ γένη

17. καὶ τὰ εἶδη τῶν πρώτων οὐσιῶν λέγονται, ὥσπερ τομὴν γένους εἰς εἶδη πεποίηται, ἵν' ἡ κοινὸν μὲν γένος ἡ οὐσία, εἶδη δὲ ἡ ἀτομος οὐσία καὶ ἡ δευτέρα οὐσία. ποῦ οὖν καὶ τὴν γενικὴν οὐσίαν ὠρίσατο;

Φημὶ δή, δτι ὑπογράψας τὴν μὲν πρώτην οὐσίαν διὰ τοῦ εἰπεῖν **25** μήτε καθ' ὑποκειμένου λεγεσθαι, μήτε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, τὴν δὲ δευτέραν μὴ ἐν. ὑποκειμένῳ μὲν εἶναι, καθ' ὑποκειμένου δὲ λεγεσθαι,

2. μὴ] μὲν S. — 3. καὶ ante κυριώτατα om. R. vid. Arist. p. 2, 11. — 9. οὐσία] οὐσία τοῦ γένους S. — 10. καὶ] καὶ τὸ S. — 11. ἡττονα] ἐλάττονα S. — 13. δ] οὐ S. — 14. τὴν πρώτην R. — 16. εἰ δῆ] εἶδη libri. — 20. δῆ] οὖν S. — δευτέρως] δεύτεραι Arist. p. 2, 17. — 24. μὲν om. S. — τοῦ] τὸ S. — 25. εἶναι om. S.

κοινὸν ἐπ' ἀμφοῖν τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι λαμβάνει· εἰ δὴ τῆς πρώτης τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι ἴδιον, τῆς κοινῆς ἔσται τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, καὶ οὐ παρεῖναι οὐδὲ αὕτη.

18. Ἐλλ' εἰ τομή εἰς εἴδη, οὐκ ἔστι δὲ εἶδος ἡ πρώτη οὐσία, μία γάρ ἔστι καὶ ἐν ἀριθμῷ, τὸ δὲ εἶδος πολλὰ ἀριθμῷ, πῶς ἀν εἴη τὰ 5 εἰδημένα οὐσίας διαίρεσις;

Ἐροῦμεν δὴ δτὶ τὸ μίαν εἶναι ἀριθμῷ κοινὸς λόγος ἔστι πάσης τῆς πρώτης οὐσίας, δὲ μάλιστα ἴδιον εἴδους, κοινὸν δὲ καὶ τὸ μήτε καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, μήτε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. δὲ μὲν οὖν τὶς ἀνθρωπος ἡ τὶς ἵππος οὐκ ἔστιν εἶδος, ὡς δὲ πρώτη τοιαύτη οὐσία 10 πᾶσα εἶδος ἀν εἴη.

19. Ἐλλ' ἐπεὶ εἰδημένων δὲ ἐκ τῶν εἰδημένων δτὶ τῶν καθ' ὑποκειμένου λεγομένων ἀναγκαῖον καὶ τοῦνομα καὶ τὸν λόγον κατηγορεῖσθαι, οὐδὲ δείκνυσιν· ἀπὸ γάρ τῶν περὶ τῆς οὐσίας εἰδημένων οὐδὲν φαίνεται τοιοῦτον. ἐδόχθη μὲν γάρ, δτὶ πρῶ- 15 ταὶ εἰσιν οὐσίαι αἱ ἄτομοι, δεύτεραι δὲ τὰ εἴδη αὐτῶν καὶ τὰ τῶν εἰδῶν τούτων γένη, ταῦτα δὲ οὐδὲν συντελεῖ πρὸς σαφήνειαν τοῦ τὸν λόγον καὶ τοῦνομα κατηγορεῖσθαι τοῦ ὑποκειμένου.

Οἱ ταῦτα κατηγοροῦντες εἰκῇ ταράττονται. ἐξ ἐκείνων γάρ δῆλον, ὅν προείπεν, δταν ἐτερον καθ' ἐτέρον κατηγορῆται ως καθ' 20 ὑποκειμένου πάντα δσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, τοσαῦτα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου δηθήσεται. τούτῳ γάρ ἐπεται τὸ δεῖν τὸ καθ' ὑποκειμένου κατηγορούμενον καὶ δυόματι καὶ λόγῳ ἀληθεύεσθαι κατὰ τοῦ ὑποκειμένου.

20. Ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν διαφορῶν λέγει ως κοινὸν ἔχουσῶν πρὸς τὰς 25 οὐσίας τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ἀφ' οὐ κατασκενάζει, δτὶ οὐκ ἴδιον τῆς οὐσίας τοῦτο, ἀναγκαῖον προλαβεῖν, δσα ἔστι χρήσιμα περὶ τῶν διαφορῶν.

1. ἀπ' S. — εἶναι om. S., item v. 3. — 3. παρεῖναι οὐδὲ αὕτη] παρεῖ
relicta lacuna S., fort. παρίσται vel παρεῖται, atque hoc apud Simplicium. — 4. εἰ] ἡ R.
— 8. εἴδους ἴδιον S. — κοινὸν δὲ] ἔστι κοινὸν δὴ S. — 13. καὶ] εἶναι κατὰ
S. — 14. περὶ] παρὰ R. — 20. κατηγορεῖται R.

Δοκεῖ μὲν οὖν τὸ χωρίζειν πεφυκός τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ τέλος τοῦτο διαφορὰν εἶναι, καὶ κατὰ τὴν τοιαύτην διάχρισιν ὡς πρὸς τὸ γένος νοεῖται αὐτῆς ἡ διαίρεσις· κυριώτερον δ' ἂν τις εἴποι, δῆτι τῷ εἶδει τὴν διαφορὰν χρὴ συντάττεσθαι, διόπερ πολλάκις ἀντὶ τοῦ εἶδους 5 παραλαμβάνονται. σύμπασι μὲν γὰρ διαφορὰὶ ὅμοῦ δῆθεῖεν ἂν περὶ τοῦ γένους, καθ' ἐαυτὴν δὲ ἐκάστη κατὰ μὲν τῶν ὑφ' ἐαυτὴν δῆθειη ἂν, καθ' ὡν λέγεται κατὰ παντός, κατὰ δὲ τοῦ γένους οὐδαμῶς· οὐδὲ γὰρ μορφωτική ἐστιν ἐκάστη τοῦ γένους. διενήνοχε δὲ τοῦ εἶδους ἡ διαφορὰ ἡ διαφορὰ ποιότης συμπληρωτικὴ 10 οὐσίας, καὶ οὐκ ἐστι μὲν ἐν ὑποκειμένῳ, δῆτι συμβάλλεται εἰς οὐσίαν τούτοις ἄπερ εἰδοποιεῖ, οὐκ ἐστι δὲ οὐσία, δῆτι οὐκ εἰς τὸ εἶναι ἀλλ' εἰς τοιόνδε εἶναι συμβάλλεται. χρὴ δὲ νοεῖν τὸ τοιόνδε οὐχ ὡς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ φέρε λέγομεν· χωρίζεται γὰρ τοῦτο, ἡ δὲ διαφορὰ οὐ χωρίζεται, πλὴν εἰ μή τι συμφθαρείη τῷ ὑποκειμένῳ. ἀν δέ τις λέγῃ, 15 δῆτι καὶ τὸ οὐσιῶδες συμβεβηκός ἀνευ φθορᾶς οὐ χωρίζεται, ἀλλ' ἔροῦμεν πρὸς αὐτὸν τὴν παντελῆ διάστασιν τοῦ οὐσιῶδον συμβεβηκότος καὶ τῆς διαφορᾶς σημαίνοντες. ἀνεσις μὲν γὰρ καὶ ἐπέτασις περὶ τὸ οὐσιῶδες συμβεβηκός θεωρεῖται, οἷον περὶ τὸν Αἰθίοπα μεταστάντα εἰς ἄλλους τόπους ἀνεσις ἀν τοῦ μέλανος σώματος γένοιτο, καὶ ἡ τοῦ 20 γάλακτος λευκότης ἡττόν ἐστι, μᾶλλον δὲ ἡ τῆς χιόνος. ἐπὶ δὲ τῆς διαφορᾶς τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον οὐκ ἀν τις θεωρήσειεν· οὐ γάρ ἐστι δίπονν δίποδος· οὐδὲ πεζὸν πεζοῦ μᾶλλον.

21. Ἀλλ' εἰ μήτε οὐσία ἐστὶν ἡ διαφορά, μήτε συμβεβηκός, ἄλλο δὲ οὐσίας καὶ συμβεβηκότος οὐδέν ἐστι διάφορον τούτον· πάντα γὰρ τὰ 25 ὄντα ἡ καθ' ὑποκειμένου ἐστὶν ἡ ἐν ὑποκειμένῳ· ἡ γὰρ οὐσίαι εἰσὶν ἡ συμβεβηκότα· εἰ οὖν ἐν μηδετέρῳ τούτων ταχτέον τὴν διαφοράν, ποῦ κατατάξομεν αὐτὴν;

2. τοῦτο] ὄντα S. — 5. γὰρ] γὰρ αἱ S. — 11. τούτοις εἰς οὐσίαν S. — 12. scrib. τὸ τοιόνδε. — 13. τούτον S. — 19. γένοιτο] γένηται R. — 21. καὶ] καὶ τὸ S. — 23. οὐσία bis S. — 24. καὶ om. S. — οὐδὲ R. — 25. ἡ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἡ καθ' ὑποκειμένου S.

Εἰσὶ μὲν οὖν πολλαὶ πρὸς τοῦτο λύσεις ἃς μικρὸν ὑστερον ἔρω,
πρῶτον δὲ βούλομαι ὥσπερ ἀξιώματι πι προθεῖναι, ἀφ' οὐ τὰς ἀπορίας
καὶ τὰς λύσεις κρίνειν δυνησόμεθα. δοκεῖ δὴ τοῖς δεινοῖς περὶ τὴν
τῶν ὄντων ἴστορίαν ἀρδήτος γίγνεσθαι ή τῆς φύσεως ἀφ' ἐτέρου γένους
εἰς ἐτέρου γένους μετάβασις ἀεὶ τοῦ μέσον διαλανθάνοντος ήμᾶς, οἷον 5
τὸ δυνάμει τὸ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν, οἷον λέγω ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν
ἄλλων ζώων ἐν τοῖς σπέρμασι θεωρούμενον οὕτε οὐσία οὐδέποτε ἐστίν.
ἔτι γάρ ἐστιν ἀτελεῖ, οὕτε τὸ ἐνεργείᾳ τῷ οὗτως δυνάμει συμβεβήκει·
τελειότης γάρ τοῦτο· λείπεται τοίνυν μέσον τι ἄλλο εἶναι τῶν οὐσιῶν
τοῦ τε ἐνεργείᾳ, φέρε ἀνθρώπου, καὶ τοῦ δυνάμει· ὁ αὐτὸς τοίνυν 10
ἐστὶ λόγος καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς· καὶ γάρ αὕτη τὸ μέσον ἔξει ποιό-
τητός τε καὶ οὐσίας, διὸ καὶ συντελεῖ εἰς τὸ εἶναι καὶ τὸ ποιὸν εἶναι,
καὶ οὗτως ἐσται οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ. διὸ δεῖ προστιθέναι εἰς τὸν ὄρον
τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ τὸ οὐδὲν συντελοῦντος εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὑποκει-
μένου· τὸ γάρ εἶδος συντελεῖ τι καὶ ή διαφορά. ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα 15
προειλήφαμεν, ἀναλάβωμεν τὰς λύσεις τῶν παλαιῶν φιλοσόφων περὶ
τῆς διαφορᾶς. μία μὲν δόξα γένοιτο ἀν ή ποιότητα τιθεμένη τὴν δια-
φοράν, ποιότητα δὲ οὐσιώδη καὶ συμπληρωτικὴν τῆς οὐσίας· ἄλλη δ'
ή μέσον ποιότητος καὶ οὐσίας τὴν διαφοράν ὑπολαμβάνουσα, κοινόν
τια σύνδεσμον παρεχομένη ταῖς μὲν οὐσίαις πρὸς τὰ οὐσιώδη συμβε- 20
βηκότα, τοῖς δὲ συμβεβήκόσι πρὸς τὰς οὐσίας. ή γάρ φύσις οὐκ εὐθὺς
μεταβαίνει ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τὰ ἐναντία, οἷον ἀπὸ τῶν ζώων
ἐπὶ τὰ φυτά, ἄλλα καὶ μεταξύ τινα μέσην ζωὴν τὴν τῶν ζωοφύτων
συνέστησε συναγωγὸν ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων καὶ συμπληρωτικὴν καὶ
συνδετικὴν αὐτῶν πρὸς ἄλληλα. καὶ ἐνταῦθα τοίνυν τῶν διαφόρων 25
γενῶν οἷον οὐσίας καὶ συμβεβήκότος μέσον τι ἐσται κατὰ μὲν τινας
ὡς μετέχον ἀμφοτέρων τούτων, κατ' ἄλλους δὲ ὡς κεχωρισμένον
ἀμφοῖν, ἄλλη δ' ἀν γένοιτο δόξα τῶν λεγόντων μὴ μόνον συμπληρω-

1. μικρῷ S. — ἔρωῦμεν S. — 2. ἀξιώματι libri. — 7. θεωρούμενων S. —
12. τε om. S. — 17. τὴν om. S. — 18. ἄλλη δ' ή] ἄλλ' ήδη R. — 23. τὴν
om. S. — 25. συνδετικὴν S.

τικὴν εἶναι τῆς οὐσίας τὴν διαφοράν, ἀλλὰ καὶ μέρος αὐτῆς, ἥτοι τὴν κατὰ τὴν ἐμπεριληψιν τοῦ ὑποκειμένου θεωρουμένην μέρος οὐσαν τῆς κατὰ τὸ εἶδος οὐσίας, ἡ συναλλοιούμενη ταῖς περὶ τὸ ὑποκείμενον σχέσεσιν, ὡς περὶ αὐτὸῦ ἔχειν πᾶς αὐτὴν καὶ διατίθεσθαι διαφόρως.

5 Δοκεῖ δέ μοι μηδαμῶς ἀληθὲς εἶναι τὸ τὴν διαφορὰν καθ' ὑπο-
22. κειμένου κατηγορεῖσθαι· οὔτε γὰρ τοῦνομα οὔτε τὸν λόγον ἔνεστι τῆς διαφορᾶς κατηγορεῖν τοῦ ὑποκειμένου, δῆλον δὲ ἐντεῦθεν· τὸ πεζὸν ἐν μὲν σημαίνει τὴν ἔξιν αὐτὴν οἷον τὴν πεζότητα αὐτὴν, ἔτερον δὲ τὸ μετέχον τῆς ἔξεως ταύτης, ἅπερ οὐκ ἔστιν ἡ διαφορὰ ἀλλὰ τὸ 10 διακείμενον κατ' αὐτὴν. τούτων δὴ οὕτως ἔχοντων τὸ πεζὸν νῦν παρῷμεν, οὐ γὰρ τοῦτο ἔστιν ἡ διαφορὰ τὸ διακείμενον κατ' αὐτὴν, αὐτὴν δὲ τὴν διαφορὰν λάβωμεν τὴν πεζότητα. ἀφ' οὗν οἰόν τ' ἔστι κατηγορῆσαι τοῦνομα κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τῆς διαφορᾶς, ὡστε φάναι τὸ ὑποκείμενον εἶναι πεζότητα, ἡ τὸν λόγον αὐτῆς, ὡστε τὸ ὑποκείμενον 15 εἰπεῖν ἔξιν εἶναι ἀφ' ἣς πεζοὶ γίνονται οἱ μετασχόντες; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· οὐχ ὑγιῶς τοίνυν εἴρηται τοῦνομα καὶ τὸν λόγον τῆς διαφορᾶς δύνασθαι κατηγορεῖσθαι τοῦ ὑποκειμένου. διὸ οὐδὲ συνωνύμως ἀν δηθείη διαφορὰ κατὰ τῶν ὑποκειμένων. οὐ καθ' ὑποκειμένου ἄρα, εἰπερ τὰ καθ' ὑποκειμένου συνωνύμως τῶν ὑπὸ αὐτὰ ἀτόμων κα-
20 τηγορεῖται.

Πρὸς δὴ τοῦτο τὸ ἀπόρημα οὕτως ἀν ἀπαντήσαμεν. οὐ γάρ, ἅπερ ἐκεῖνοι βούλονται, τὸ ἔχον τὴν πεζότητα νῦν ἀφίημι, ὡς μὴ δύτος μὲν τούτου διαφορᾶς, τούναντίον δὲ τῆς πεζότητος ὡς ἐκεῖνοι λέγουσιν. ἐπινοίᾳ γὰρ χωρίζοντες τὴν πεζότητα οὐ βούλονται τὸ μετὰ 25 τοῦ ὑποκειμένου συνειλημμένον εἶναι διαφοράν, ἄλλο δέ ἔστι χωρίσαι τι τῇ ἐπινοίᾳ, ἄλλο ὡς συνυπάρχον τῷ ὑποκειμένῳ συλλαβεῖν. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ὀριστικοῦ λόγου λέγει ἐνταῦθα, καὶ

1. τὴν post ἥτοι om. S. — 4. σχέσεσιν] σκέψεσιν S. — 8. μὲν om. R. — σημαίνειν R. — τὴν ἔξιν αὐτὴν om. S. — 9. scrib. ὅπερ. — 13. τοῦ om. S. — 16. καὶ om. S. — 25. συνειλημένον S. — ἄλλως S. — 26. καὶ ἄλλο S. — 27. καὶ τὸ] τῷ S.

τὸ συνωνύμως κατηγορεῖσθαι ἐπὶ τῶν διαφορῶν εἴρηκε τῶν συνειλημμένων μετὰ τῆς ὑλῆς, καὶ ἡμεῖς οὕτως ἐκδεχόμεθα· τὸ μὲν γὰρ πεζὸν καὶ τὴν πεζότητα ἔχει, ἡ δὲ πεζότης ἐπίνοιά τις οὖσα μόνον ψιλὴ τὸ πεζὸν οὐ συνείληφεν. οὐδὲ χρὴ οὖν διαιρεῖν τὸν κατὰ τὸ ὑποκείμενον εἶδος λόγον καὶ τὸν δριστικόν. εἰ γὰρ ὁ δριστικὸς λόγος τὸ 5 τί ἦν εἶναι δηλοῖ, τοῦτο δέ ἐστι τὸ εἶδος, οὐκ ἄλλος μὲν ἐσται ὁ κατὰ τὸ ὑποκείμενον λόγος, ἄλλος δὲ ὁ κατὰ τὸν ὄρον, ἐπεὶ καὶ ἄτοπον ἐν μὲν τῷ εἶναι τινι ὑπάρχειν, τὸ δὲ ὄνομα καὶ τὸν λόγον μὴ ἐπαληθεύεσθαι κατὰ τοῦ ὑποκείμενου. οὕτω μὲν οὖν ἡμεῖς ἀπηντήσαμεν. φαμὲν δὲ καὶ ἄλλην εἶναι λύσιν οὐκ ἀπόβλητον. ἐπεὶ γὰρ τὸ 10 μάλιστα ποιοῦν τὸ εἶδος ἡ διαφορά ἐστιν, ἀληθεύεσθαι εἴρηκε τῷ λόγῳ τῷ τὸν τοῦ ὑποκείμενου λόγον ὑπὸ ταύτης συμπληροῦσθαι· καθ' ὑποκείμενου οὖν λέγεται, ὡς ἐκεῖνοι βούλονται, ὅτι συμπληρωτική ἐστι τοῦ κατὰ τὸ ὑποκείμενον λόγου· ἀν γὰρ εἶπα φησὶ πεζότητα, ἐπὶ γῆς διὰ σκελῶν εἴρηκαι κινήσεως, ἡ δὲ ἐπὶ γῆς διὰ σκελῶν 15 κινησις καὶ τὸ πεζὸν καὶ τὸ οὔτως κινούμενον δηλοῖ. ταῦτα μὲν δὴ οὕτως· Θαυμάζω δὲ τῶν Στωϊκῶν χωριζόντων τὰς ἔξεις ἀπὸ τῶν ἐκτῶν· ἀσώματα γὰρ μὴ παραδεχόμενοι καθ' ἑαυτά, ὅταν ἐρεσχελεῖν δέον ἦ, ἐπὶ τὰς τοιαύτας διαλήψεις ἐρχονται. εἰ δὲ οὐδὲ αἱ ποιότητες ἀνεν τῶν ποιῶν, οὐδὲ αἱ ἔξεις ἀνεν τῶν ἐκτῶν, οὐδὲ αἱ διαφοραὶ ἀνεν 20 τοῦ ὑποκείμενου θεωρηθήσονται, ἀλλὰ τῷ δριστικῷ ἑαυτῶν λόγῳ συμπληρώσουσι τὰ ὑποκείμενα.

23. Ἄλλὰ πῶς παραχρῆμα μετέθετο; εἰπὼν γὰρ τὸ δοκεῖν πάσῃ οὐσίᾳ ὑπάρχειν τὸ τόδε λέγεσθαι ἐπήγαγεν ἔξῆς οὐ μὴν ἀληθές γε ἐστὶ τοῦτο. 25

Ἔμεῖς δὴ πρὸς αὐτοὺς ἀποκρινούμεθα, ὡς ἡ μὲν πρώτη δόξα οὐκ αὐτοῦ ἦν, ἀλλ' ἄλλοις ἀρέσκουσσα· κατά τινας γὰρ τοῦτο δοξάζεται τοὺς ὑφεστάντας λέγοντας τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη, ἡ δὲ δευτέρα

5. εἶδος] abundat. — ὁ om. S. — 10. δὴ R. — 18. αὗτὰ S. — 19. ἦν S. — 20. fort. οὐδ' . . οὐδ'. — 21. λόγῳ ἑαυτῶν S. — 24. τὸ om. S. — τόδε] fort. τόδε τι. — ἐφεξῆς S.

αὐτῷ ἐδόκει, διόπερ προθεὶς τὴν λεγομένην ὑφ' ἔτερων προσέθηκεν
στερον ἦν αὐτὸς ἐδοκίμασε.

Πῶς οὖν τὸν τινὰ ἄνθρωπον λέγομεν καὶ ἄνθρωπον εἶναι καὶ
ζῶν καὶ λογικὸν καὶ θνητόν, εἰ μὴ τόδε ἐστὶ πάντα ταῦτα.

5 "Οτι τὰ εἰδη καταταχθέντα λέγομεν τάδε τινὰ εἶναι, δὲ λόγος
ἥν περὶ τῶν καθ' αὐτὰ ἐπινοουμένων.

"Ἄλλὰ κατὰ τέ λέγομεν τόδε τι τὴν ἄτομον οὐσίαν, πότερον κατὰ
τὸ εἶδος ἢ τὴν ὕλην ἢ τὸ ἐξ ἀμφοῖν;

"Η φήσομεν ως κατὰ πάντα, ἀλλὰ κατὰ μὲν τὴν ὕλην, καθόσον
10 ὑπόκειται καὶ εἰς ἐνέργειαν ἔκει τοῦ δέχεσθαι τὸ εἶδος· κατὰ δὲ αὐτὸ
τὸ εἶδος, καθόσον ὥρισται καὶ ἐν ἐστιν ἀριθμῷ. εἰ δέ τις τὴν ὕλην
ἀνόριστον οὐσαν μηδαμῶς τόδε τι εἶναι φῆσει, ὑπομνήσομεν αὐτὸν ως
οὐ περὶ τῆς ἀσχέτου ὕλης ἐστὶν δὲ παρὼν λόγος, περὶ δὲ τῆς σχέσιν
ἔχούσης πρὸς τὸ εἶδος.

15 "Ἄλλὰ πῶς τὸ λογικὸν ζῶν τῷ ἀλόγῳ οὐκ ἐστιν ἐναντίον;

24. "Οτι ἡ ἐν τινι διαφορᾷ τῇ ἐνυπαρχούσῃ διαφορᾷ ἐναντίον, τὸ δὲ
ὅλον τῷ ὅλῳ οὐκ ἐστιν ἐναντίον. λόγος δὲ τούτου τοιοῦτος· τὸ ἐπι-
δεχόμενον τὰ ἐναντία οὐκ ἐστιν αὐτὸ ἐναντίον· εἰ γὰρ κατέχοιτο ὑφ'
ἐνὸς τῶν ἐναντίων, οὐκ ἂν δύνατο καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἔτερον ἐναν-
20 τίον καταδοχὴν ἐπιτηδείως παρεσκενάσθαι, οἷον ψυχὴ σῶμα ἢ ἄτομος
οὐσία ἢ δευτέρα οὐσία, εἴπερ ἐπιδέχοιτο τὰναντία αὐτὰ καθ' αὐτά,
οὐκ ἐσται ἐναντία, ἀλλ' οὐδὲ εἰ διαιροῖτό τι εἰς τὰ ἐναντία, ὥσπερ τὸ
ζῶν, οὐδὲ οὕτως ἐσται ἐναντίον· ἐκεῖνο δὲ περιέχει τὴν τῶν ἐναντίων
διαιρεσιν, ὥστε οὐδὲν τούτων ἐσται ἐναντίον. γνοίη δ' ἂν τις καὶ ἀπὸ
25 τοῦ δρού τῶν ἐναντίων τοῦτο. πλεῖστον γὰρ κεχωρισθαι αὐτὰ ἀπ'
ἀλλήλων ἀφοριζόμεθα, ως δὲ νῦν λέγεται, περὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν τοῦ
ζῶν ὑπάρχει.

1. προσθεὶς S. — 2. ἐδοκίμαξε R. — 3. καὶ] εἶναι καὶ S. — 4. τόδε] fort.
τόδε τινά. — 5. εἰδη] ἥδη R. — 8. ἢ κατὰ τὴν S. — 10. αὐτὸ] αὐ? — 11.
ἐνεστιν R. — 12. ὑπόμνησον μὲν R. — 19. ἐναντίαν S. — 26. τὴν αὐτὴν] ταύτην τὴν R.

25. Ἀλλὰ πῶς τὸ πῦρ τῷ ὑδατὶ καὶ τὸν ἀέρα τῇ γῇ ἐναντίᾳ λέγει
Ἄριστοτέλης;

Κατὰ τὰς εἰδοποιούς δηλονότι διαφορὰς φήσομεν, αἵτινες οὐκ
εἰσιν οὐσίαι· τὸ μὲν οὖν ψυχρὸν καὶ θερμὸν καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν
ἀλλήλοις ἐναντίᾳ ὑπάρχει, αἱ δὲ δύαι οὐσίαι πρὸς τὰς δύας οὐσίας 5
οὐκ ἔχουσιν ἐναντίωσιν, αἱ γε καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑλῆς ὑφεστήκασιν.

26. Εἰ δέ τις τὸν ἄνθρωπον τῷ ἵππῳ λέγοι πῶς ἐναντίον εἶναι, καὶ
τὸν τινὰ τῷ τινί;

Πρὸς αὐτὸν ἡμεῖς ἀποκρινούμεθα, ὡς οὐδὲν μᾶλλον ὁ τὶς ἵππος
ἢ ὁ τὶς βοῦς ἢ ἄλλοτι τῶν κατὰ τὴν πρώτην οὐσίαν συστοίχων ἐναν- 10
τίον ἐστὶ πρὸς τὸν τινὰ ἄνθρωπον. εἰ δὲ ἀδύνατός ἐστιν ἡ τῶν
ἀορίστων πρὸς τὰ ὠρισμένα ἐναντίωσις ἐν γὰρ ἐνὶ δεῖ ὠρίσθαι ἐξ
ἄνάγκης ἐναντίον εἶναι, οὐκ ὁρθὸν ἂν εἴη, οὐδὲ οὕτως τὰς ἀντιθέσεις
λαμβάνομεν.

27. Ἀλλὰ πῶς, εἰ τὸ εἴδος τῇ στεργήσει λέγει ἐναντίον ἐν τοῖς Φυσι- 15
κοῖς, ἀληθὲς τὸ νῦν ἀποφαίνεσθαι αὐτὸν μηδὲν εἶναι οὐσίᾳ ἐναντίον;

ΟΤΙ εἴωθε κοινότερον καὶ τὰ κατὰ στέργησιν ἀντικείμενα ἐναντία
λέγειν, ὥστε ὅταν ἐν τοῖς Φυσικοῖς τὴν ἔξιν καὶ τὴν στέργησιν ἐναντία
προσαγορεύῃ, οὐδαμῶς ἡμᾶς χρὴ ταράττεσθαι, ὅτι ἐν ταῖς κατηγο-
ρίαις εἰρηκὼς οὐσίαν οὐσίᾳ μὴ εἶναι ἐναντίον ἐν τοῖς Φυσικοῖς πάλιν 20
δέχεται αὐτῶν τὴν ἐναντιότητα. κοινῷ γὰρ χρῆται τῷ τῆς ἐναντιώσεως
δυόματι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντιθέσεων. ἐστι μὲν οὖν καὶ αὕτη ἡ
λύσις οὐκ ἀπόβλητος, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, κάλλιον δὲ εἶναι καὶ Ἄριστοτελε-
κώτερον μᾶλλον οὕτω λύειν τὴν ἀπορίαν ταύτην, ὅτι τὸ εἴδος τῇ
στεργήσει οὐχ ὡς οὐσίᾳ οὐσίᾳ ἀντίκειται, ἀλλ' ὡς τὸ δὲ πρὸς τὸ μὴ 25
δὲ τῷ εἴδει, ἢ ὡς ἀρχὴ πρὸς τὸ ἔσχατον, καὶ τὸ ἀγαθὸν πρὸς τὸ

3. διαφορὰς δηλονότι S. — 4. ὑγρὸν καὶ ξηρὸν S. — 7. τι R. — εἶναι
om. S. — 11. εἰ] ἡ S. — 12. τὸ ὠρισμένον R. — ἐν] ἐν R. — 17. τὰ om.
S. — 19. προσαγορεύῃ] λέγῃ S. — 20. εἰρηκὼς om. S. — ἐναντία R. — 21.
αὐτῶν τῇν] αὐτὴν S. — 23. ἀπόβλητον S. — ἔμοιγε] γέ μοι S. — 23. εἶναι]
abundat. — 24. μᾶλλον om. S. — οὕτω post ταύτην S.

κακὸν ἔξει κατὰ παντελῆ ἀπόστασιν ἢ ὑφεσιν τελέαν τὴν ἐναντίωσιν· οὕτω γὰρ ἡμῶν διαιρουμένων, οὐσιῶν μὲν ἐναντίωσις οὐθεωρεῖται, ἄλλος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν ἐναντιώσεως διορισμὸς φανήσεται, ὃς οὐκ ἔστιν ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος· οὐ γάρ ἐν ὑπάρχει ἀμφότερα τὰ ἐναντία
5 περιέχει, οὐδὲ μὴν γένη ὅντα αὐτὰ περιέχεται, ἄλλ’ ὅτι τὸ μὲν ἐν τῷ εἶναι, τὸ δὲ ἐν τῷ μὴ ἔστιν.

28. Ἐλλὰ τὸ μηδὲν εἶναι οὐσίᾳ ἐναντίον ἐπὶ τῶν καθέκαστα οὐσιῶν ἔστι τῇ ἐπαγωγῇ δεδειγμένον, ὅλως δὲ οὐσίᾳ οὐκ ἔστιν δεδειγμένον.

‘Ο τοῦτο ἀπορῶν ἥγνόηκε τὴν διαιρετικὴν μέθοδον καὶ τὴν ταύ-
10 της χρείαν· ἐπεὶ γὰρ τῶν γενικωτάτων οὐκ ἔνεστιν ἐκ προτέρων καὶ αἰτιωτέρων ποιήσασθαι ἀπόδειξιν, ἄλλ’ ἀνάγκη τελείας διαιρέσει πάντα διαιρουμένους τὰ ὑπὸ αὐτὰ θεωρεῖν τὴν κοινότητα αὐτῶν ἢ παραλλάττει, ὡς φέρε, ὅταν τὸ ζῶον διαιρώμεν εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον,
15 ἢ ὑπόποντα καὶ ἀπον, ἢ δέποντα καὶ τετράποντα, ἢ δύσας ἄλλας ἐπι- δέχεται διαιρέσεις, εἴτα μηδεμίαν αὐτῶν εὑρίσκοντες ἐκβαίνονταν τοῦ
ζώου τὴν ταυτότητα τοῦ γένους οὐκ ἐξ ἐπαγωγῆς, ἄλλ’ ἐκ τῆς τελείας διαιρέσεως λαμβάνομεν. ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἡ διαιρέσις τὸ
κοινὸν ἐν τοῖς ὑπὸ αὐτὸν τεμαχομένοις φυλάττει, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν οὐ-
σιῶν νῦν δείκνυται. εἰ γὰρ αἱ οὐσίαι μὲν πᾶσαι νῦν διαιροῦνται ἀνελλι-
20 πῶς εἰς τὰς πρώτας καὶ δευτέρας οὐσίας, μηδέτεραι δὲ τούτων ἔχονται τὴν ἐναντίωσιν· ἢ γὰρ διαιρέσις τελεία οὐσα πάντα τὰ ὑπὸ τὴν οὐσίαν περιελάμβανεν, ὥστε οὐ μόνον ἡ τὶς οὐσία τινί, ἄλλα καὶ ἀπλῶς πάσῃ οὐσίᾳ οὐδέν ἔστιν ἐναντίον. ἀπαντήσειε δ’ ἂν τις καὶ οὕτως,
25 ὅταν τι τῶν κατ’ οὐσίαν συμπληρούντων ληφθεῖ, εὐθὺς τοῦτο ὅπερ
ἐφ’ ἐκάστον καὶ ἐπὶ τοῦ παντὸς ἀληθὲς ἀποδείκνυται, οἷον τὸ λογικὸν
ἐφ’ ἐκάστον τε τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπὶ παντός, καὶ τῇ οὐσίᾳ τοινυν,
εἴπερ κατ’ οὐσίαν ὑπάρχει τὸ μηδεμίαν σχέσιν ἐναντιώσεως ἔχειν οὐκ
ἐπὶ τινός, ἄλλα καὶ ἐπὶ πασῶν ἀληθὲς ἔσται.

3. ἄλλως S. — 5. περιέχεται] *rc. corr. R.*, *παρέχεται* R, S. — 8. οὐκ ἔστιν οὐσίᾳ S., οὐσίᾳ *fort. del.* — 12. Θεωρεῖ S. — 15. ἐμβαίνονταν R. — 19. νῦν om. S. — 20. τὰς om. S. — 22. οὐ μόνον om. S. — 24. *scrib. ληφθῆ.* — ὅπερ] δπως S.

29. Πάλιν ἄπορον φαίνεται, πῶς ἐν μὲν τοῖς πρὸ τούτου εἰρημένοις μᾶλλον καὶ ἡττον οὐσίᾳ διώρισται ἢ τοῦ εἴδους παρὰ τὴν τοῦ γένους, νυνὶ δὲ οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἡττον εἶναι.

“Οτι οὐχ ὥσαντως ἔκάτερον λέγεται, ἀλλὰ τὸ μὲν καθ' ἑαυτό, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός· τὸ γὰρ μᾶλλον εἶναι τὸ εἶδος ἢ τὸ γένος, 5 οὐχ ἢ οὐσία, οὐδὲ δῆπερ ἐστὶν ἔκαστον, κατὰ τοῦτο ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον, ἀλλ' ἢ ἐγγυτέρῳ τῆς ἀτόμου οὐσίας προχωρεῖ, τὸ δὲ ἡττον ὑφεστηκός πορρῷ πρότερον αὐτῆς ἀφεστηκε. τοῦτο δὲ συμβεβηκεν ἄλλως. νυνὶ δὲ καθό ἐστιν ἔκάστη τοῦτο δῆπερ ἐστὶν, οὐ φησὶ λέγεσθαι αὐτὴν μᾶλλον οὐδὲ ἡττον. οὐκ ἄρα ἐναντία λέγεται τὰ παρόντα τοῖς πρὸ 10 τούτων.

30. "Ετι κάκεινο ζητήσεως ἄξιον, πῶς δὲ μᾶλλον λογικὸς οὐ μᾶλλόν ἐστιν ἀνθρωπος.

“Οτι οὐ κατὰ τὴν ἐπίτασιν τοῦ λογικοῦ δὲ ἀνθρωπος ἔχει τὸ εἶναι, ἀλλὰ κατὰ τὸ εἶδος. τοῦτο δὲ ἐστηκεν ἀεὶ, ἢ δὲ ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου 15 που κατὰ τὸ διάφορον τοῦ μᾶλλον λογικοῦ παρέχει τὸ λογικώτερον τῷ ἀνθρώπῳ, οὐ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸ δύνασθαι εἶναι λογικῷ τὸ εἶναι αὐτῷ ὅμοιως πάρεστιν. ἐστιν ἄρα οὗτος μὲν δὲ αὐτός, ἢ δὲ ἐνέργεια τοῦ λογικοῦ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον προσλήψεται. ἐπανῶ μὲν οὖν καὶ ταύτην τὴν λύσιν· εἰ δὲ δεῖ κατὰ τὴν Ἀριστοτελείον δόξαν 20 βαθύτερον αὐτὴν ἀποδοῦναι, οὕτως ἀν Θεωρητικώτερον δεῖξαιμεν τὸ ζητούμενον· πέφυκε μεθ' ἔκάστον τῶν εἰδῶν καὶ τὸ ποιὸν συνυφίστασθαι, ἐτερον μὲν δὲ τοῦ εἴδους, ἡρτημένον δὲ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν εἶδος μέρος δὲ τῆς συνθέτου οὐσίας καὶ ἀτόμου συμπληρωτικόν ἐστιν αὐτῆς, καὶ οὐδέποτε ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον, αἱ δὲ 25 συντρέχονται τοῖς εἴδεσι ποιότητες, δύον μὲν ἡ λογική, δύον δὲ ἡ Θεομότης, δύον δὲ ἡ ξηρότης ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον, καὶ οὕτως οὐκ

1. scrib. τούτων. — 2. μᾶλλον . . λέγεται οι. S., καὶ ἡττον fort. del. —
4. ἔκάτερον ὥσαντως S. — 8. ὑφεστηκε R. — 9. δῆπερ ἐστὶν οι. S. — 10. παρόντα] ἐναντία S. — 15. τοῦ ἀνθρώπου οι. S. — 21. δεῖξαιμεν] παραστήσαιμεν S. — 25. δέχεται R.

ἔστιν ἡ φαινομένη αὕτη κατὰ τὸ μᾶλλον ὑπεροχὴ τοῦ εἴδους, ἀλλὰ τῆς ποιότητος, ἐπεὶ καὶ δ σπουδαῖος δταν μᾶλλον ἄνθρωπος λέγηται, οὐχ ἡ ἄνθρωπος, ἀλλ' ὡς οὗτῳ διακείμενος ἐπιτείνεται. τοῦτο δὲ οὐκ οὖσιν ἀλλὰ ποιὸν σημαίνει, ὥστε ἡμῖν ἀληθῶς φαίνεσθαι ἔχον τὸ 5 ἦν εἶναι οὖσιν οὖσις μᾶλλον καὶ ἡττον.

31. Πῶς οὖν ἡ ὕλη τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον λέγεται, καὶ τάνατία ἐφ' ἑαυτῆς φαντάζεται μικρὸν καὶ μέγα καὶ ἐλλεῖπον καὶ ὑπερέχον; πῶς δὲ πᾶν δπερ ἀν ἐπαγγέλληται ψεύδεται, καὶ μέγα φαντασθῆ μικρὸν ἔστι, καὶ μᾶλλον ἡττόν ἔστι;

10 Ἐροῦμεν δὴ οὖν, δτι ταῦτα ἀπὸ τῆς τοῦ εἴδους σχέσεως παραγίνεται εἰς τὴν ὕλην πάσας τὰς τοιαύτας παραλλάξεις λαμβάνουσαν κατ' αὐτὴν τὴν σχέσιν τοῦ εἴδους πρὸς δπερ ὑφίσταται ἄλλως καὶ ἄλλως ἔχουσα. καθὸ μὲν γὰρ μᾶλλον αὐτὴν τὸ εἶδος κρατεῖ, ἐνεργότερον φαίνεται. καθὸ δὲ ἡττον, ἀμυνδρότερον καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ὕλην διαδείκνυται. αὐτὴ μέντοι καθ' ἑαυτὴν οὐδαμῶς ἡ ὕλη διαφέρει κατ' οὐδὲν τούτων· δυνάμει γὰρ πάντα ἔστιν, ὁσαύτως καὶ τὴν ἵσην πρὸς δλα τὰ δυτα ἔμφασιν καὶ ὑποδοχὴν τῆς οὖσις παρέχεται.

32. Αὐτὸς δὲ τοῦτο πάλιν ζητήσεως ἄξιον, διὰ τί αἱ μὲν οὖσια τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον οὐκ ἐπιδέχονται, αἱ δὲ ποιότητες ἐπιδέχονται;

20 Ἡ καὶ τοῦτο δυνησόμεθα λῦσαι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, τὰς μὲν οὖσιας τῷ ἐν ἑαυταῖς εἶναι μένειν καθ' ἔνα δρον ἀποφανόμενοι, τὰς δὲ ποιότητας τῷ ἐν ἐτέροις ἔχειν τὸ εἶναι μετ' ἐκείνων συναλλοιοῦσθαι, εἰκότως ἄρα αἱ μὲν οὖσια οὔτε ἀφ' ἑαυτῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων δέχονται τὴν ἐπίτασιν, αἱ δὲ ποιότητες ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ἐν οἷς ἐγγίγνονται 25 κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιτείνονται.

33. Πῶς δὲ ἀν εἰκότως εἴποιμεν τοὺς πολλοὺς αὐτὸν αἰτιᾶσθαι ὡς ἀμφιβάλλοντα καὶ μὴ ἀποφανόμενον; τὸ γὰρ ἴδιον τῆς οὖσιας ἀποδι-

4. ἔχον τὸ ἦν fort. ἔχειν τὸ μῆ. — 6. ἀφ' S. — 7. ὑπερέχον καὶ ἐλλεῖπον S. — 8. ἐπαγγέλληται S. — 12. τοῦ εἴδους τὴν σχέσιν S. — 13. αὐτῆς S. — 15. ἡ ὕλη οὐδαμῶς S. — 19. ἐπίδεχονται] ἔχουσιν R. — 21. αὐταῖς S. — 22. ἐκείνον pr. S. — 24. ἀπὸ] ὑπὸ S. — 26. ἀν] fort. οὐκ ἀν vel ἀν αἰνεικίτως.

I. *għalli* S. — 3. *għi* *għi* *għi* S. — 6. *is-siegħa* . . . *għall-ixx*
om. S. — 12. *għox-xi* post *tot-tar* S. — 13. *għall-ixx* S. — 16. *għiex* S. sic. —
om. S. — 18. *għad-nu*] corr. R., ġen-ni R., S. — 19. *ta'fi*] scrib. *ta'*. — 20. *tot-tar* to S. — 22.
għalli om. S. — 26. *ta'* om. S.

ἀνθρώπου οὐδὲ τοῦ κοινοῦ καὶ καθ' ἑαυτὸν νοούμενον ζῶον τὸ ἴδιον
νῦν ἀφορίζεται, ἀλλὰ τοῦ κατατεταγμένου καὶ ἐν ὑπάρξει καὶ ἐν τῷδε
ὄντος. ὁ γὰρ ἐν τοῖς καθ' ἔκαστον θεωρούμενος ἄνθρωπος καὶ τὸ
ζῶον τὸ ἐν τοῖς κατὰ μέρος ἥδη κατατεταγμένον τὸ τοιούτον ἴδιον
5 ἐπιδέχεται.

35. Ἐν τοίνυν τούτων τις λαβόμενος τῷν κατασκευῶν ἔτερον ἡμῖν
χεῖρον ἀνθυποφέρων λέγῃ, οὐκονν ἔσται μόνης τῆς οὐσίας ἴδιον τὸ
εἰδημένον· καὶ γὰρ αἱ ἔξεις καὶ αἱ διαθέσεις τῷν ἐναντίῳν εἰσὶ δεκτι-
καί, τί πρὸς αὐτὸν ἔροῦμεν; ἔξις μὲν γὰρ καὶ διάθεσις καὶ πρᾶξις
10 λέγεται φαύλη καὶ σπουδαία, κίνησις δὲ ταχεῖα καὶ βραδεῖα γίνεται,
ώστε οὐ μόναις ὑπάρχει ταῖς οὐσίαις τὸ ἐπιδεκτικὸν τῷν ἐναντίῳν,
ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πλεοσιν.

Ἄλλὰ πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπὸ τῷν ἥδη προειρημένων
ἀπαντᾶν χρῆ· οὐ γὰρ τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη τῷν οὐσιῶν αὐτὰ καθ'
15 αὐτὰ τῷν ἀτόμων ὡς γένη καὶ εἴδη θεωροῦντες δεκτικὰ τῷν ἐναντίῳν
ἀνὰ μέρος ἐλέγομεν, ἀλλ' ὡς ἐν τοῖς ἀτόμοις θεωρούμενα καὶ ὡς
συνυπάρχοντα τοῖς ἀτόμοις. ἄλλως οὖν θεωρεῖται ἐπὶ τῷν οὐσιῶν
τὸ ἀνὰ μέρος τῷν ἐναντίῳν εἶναι δεκτικόν, ἄλλως ἐπὶ κινήσεως καὶ
πράξεως καὶ διαθέσεως καὶ τῷν τοιούτῳν. εἰ μὲν γὰρ οὐσία μία καὶ
20 ἡ αὐτὴ οὖσα οἷον ὁ Σωκράτης τὰ ἐναντία ἐπιδέχεται παρὰ μέρος,
ώστε τε καὶ τὸ εἶδος ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ γένος τὸ ζῶον τὰ ἐν αὐτῷ
θεωρούμενα δέξεται τὰ ἐναντία ἀνὰ μέρος διὰ τὸ καὶ τὸν Σωκράτην
εἶναι ἄνθρωπον καὶ ζῶον. ἐπὶ δὲ τῷν ἄλλων οὐχ οὕτως συμβαίνει.
ἥδε μὲν γὰρ ἡ πρᾶξις οἷον ἡ Ἀριστείδου καλή, ἥδε δὲ φαύλη οἷον
25 ἡ Εὐδονβάτον· δμοίως καὶ ἡ ἔξις καθ' ἥν ἡ πρᾶξις, ἥδε μὲν σπου-
δαία, ἥδε δὲ φαύλη. ἄλλαι οὖν καὶ ἄλλαι εἰσὶ γιγνόμεναι σπουδαῖαι καὶ
φαῦλαι συμμεταβάλλονται ἐν τῷ ἐνὶ τῷν ἐναντίῳν, οὐχ αὐταὶ ὅσπερ

4. κατὰ μέρος ἥδη] τοιούτοις S. — 7. λέγει R., τῆς ομ. S. — 13. ἀπὸ] ἐκ S., εἰδημένων S. — 16. λέγομεν S. — 18. ἄλλως] καὶ ἄλλως S., κινήσεως . . . ἐπιδέχεται addit re. R. — 20. οὖσα] καὶ οὖσα R. — 21. ὥστε τε] abundant. — γένος καὶ τὸ R. — 22. τὰ ante ἐναντία del. — 27. οὐκ αὐταὶ] οὐχ ἑαυταὶ libri.

αἱ ἄτομοι οὐσίαι ὑπομένουσαι τὴν τῶν ἐναντίων μεταβολήν. ὡςπερ γὰρ φέρε τὰ τέσσαρα, ἐὰν ἀποβάλλῃ τὸ τέσσαρα εἶναι, οὐδὲ ἄρτιά ἔστιν; οὕτω καὶ πρᾶξις φέρε η̄ καλὴ οἷον η̄ Ἀριστείδον ἀφαιρεθεῖσα τοῦ εἶναι καλὴ καὶ δικαία, οὐδὲ πρᾶξις ἔτι εἶναι λέγεται Ἀριστείδον, η̄ πάλιν η̄ Εὐρυβάτον τὸ κακή εἶναι μηκέτι ἔχουσα οὐδὲ πρᾶξις Εὐρυβάτον εἶναι λέγεται. εἰ μὲν γὰρ ηδύνατο η̄ καλὴ πρᾶξις φέρε η̄ Ἀριστείδον καὶ κακή γενεσθαι, ἀπολέσασα τὸ καλὸν ηδύνατο μένειν πρᾶξις. ἐπεὶ δὲ τοῦ δύπερ ἔστι καλὴ πρᾶξις, ἐὰν ἀφαιρεθῇ, οὐκέτι οὐδὲ ὀνομάζεται καθ' αὐτήν, εὐδηλον ὡς ἐνὶ μόνῳ συνονοσίωται τῷ καλῷ, καὶ πάλιν η̄ φαύλη τῷ κακῷ. αἱ μέντοι οὐσίαι διαμένουσιν αἱ 10 αὐταὶ τῶν ἐναντίων μεταβαλλόντων.

36. Ἐλλὰ πῶς δὲ πατήρ δὲ μὲν ὑγιαίνει δὲ μὲν νοσεῖ;

Διότι ἀνθρωπός ἔστι φήσομεν. γίνεται οὖν κατὰ συμβεβηκός η̄ τοιαύτη κατηγορία. ἔστι δὲ τὸ ἴδιον τῆς οὐσίας οὐ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλὰ καθ' αὐτό, καὶ οὐ κατ' ἄλλο ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ μεταβολήν. 15

37. Ἐλλὰ τίνος ἐναντίου δὲ ἥλιός ἔστι δεκτικός, ὡς γε ἐν ἐνὶ εἴδει ἀεὶ ἔστηκεν ὁσαύτως; οὐδὲν γὰρ τῇ φύσει αὐτοῦ ἔστιν ἐναντίον. δὲ γε μὴν οὐδανὸς οὐκ ἀν σταή οὐδέποτε, στάσις δὲ κινήσει ἐναντία. ἀλλὰ καὶ τὸ πῦρ τῶν φθαρτῶν δὲν θεομότητος μέν ἔστιν ἐπιδεκτικόν, ψυχρότητος δὲ οὔ. καὶ η̄ χιών ψυχρότητος μέν ἔστι ἐπιδεκτική, θεο- 20 μότητος δὲ οὔ.

Πρὸς ταῦτα δὴ οὖν εἴποιμεν ἄν, ὡς τὸ ἴδιωμα τίθεται ἐνταῦθα πάσης τῆς ἐν μεταβολαῖς δυναμένης γίγνεσθαι οὐσίας, οὐ μέντοι τῆς ἐν τῷ εἶναι περιεχούσης τὸ ἀμετάβλητον τῶν εἰδῶν. ἔτι ἐπιδεκτικὴν εἶναι τῶν ἐναντίων φησίν, ἀλλ' οὐχὶ οὐσιῶσθαι ἐν τοῖς ἐναντίοις, τὸ 25 δὲ πῦρ οὐκ ἐδέξατο τὴν θεομότητα, ἀλλ' ἔστιν αὐτοῦ ἐν τῇ οὐσίᾳ η̄ θεομότης. οὐδὲν δὲ ἐαντὸν ἐπιδέχεται, ἀλλὰ τῶν ἔξωθεν τι, οἷον τὸ ὅδωρο θεομότητα ἐπιδέχεται ἐπίκτητον οὖσαν ποιότητα, ψυχρότητα δὲ οὐκέτι· σύμφυτος γάρ ἔστιν αὐτῷ· καὶ η̄ γῆ ψυχρότητα μὲν ἐπιδέχεται,

2. τὸ] τὰ R. — 4. λέγεται εἶναι S. — 7. scrib. ηδύνατο ἄν. — 13. διότι] διε S. — 15. αὐτῷ S. — 18. δὲ] γὰρ S. — 22. οὖν om. S.

ως ἀν ἔκτος οὐσαν ποιότητα, ξηρότητα δὲ οὐδαμῶς· τῇ γὰρ οὐσίᾳ αὐτῆς συνυπάρχει. καὶ τὰ οὐράνια τούτων ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ τὸ εἶναι ἔχει, καὶ οὐκ ἀν ἔχοι τινὰ παραδοχὴν τῆς ἐναντιώσεως. ἔτι οὐδὲ ποιότητές εἰσιν αἱ τοιαῦται ἴδιότητες, ἀλλ' οὐσιώδεις διαφοραὶ καὶ συμ-
5 πληρωτικαὶ τῆς οὐσίας, ὡστε οὐκ ἀν μένοντι ἔξιστατο τῶν κατ' οὐσίαν ὑπαρχόντων. οἷς οὖν μὴ φύσει καὶ ἀχωρίστως θάτερον ὑπάρχει, ταῦτα δεκτικά ἔστι τῶν ἐναντίων.

38. Ἀλλ' ἐπανελθωμεν πάλιν ἐφ' ἐτέρας κατηγορίας. ὡσπερ τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη πρὸς τὴν οἰκείαν ὑπόστασιν οὐκ ἔξήρχει ἐαυτοῖς τὸ δέ-
10 χεσθαι τὰ ἐναντία, ἀλλὰ κατὰ τὰς ὑποκειμένας ἀτόμους οὐσίας, οὕτως οὐδὲ αἱ ἔξεις καὶ αἱ διαθέσεις καὶ αἱ κινήσεις καθ' ἐαυτὰς δέχονται τὰ ἐναντία, ἀλλὰ κατὰ τὰ ὑποκειμενα αἰσθητά.

Φαμὲν δὴ οὖν ὅτι τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχει τὸ δέχεσθαι τὰ ἐναντία, διότι ὑπόκειται πανταχοῦ πᾶσι, καὶ περὶ αὐτὴν καὶ ἐφ' ἐαυτῇ πάντα
15 ὑπάρχει, ὡστε καὶ περὶ αὐτὴν τὰ ἐναντία ἔστι, τῶν δὲ ἄλλων οὐδενὶ τὸ ἐπιδεκτικὸν ὑπάρχει. οὐδὲ γὰρ πρὸς τὴν οἰκείαν ὑπόστασιν ἔξήρ-
χει ἐαυτοῖς τὰ συμβεβηκότα, ἀλλ' ἐτέρας ὑποβάθρος δεῖται πρὸς τὸ εἶναι, καὶ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ὑπόκειται οὐδενί· πῶς ἀν οὖν δέχοιτο τὰ
20 ἐναντία ἄγε οὐδὲ ὑπομένει; τὸ μὲν γὰρ ὑποκειμενον οἶον τὸ σῶμα λευκὸν καὶ μέλαν γίγνεται μένον σῶμα, τὸ δὲ χρῶμα οὐ· οὐδὲ ὅταν
ἐκ λευκοῦ μέλαν γένηται, τὸ λευκὸν παρόν δέχεται τὸ μέλαν, ἀλλὰ τὸ μὲν οὐκέτι ἔστιν, οὐδὲ μένον παραδέχεται τὴν ἐναντίαν πρὸς ἐαυτὸ μορφήν, ἀλλ' ἔξισταται· τὸ δὲ ἐγγίγνεται. καὶ τὸ μὲν ζῶον καὶ ὁ ἀνθρωπος, ἐπειδὴ ὑπομένει, δέχεται τὰ ἐναντία, καθόσον εἰσὶν οὐσίαι
25 ἐν τῷ τινὶ ἀνθρώπῳ, τὸ δὲ χρῶμα οὐχ ὑπομένει, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπι-
δέχεται· ὅταν γὰρ ἀπέῃ τὸ λευκόν, συναπέρχεται σὺν αὐτῷ καὶ τὸ χρῶμα, ἥ οὐκ ἔτι ἔσται, καὶ ἄμα τῷ παραγίνεσθαι τὴν μελανίαν πα-

5. fort. ἔξισταιτο. — 12. τὰ om. S. — 19. οἶον] ἥγονν S. — 22. μόνον S. — 26. ἀπίη] ἀπῆ libri. — σὺν αὐτῷ] μετ' αὐτοῦ S. — 27. ἥ fort. καὶ. — ἄμα τῷ] Sahunius, ἄμα τὸ libri. — παραγίνεσθαι] παράγεσθαι libri.

ραγίνεται ἡ ἐπ' αὐτῇ χροιά, ἢ εἰ μὴ τοῦτό ἐστιν ὅτε ἐστίν, οὐ μέντοι
μένον τὸ χρῶμα τὰ ἔξιόντα καὶ εἰσιόντα δέχεται.

39. Πάλιν Πλωτῖνος ἀπορεῖ λέγων, ὅτι συμβεβηκός ἐστι περὶ τὴν
οὐσίαν τὸ δέχεσθαι ἀνὰ μέρος τὰ ἐναντία, ὥστε ὁ μὲν ἐστιν ἡ οὐσία
οὐκ εἴρηκεν, οὐδὲ διερρήσθη τὸ παρόντος παρέστησεν ὁ Ἀριστοτέλης,
δὲ ἄλλως αὐτῇ παρηκολούθηκε, δεδήλωκε.

Φήσομεν οὖν πρὸς τὸν ἄνδρα, τὸν ταῦτ' ἀποροῦντα ὡς κριτήν
τινα καὶ τὴν αἰσθητὴν οὐσίαν ἀπαιτεῖν, δὲ μέλλει ταῦτον παρέχειν
πᾶσιν οὐσίας εἶδος, οὐ προσποιεῖται δέ, ὅτι συμπεφορημένης ταύτης
οὗσης δεῖ καὶ τὰ ἴδιά ματα τοιαῦτα εἶναι, διότι αὐτῇ ἐστιν, ἐπεὶ καὶ 10
νῦν ὁ Ἀριστοτέλης βουλόμενος ἐνδείξασθαι τὸ συμπεφορημένον καὶ
μὴ ἀληθινὸν τῆς ἐνύλου, καὶ συνθέτον καὶ ἐν γενέσει οὐσίας διὰ τῆς
μεταβολῆς τῆς εἰς τὰ ἐναντία ἐποιήσατο τὴν ἀπόδοσιν, ὥστε τὸ σύν-
θετον τῆς οὐσίας καὶ κατὰ πλῆθος θεωρουμένης λογιζόμενος, οὕτως
καὶ τὸ ἴδιον αὐτῆς θεωρεῖ, ὥστε καὶ τῇ φύσει αὐτῆς καὶ τῇ τοιαύτῃ 15
ὑποστάσει ὀφεῖλον συνυπάρχειν. εἰ μὲν οὖν ποτὲ μὲν εἶχε τὸ τῶν
ἐναντίων ἀνὰ μέρος δεκτικόν, ποτὲ δὲ μὴ εἶχε, συμβεβηκός ἀνὴν
τοῦτο. ἐπεὶ δὲ δυνάμει ὑπάρχει αὐτῆς τὸ πρὸς τὰναντία αὐτῇν ὑπο-
κεῖσθαι, τοιαύτη δέ ἐστι καὶ ἡ σύνθετος οὐσία ὡς πάντων μετέχειν
τῶν εἰδῶν καὶ συμπεφορῆσθαι ἐκ τῶν εἰς τὴν ὑλὴν ἐρχομένων πάν- 20
των, εἰκότως τῷ συνθέτῳ αὐτῆς καὶ ἡ πρὸς τὰ ἐναντία ὑποδοχὴ
συνελήνθεν.

40. Όμοίως Πλωτῖνος ἀπορεῖ, εἰ ἡ αἰσθητὴ οὐσία οὐκ ἄνευ μεγέθους
οὐδὲ ἄνευ ποιότητος, πῶς τὰ συμβεβηκότα αὐτῆς χωρίζομεν; ἐστω δὲ
τὸ λεγόμενον ἐπὶ παραδείγματος. τοῦ πνρὸς οὐσίας λεγομένης, ἐὰν τὸ 25
ξηρὸν καὶ θερμὸν θελήσωμεν χωρίσαι, οὐκ ἔτι ἐσται τὸ δλον οὐσία,

2. εἰσιόντα καὶ ἔξιόντα S. — 3. πλωτῖνος λέγει συμβεβηκός S. — 7.
κριτήν τινα] lac. in S., αἰσθητὴν] αἴσθησιν S. — 9. fort. προσποιεῖσθαι. —
ταύτης συμπ. S. — 14. fort. θεωρούμενον. — 16. ὀφεῖλον] imo ὀφεῖλειν, nisi
ὡς pro ἄστε reponas. — 18. αὐτῆς] scrib. αὐτῆ. — 19. μετέχει S. — 24. δὲ]
δὴ S. — 26. χωρίσαι S.

ἀλλά τι αὐτοῦ μέρος. τοῦτο δέ ἐστιν ἡ ὑλη, ὥστε μόνη ἡ οὐσία εὑρεθήσεται ἡ ὑλη.

Πρῶτον μὲν οὖν τὸ σύμμικτον καὶ συμπεφορημένον τῆς ἐνταῦθα οὐσίας οὐχ ὅρᾳ, ἀλλὰ ἀποδιαλαμβάνων καθ' ἔαντα Θεωρεῖ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῇ, μηδαμῶς αὐτῶν κατ' ἴδαιν ὑφεστηκότων ἀλλὰ πάντων ἐν ἀλλήλοις καὶ μετ' ἀλλήλων τὸ διπλωσοῦν ὑφεστάναι ἔχοντων, δεύτερον δὲ ὅτι τὸ θεομόν καὶ τὸ ξηρὸν καὶ τὰς κατ' εἶδη συμπληρωτικὰς διαφορὰς οὐ χωριστὰς ποιότητας διαλαμβάνει καὶ τὴν κατὰ τὸ εἶδος οὐσίαν οὐ προσποιεῖται, οὐδὲ ὅτι ἡ πρώτη ὑπόστασις τῆς συνθέτου οὐσίας ἐξ ὑλης ἐστὶ καὶ εἴδους, ὥσπερ ἐν τοῖς Φυσικοῖς δείκνυται. τῶν δὲ ἐπεισιόντων αὐτῇ αἱ μὲν οὐσιώδεις ποιότητες συμπληροῦσιν αὐτὴν καὶ συνυφιστᾶσιν, αἱ δὲ ὡς χωρισταὶ ἐπιγίγνονται. ἀπὸ γὰρ τούτων προῆλθεν εἰς ὑπόνοιαν τοῦ νομίζειν εἶναι τὴν ὑλην κυρίως οὐσίαν κατὰ Ἀριστοτέλην, τὸ δὲ οὐχ οὔτως ἔχει· ἔδειξε γὰρ ἐν τοῖς Φυσικοῖς, ὅτι τὸ εἶδος μάλιστά ἐστιν ἡ οὐσία, ἐπειτα οὐδὲ αἱ ποιότητες αἱ οὐσιώδεις αἱ ὑπάρχουσι μετ' αὐτῆς, χωριζόνται, ἀλλὰ δυνάμει ἐκείνην τηροῦσιν. ἡ μὲν γὰρ τούτων σύνοδος τὸ ὄλον ὑφίστησι· μένει μέντοι ἡ ὑλη δυνάμει. κἄν τὰς οὐσιώδεις ποιότητας, κἄν τὰ χωριστὰ δέχηται· τὸ οὖν οὐκ ἄνευ μεγέθους καὶ οὐκ ἄνευ ποιότητος τὴν αἰσθητὴν οὐσίαν Θεωρεῖσθαι λέγεται μὲν δρθῶς, οὐκέτι μέντοι ὅπερ ἐστὶν ἀληθὲς τοῦτο προστιθέμενον ἔχει τὸ ὅτι κἄν τὰ εἴδη τῇ ἐπινοίᾳ χωριζόμενα, ἀλλ' ἡ ὑλη δυνάμει μένει ἐμφανταζομένη τῇ τῶν εἰδῶν συνόδῳ, ὥστε εἰ μηδὲ εἶναι ἄνευ τῶν εἰδῶν ἡ ὑλη δύναται, κυριωτέρα ἐστὶν οὐσία ἡ κατὰ τὸ εἶδος.

25. Ἀλλ' οὐχὶ εἰ μὴ πάσχοι τὸ τῶν ἔκτος πάθος ὁ λόγος καὶ ἡ δόξα,
 41. οὐδὲ ὄλως πάσχει; πάσχει γὰρ ὁ λόγος καὶ δέχεται τὴν ἐν αὐτῷ μεταβολὴν τὴν κατὰ τὸ ἀληθεύειν καὶ ψεύδεσθαι· λόγου γὰρ αὕτη ἐναντίωσις καὶ τῆς δόξης αὐτῆς· ἐπεὶ ὡρα γε λέγειν μηδὲ τὴν ψυχὴν δεκτικὴν εἶναι τῶν ἐναντίων, ἐπεὶ οὐ δέχεται τὸ λευκὸν καὶ μέλαιν·
 30 οὐδὲ γὰρ πέφυκε τούτων εἶναι ἐπιδεκτική, ἀλλ' ἐπιδέχεται ἃ πέφυκε

11. μὲν] μὲν ὡς S. — 13. τὴν ὑλην εἶναι S. — 19. οὐκ om. S.

δέχεσθαι, οἷον φρόνησιν καὶ ἀφροσύνην, διὰ τοῦτο ἔσται περὶ αὐτὴν
ἡ οἰκεῖα ἐναντίωσις· οὗτως οὖν καὶ ἐνταῦθα, ὡς ὁ λόγος δέχεται τὰ
ἐναντία καὶ ἡ δόξα, τουτέστιν τὴν κατὰ τὸ ἀληθὲς καὶ ψεῦδος δεχό-
μενα μεταβολήν, οὐ μέντοι τὴν κατὰ τὸ καθῆσθαι ἢ μὴ καθῆσθαι.
ἔσται οὖν περὶ αὐτὰ κατὰ μεταβολὴν ἡ ἐναντίωσις τὴν προσήκουσαν 5
τῷ λόγῳ καὶ τῇ δόξῃ.

Πρὸς δὴ ταῦτα ἔροῦμεν, δτι οὐ καθ' ἑαυτὸν ὁ λόγος ἐπιδέχεται
τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος μηνυτικός γε ὁν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οἰκείαν
φύσιν κατὰ τὸ πρός τι ἐπιδέχεται τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος. κατὰ
γὰρ τὸ σύμφωνος ἢ ἀσύμφωνος εἶναι τοῖς πράγμασιν ἀληθεύειν ἢ 10
ψεύδεσθαι λέγεται. ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς πρός τι μηδεμιᾶς ἐν αὐτοῖς
μεταβολῆς γενομένης ὁ δεξιὸς ἀριστερὸς γίγνεται τῷ ἄλλον μετακινη-
θῆναι, οὕτω καὶ ἐνταῦθα οὐ τῷ παθεῖν τι τὸν λόγον ἢ μεταβάλλειν
τὴν δόξαν ἐξ ἀληθῶν ψευδῆ γίγνεται, ἀλλὰ μενοντα ἀκίνητα διὰ τὴν
τῶν πραγμάτων μεταβολὴν δοκεῖ ἄλλοτε ἄλλως ἔχειν· εἰ δ' ἄρα τις 15
καὶ δοιη λόγου ὡς λόγου καὶ δόξης εἶναι τὰς τοιαύτας μεταβολάς,
ἔσται μὲν ἡ μεταβολὴ κατὰ τὸ ἀληθὲς καὶ ψεῦδος, οὐ μέντοι τὸ αὐτὰ
παθεῖν· μένει γὰρ ἀκίνητα.

42. Ἄλλ' ἄγε εἰ βούλει συγχωρήσομεν τῆς οὐσίας ἴδιον τοῦτο εἶναι,
ἀλλ' ὅμως οὐ παρίστησι τι ἔστιν οὐσία· τίνι γὰρ ἐπερείσαντες τὴν 20
διάνοιαν τὰ μὲν οὐσίας λέγομεν τὰ δὲ πάθη; εἰ μὲν τῷ τόδε εἶναι
καὶ τῷ μὴ ἐν ἄλλῳ ὑπάρχειν, τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος τούτου οὐκ ἔξει·
κατὰ μὲν γὰρ τῆς ἀτόμου οὐσίας τὸ εἶδος λέγεται, τὸ δὲ γένος καὶ
κατὰ τοῦ εἶδους καὶ κατὰ τοῦ ἀτόμου.

Πρῶτον μὲν οὖν ἔροῦμεν, δτι κατ' ἄλλου οὗτως λέγεται οὐχ ὡς 25
τὸ συμβεβηκός, δτι μὲν ἄλλῳ, ἀλλ' ὡς γένος, δτι συμπληρωτικὸν τοῦ
ὑποκειμένου καὶ ὠσαύτως περὶ αὐτοῦ λεγόμενον. ἐπειτα ὁ πολλάκις
εἰρήκαμεν πρὸς τὸν ἄνδρα, κάκεῖνο προστιθεμεν, ὡς οὐ χρὴ τὴν ἀσώ-

2. ὁ om. S. — 4. τὸ om. R. — 17. τὸ] τῷ S. — 20. ἡ οὐσία S. — 21.
λέγωμεν? — 22. τούτου οὐκ ἔξει] scrib. τούτων οὐδὲν ἔχει vel τοῦτο οὐχ ἔξει.
23. τὸ δὲ γένος] δὲ τὸ γένος S. post εἶδους. — 26. μὲν] μὲν ἐν Sahunius, imo ἐν.

ματον οὐσίαν ἐπιζητεῖν ἐπὶ τῶν σωμάτων, οὐδὲ τὸ καθ' ξαντὸ καὶ
Ἐν κεχωρισμένοιν ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἐπιδέχεσθαι ταῦτα. χρὴ δὲ
καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὡς τῶν ἀνωτάτω γενῶν οὐχ οἰόντες ἀκοιβεῖς ὅρους
ἀποδιδόναι, οὐδὲ τὴν οὐσίαν αὐτῶν τελέως πᾶσαν περιλαβεῖν δυνατόν.
5 πᾶσα γὰρ ἀπὸ τῶν ὑστέρων γίνεται ἡ περὶ αὐτῶν διδασκαλία, ὑπο-
μνήσει μᾶλλον ἐοικυῖα καὶ ὑπογραφῆ. οὐδὲ τοίνυν πλέον ἐπιζητεῖν
παρὰ τοῦ λόγου, ἢ δύσον ἐπιδέχεται ἡ τῶν πραγμάτων σαφήνεια, ὥστε
ἐξαρχεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀποδοῦναι, ἀφ' οὗ εἰ κατ' οὐσίαν αἱ λέξεις κα-
τηγοροῦνται, ἔνεστι μαθεῖν.

1. ζητεῖν S.

*Δεξίππου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους
κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων τρίτου.*

Κεφάλαια τοῦ τρίτου βιβλίου.

- α. "Οτι κατὰ Πλωτίνου ἡ ποιότης διφείλει προτάττεσθαι τοῦ ποσοῦ.
- β. Ἀπορία Πλωτίνου, ἐν ᾧ ζητεῖται, τὸ κοινὸν κατὰ τοῦ συνεχοῦς 5
καὶ διωρισμένου τὸ κατηγορούμενον.
- γ. "Οτι τὸ διωρισμένον ποσὸν πρότερον ἐστι τοῦ συνεχοῦς, καὶ
συναναρρεῖ μὲν, οὐδὲ συναναρρεῖται δέ, καὶ συνεπιφέρεται μὲν
ὑπὸ τοῦ συνεχοῦς, οὐδὲ συνεπιφέρει δέ.
- δ. Πλωτίνου ἀπορία, δτι ἄλλη μὲν ἡ φύσις τοῦ ἀριθμοῦ καθ' 10
ἔαντήν ἐστιν, ἄλλη δὲ καθ' ἦν τὸ τοσόνδε αὐτῇ ὑπάρχει.
- ε. Πλωτίνου ἀπορία, πότερον ἐνσυνυπάρχει τοῖς ἀριθμούμενοις δ
ἀριθμός, ἢ χωρὶς αὐτῶν μετρεῖ.
- ζ. "Οτι ἡ αὐτὸ τοῦτο ποσότης οὐ πάντως ἐστὶ ποσόν.
- η. Ἀπορία Πλωτίνου, δτι τῷ λόγῳ τὸ ποσὸν συμβέβηκε. 15
- θ. Πλωτίνου ἀπορία, δτι οὐδ' ἔαντόν, ἀλλ' ἐν τῷ χρόνῳ ὅντι
ποσῷ λεγόμενος δ λόγος καὶ αὐτὸς ποσὸν [γίνεται];
- ι. Πλωτίνου ἀπορία, δτι οὐκ ἔξαρκεῖ τὸ μετρεῖσθαι πρὸς τὸ εἶναι
ποσόν.
- κ. Ἀλλη Πλωτίνου ἀπορία, δτι ὡς ἡ πρᾶξις κατὰ συμβεβηκός ἐστι 20
ποσή, οὕτω καὶ δ λόγος.

Titulum et libri indicem om. S. — 12. scrib. ἐννπάρχει. — 17. γίνεται
delet R.

- ια. "Οτι οὐ δύναται ὁ λόγος τῶν μετὰ συμπλοκῆς ὥν ὑπὸ κατηγορίαν πέπτειν, εἴ γε αἱ κατηγορίαι ἀπλαῖ εἰσίν.
- ιβ. "Οτι μᾶλλον ἔδει συνεχῆ λέγειν τὸν λόγον καὶ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὸ σῶμα.
- 5 ιγ. Διὰ τὸ ὡς ἀμφιβάλλων εἶπεν εἰ τὰ πέντε τῶν δέκα μόρια.
ιδ. "Οτι σῶμα καὶ μέγεθος καὶ γραμμὴ καὶ ἐπιφάνεια καθ' ἑαυτὰ οὐχ ἔστι ποσά, ἀλλὰ τῷ μετασχεῖν τοῦ ποσοῦ.
- ιε. "Οτι μὴ προδιδάξας περὶ τόπου καὶ χρόνου χρήται αὐτοῖς ὡς ἥδη προεγνωσμένοις.
- 10 ιζ. "Οτι τρίτον εἶδος ἄλλο ποσοῦ παραφῆκεν.
ιζ. Πλωτίνου ἀπορία περὶ τοῦ χρόνου πῶς λέγεται ποσός.
ιη. "Οτι ὁ χρόνος μᾶλλόν ἔστι τοῦ πρός τι.
ιθ. Πλωτίνου ἀπορία περὶ τοῦ τόπου.
ικ. Πότερον δύο ἢ τρία ὑπάρχειν δεῖ τοῖς θέσιν ἔχουσιν;
- 15 ια. Εἰ προηγουμένως ὁ τόπος καὶ ἡ ἐπιφάνεια θέσιν ἔχει;
ιβ. "Οτι δλῶς οὐ δύναται εἶναι θέσις.
ιγ. "Οτι ἡ ἐπιφάνεια κατὰ συμβεβηκός ἔστι ποσή.
ιδ. "Οτι τινὰ θέσιν ἔχοντα οὐχ ἔστι ποσά.
ιε. Τί κοιτήριον τοῦ διωρισμένου ποσοῦ καὶ τοῦ ἀορίστου;
- 20 ιζ. Διὰ τὸ ἀόριστον ποσὸν τὸ μὲν ἀπλῶς λέγεται, τὸ δὲ πρός τι;
ιζ. "Οτι ἐναντίωσίς ἔστιν ἐν τῷ ποσῷ, καὶ ταῦτα λέγοντος Ἀριστοτέλους τῷ ποσῷ οὐδέν ἔστιν ἐναντίον.
ιη. "Οτι δύναται τὸ πολὺ καὶ τὸ δλίγον ποσά εἶναι.
ιθ. Πότερον τὰ σχήματα ποιὰ δεῖ λέγειν ἢ ποσά;
- 25 ιλ. Ποῦ χρὴ τάττειν τὴν γεωμετρίαν, ἐν τῷ ποσῷ ἢ ἐν τῷ ποιῷ;
ια. Πῶς λέγει τῷ ποσῷ μηδὲν εἶναι ἐναντίον;
ιβ. "Οτι ὁ τόπος οὐχ ἔστι καθ' ἑαυτὸν αἵτιος τῆς ἐπὶ τοσόνδε κινήσεως.
ιγ. Διὰ τὸ οὐ λέγομεν τὰ κατὰ διάμετρον ἐναντία, εἴγε τὴν ἐναντιότητα τῆς μεγίστη διαστάσει μετροῦμεν;
- 30 ιδ. Πότερον καὶ ἐπὶ τῆς βαρύτητος καὶ κονφότητος τὸ ἵσον καὶ ἄνισον χρὴ λέγειν ἢ οὐ;

- λε. "Οτι ἐὰν ὡς ἐπὶ ποιῶν τοῦ βαρέος καὶ κούφου τὸ ἵσον καὶ
ἄνισον λέγῃ, οὐκ ἀν ἕδιον εἴη τοῦτο τοῦ ποσοῦ.
λξ. Άια τι εἶπε τῶν δὲ λοιπῶν ὃ μή ἐστι ποσὸν οὐ πάνυ
ἀν δόξειεν ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι;
λξ. "Οτι εἰ καὶ ἐπὶ ποσοῦ λέγεται τὸ δόμοιον καὶ τὸ ἀνόμοιον, οὐκ 5
ἀν εἴη ἕδιον τοῦ ποιοῦ;
λη. Πῶς ἀνελῶν τὴν ἐναντιότητα τοῦ ποσοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ
ἐναντίωσιν ὑποτίθεται;
λθ. "Οτι οὐ παντὶ ὑπάρχει τῷ ποσῷ τὸ ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι.
μ. Ποῦ χρὴ τάπτειν τὰς τοῦ ποσοῦ ἀποφάσεις;

10

1. Τὰ μὲν δὴ περὶ τῆς οὐσίας ἀπόρηματα, ὡς κάλλιστε τῶν ἔμων ἔταιρων Σέλευκε, οὗτως ἡμῖν ἐξήτασται. βούλει δὲ μέχρι ταύτης ἴστωμεθα, ἢ πάλιν ἐπὶ τὴν τοῦ ποσοῦ φύσιν μεταβαίνωμεν;

Ἄλλ' οὕτε ἄλλῳ τῶν φιλοσόφων, οὕτε δὴ μάλιστά σοι τῷ τοὺς 5 πόνους ἀπαραιτήτους ἔχοντι ἀτέλεστον τὴν συγγραφὴν καταλιπεῖν πρέπει. Ἡσίοδος μὲν γὰρ καὶ τὰ κάλλη τῶν οἰκοδομημάτων εἰς τέλος ἄγειν ἀξιοῖ, ἵνα μή τις αὐτοῖς, ὡς ὁ ποιητὴς ἐκεῖνός φησιν, ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρους κορώνη, ἡμεῖς δὲ οὐ φοβηθησόμεθα, μή τις ἡμᾶς εὐλόγως μέμψηται ὡς ἀπεγνωκότας ἑαυτῶν, εἰ μὴ πρὸς τέλος τῆς 10 συγγραφῆς ἥξομεν, μᾶλλον δὲ μηδ' εἶναι τροφίμους τῆς ἐλπίδος ἀποφαινηται, ἦν δὴ Πίνδαρος γλυκεῖαν εἶναι βούλεται καὶ τὴν καρδίαν ἀτάλλοισαν συναορεῖν. ταῦτα μὲν οὖν ἀφείσθω, περὶ δὲ τῆς τάξεως τῶν κατηγοριῶν ἥδη πρὸς ἄλλήλους διαλεχθῶμεν. Πρῶτον γὰρ δεῖ σε τὴν οὐσίαν ἀποδοῦναι, δι' ἦν δεύτερον τὸ ποσὸν τάττεται μετὰ 15 τὴν οὐσίαν. Πλωτῖνος γὰρ ἐνδηλότατα γνωρίσματα βούλεται παρέχειν τὴν ποιότητα τοῦ μᾶλλον αὐτὴν εἶναι προσεχεστέραν τῇ οὐσίᾳ, οὐτωσὶ πως τὸν λόγον ἐπαρχόμενος· οὐσίαν τὴν κυριωτάτην εἶναι τιθέμεθα τὸ εἶδος κατά γε αὐτὸν Ἀριστοτέλην. εἰ δὲ τοῦτο οὗτως

3. ἴστωμεθα] ἴστάμεθα libri. — 5. πρέπει] δεῖ R. — Ἡσίοδος] Ἔργ. v. 744. — 7. δ om. S. — 9. αὗτῶν S. — 11. Πίνδαρος] Fragm. 233. — γλυκεῖαν εἶναι] γλυκεῖαν ante Πίνδαρος S. — 12. συναορεῖν] συναρεῖν libri. — 18. κατά γε] κατ' S.

ἔχει, τὸ συγγενὲς πρὸς τὸ εἶδος πρότερον ἀν εἴη τῶν διεστηκότων πορρότερω. διολογεῖται τοίνυν πρώτως ἀπὸ τοῦ εἶδους τὸ ποιὸν ὑφίστασθαι τοιοῦτον δποῖόν ἐστι τὸ εἶδος; ὥστε εἰ τῇ κυριωτάτῃ οὐσίᾳ συνηπται τῇ κατὰ τὸ εἶδος, εἰκότως ἀν δευτέρων ἔχοι τάξιν τὸ ποιὸν μετὰ τὴν οὐσίαν. μάλιστα δὲ διότι τὸ ποιὸν ἀμεριστόν ἐστι 5 καὶ ἀδιαίρετον, καὶ ἀμεριστως περὶ τοῖς σώμασι κατὰ συμβεβηκός διαιρεῖται, διότι ποιόν ἐστι τὸ μετέχον ποιότητος. εὐλόγως ἀν οὖν κατά γε τοῦτο προτάττοιτο τοῦ ποσοῦ τὸ ποιόν, εἴπερ τὸ ἀδιάστατον τοῦ διαστατοῦ, καὶ τὸ ἀμεριστον τοῦ μεριστοῦ, καὶ τὸ ἀδιαίρετον κατ' αὐτὸν τὸν ποιοῦ λόγον τοῦ διαιρετοῦ, καὶ τὸ ἀπλοῦν τοῦ συν- 10 θέτον κατὰ φύσιν τε προτέτακται καὶ πρὸς τὰς ἀσωμάτους ἀρχάς ἐστιν οἰκειότερον.

Καὶ Ἀρχύτας μὲν δὲ Πυθαγορικός, προσεχέστατε Σέλευκε, τῇ τάξιν ταύτῃ κέχοηται λέγων ὡδε πως· ἀ δὲ τάξις αὐτῶν ὡδε ἔχει. πράτα μὲν τέτακται ἀ οὐσία διὰ τὸ μόνον ταύταν ὑπο- 15 χεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὰν καθ' αὐτὰν δύνασθαι νο- εῖσθαι, τὰς δὲ ἄλλας μὴ ἀνεν ταύτας· ἦτοι γὰρ κατ' αὐτὰς ἦ ἐν ὑποκειμένῳ καταγορεῦνται. δευτέρα δὲ ἀ ποιότας· ἀνεν γὰρ τῷ τι ἐστιν ἡμεν ἀδύνατον ποιόν τι ἡμεν. οὕτω μὲν οὖν οἱ ἀπὸ Πυθαγόρου καὶ Πλωτίνου χωρίζουσιν· ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ 20 Ἀριστοτέλους ἀπολογιζόμενοι τοιαύτην τινὰ τὴν αἰτίαν τῆς τάξεως ἀποδίδομεν. πρῶτον μὲν τῷ δύντως δύτι καὶ νοητῷ καὶ ἐν τῷ πλήθος συνυπέστη καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ παραδείγματα, εἰ καὶ ἡνωται ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ νοήσει, ἀλλ' ἴδιαν οὐσίαν καὶ περιγραφὴν ἔχονται ἐν τῇ ἀπλό- τητι τοῦ Θεοῦ τὴν ἔνωσιν ἔχει περιειλημμένην, ὥστε εἰ μετὰ τοῦ δύτος 25 εὑθὺς δὲ ἀριθμὸς τῶν εἰδῶν συνυπάρχει ἀπὸ τῶν πρώτων αἰτίων καὶ

2. ἀπὸ] ὑπό? — 4. ἔχῃ R. — 6. ἀδιαίρετον] διαιρετὸν libri. — 15. πρώτα S. — 16. ἔανταν S., νοεῖσθαι] νοῆσαι libri. — 17. καθ' αὐτὰς S. — 18. ἦ] om. libri, ἐν ὑποκειμένῳ] ἐν ὑποκειμενα S., ἐνυποκειμενα R., καταγορεῦνται] καταγορεύον- ται libri. — 18. δὲ om. R., ποιότας] Sahunius, ποιότητας R., ποιότης S. — 20. ὑπὲρ] ὑπό libri. — 22. δύτως om. S.

τῶν νοητῶν ἡ ποιότης ἀρχεται· ἐπειτα εἴτις ὑποθοῦτο τὸ ἀπὸ τοῦ
ἔνος παραχθὲν πλήθος ἀναιρούμενον, δῆπερ οὐκ ἐκτέθειται ἔξω, οὐδὲ
κεχώρισται ἀπὸ τοῦ παράγοντος, ἀλλ' ἐν αὐτῷ καὶ περὶ αὐτὸν εἶναι
ἔχει. ἀναιρούμενον δὴ τοῦ πλήθους καὶ αὐτὰ τὰ εἴδη συνανήροηται.
5 τῆς ἴδιότητος οὖν τοῦ ποσοῦ ἀφαιρεθείσης εὐθὺς συνανήροηται καὶ ἡ
τοῦ εἴδους νόησις, ὥστε πλέον θάτερον γίνεται, ἢ δῆπερ ἐκεῖνοι βού-
λονται. καὶ ταῦτα μὲν ἐπειδὴ πρὸς νοεροὺς ἄνδρας καὶ περὶ τῶν
νοητῶν διαταττομένους καὶ κατ' ἐκεῖνα καὶ τὰ αἰσθητὰ τάττοντας
νοερῶς ἀπαντᾶν ἔδει, οὕτως ἐπεχειρήσαμεν· εἰ δὲ χρὴ τὸν Ἀριστοτέ-
10 λοντούν ἀληθέστερον ἔξετάζειν, ἐκεῖθεν ἀρξώμεθα. τῷ σώματι καὶ
τῇ τούτου διαστάσει συγγενεστέρα ἐστὶν ἡ τοῦ ποσοῦ φύσις ἥπερ ἡ
τοῦ ποιοῦ, ὥστ' ἐπεὶ πλείονα τὰ κοινὰ τῷ ποσῷ ὑπάρχει πρὸς τὴν
οὐσίαν, ἐλάττονα δὲ τῷ ποιῷ, εἰκότως τὸ ποσὸν δεύτερον μετὰ τὴν
οὐσίαν τάττεται. αὐτίκα τὸ διαιρετὴν εἶναι, τὸ σύνθετον, τὸ τριχῆ
15 διαστατεῖν, τὸ μεριστὴν τὴν οὐσίαν ἡ τοῦ ποσοῦ φύσις παραδηλοῖ, τὸ
δὲ τοιάνδε μόνον ἡ τοῦ ποιοῦ. ἔδει τοίνυν κατὰ τὰ πλείω τὸ κοινὸν
τάξαι, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ ἐν ὑπάρχοντα ὥστε ἐπεὶ τὴν σύνθετον καὶ
σωματοειδὴ πρώτην οὐσίαν ὑπέθετο, εὐλόγως αὐτῆς τὸ ποσὸν συνε-
ταξεν ὡς οἰκειότερον καὶ προσεχέστερον καὶ τῇ διαστάσει αὐτῆς συνυ-
20 πάρχον. καὶ οὕτως δ' ἀν ἀπολογησαμεθα. ἐπειδὴ πρὸς τὴν τοῦ λε-
γεσθαι χρείαν γνωριμώτερον ἡμῖν ἐστι τὸ σύνθετον, ἐσται διὰ τοῦτο
καὶ τὸ τῷ συνθέτῳ διαστατὸν προσεοικὸς πρότερον τοῦ ἀδιαστάτου
ποιοῦ.

2. Ἐπεὶ δὲ πάλιν δὲ Πλωτῖνος ἐνισταται, λέγων ὡς ἀμφότερα οὐ
25 ἔργεον ὡσαύτως ποσά· εἰ μὲν γὰρ τὸ συνεχὲς ποσόν, τὸ διωρισμένον
οὐκ ἐσται· εἰ δὲ τὸ διωρισμένον, οὐκ ἐσται τὸ συνεχές, δίκαιον ἡδη
σοι τί ποτε ἐστιν ἐν ἀμφοτέροις κοινὸν εἰπεῖν.

Ως μὲν οὖν συντόμως ἀπαντήσαι πρὸς τὸ ξητούμενον κοινὸν

4. εἴδη] εἴδη τῆς ποιότητος παραφωμοίωται R. — 14. διαιρετεῖν S. —
16. τὸ κοινὸν] κοινά? — 17. ὑπάρχον? — 18. οὐσίαν πρώτην S. — 25.
ὡσαύτως] οὕτως S. — 27. κοινὸν post ἐστι S.

ἔχουσι τὸ μέτρον ἐν ἑαυτοῖς καὶ τὸ πέρας, ὅπερ ἐν τῷ διωρισμένῳ καὶ τῷ συνεχεῖ θεωρεῖται. ἐπειδὴ δὲ εἰκός ἔστι φιλονεικοῦντά τινα πρὸς ταῦτα, τὸ ἐν τῷ μεγέθει ποσὸν τῷ μετασχεῖν ἀριθμοῦ ποσὸν ἀποφαίνεσθαι, τὸ δὲ προσλαμβάνον τὸ ποσὸν λέγεσθαι, ὅταν εἰς ἀριθμὸν ἀχθῆ δίπηχν ἢ τρίπηχν ἀφοριζόμενον, ἄξιον καὶ περὶ τούτου διελθεῖν. τὸ συνεχὲς καὶ τὸ διηρημένον ἐν τῇ τοῦ παντὸς κόσμου συστάσει ἴδιαν ἔχον ἑκάτερον φύσιν θεωρεῖται· τὸ μὲν γὰρ διηρημένον κατὰ παράθεσίν τε καὶ σωρείαν, τὸ δὲ συνεχὲς καθ' ἔνωσιν καὶ ἀλληλουχίαν νοεῖται, καὶ τὸ μὲν συνεχὲς καὶ ἡνωμένον καλεῖται μέγεθος, τὸ δὲ παρακείμενον καὶ διηρημένον πλῆθος. τούτων δὴ οὕτω 10 διωρισμένων κατὰ μὲν τὴν τοῦ μεγέθους οὐσίαν εἰς τε δὲ κόσμος ἐπινοεῖται καὶ λέγεται στερεός καὶ σφαιρικὸς καὶ συμπεφυκὼς ἑαυτῷ διατεταγμένος τε καὶ ἀλληλουχούμενος, κατὰ δὲ τὴν τοῦ πλήθους πάλιν ἴδειν καὶ ἔννοιαν σφαιρῶν καὶ ἀστέρων καὶ στοιχεῖα ζῶά τε καὶ φυτὰ ἐν αὐτῷ θεωρεῖται, καὶ τοῦ μὲν ἡνωμένον ἐπ' ἀπειρον ἐκ 15 παντός ἔστιν ἡ τομή, ἡ δὲ αὔξησις ἐπὶ ὠρισμένον· τοῦ δὲ πλήθους κατὰ ἀντιπεπόνθησιν ἐπ' ἀπειρον μὲν ἡ αὔξησις, ἔμπαλιν δὲ ἡ τομή ἐπὶ ὠρισμένον, ἀμφότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα ἐπιστήμαις ὑπάγεται, ἀριθμητικὴ μὲν τὸ πλῆθος, γεωμετρία δὲ τὸ μέγεθος, ὥστ' εἴπερ καὶ ἐν τῷ ὑφεστηκέναι καὶ ἐν τῷ διορίζεσθαι δεῖ ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων, οὐκ 20 ἀν εἴη τὸ μὲν πλῆθος καθ' ἑαυτὸ ποσόν, τὸ δὲ μέγεθος κατὰ συμβεβηκός, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τὸ τοσόνδε παραδεχόμενον. κοινὸν γὰρ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει τὸ μετρεῖσθαι καὶ τὸ πεπερατώσθαι κατὰ τὴν ἴδιαν ἑκάστουν ὑπόστασιν.

3. Πρὸς μὲν δὴ τοῦτο οὕτως ἀπήντησας, δοκεῖ δέ μοι πρότερον εἶναι τὸ 25 διηρημένον τοῦ συνεχοῦς οὕτω τὸν λόγον ἐφοδεύοντι. τὸ συνεχὲς διαιρετόν ἔστιν εἰς ἀεὶ διαιρετά. μὴ δύντος οὖν τοῦ διωρισμένου οὐδ' ἀν αὐτὸ

2. φιλονικοῦντα S. — 5. ταχθῆ S. — 6. διελθεῖν] διαλαβεῖν S. — 9. νοεῖται] θεωρεῖται S. — 11. διωρισμένων] διηρημένων R. — 12. ἐπινοεῖται] θεωρεῖται S. — συμπεφυκὸς R. — 20. δεῖ] δὴ Sahunius. — 22. τοσόνδε] ποσὸν S. — 25. ἀπήντησας] ἡ ἀπάντησις S.

εῖη. πρότερον ἄρα τὸ διωρισμένον ἐστὶ ποσὸν τοῦ συνεχοῦς. εἰ δὲ πρότερον, οὐκ ἀν εἴη κοινὸν αὐτὸ τὸ ποσόν. ἐν οἷς γὰρ τὸ μὲν πρότερον, τὸ δὲ ὑστερον, ἐν τούτοις οὐ δύναται εἶναι κοινὸν γένος. τὰ μὲν γὰρ εἴδη οὐ συναναιρεῖ ἄλληλα, οὐδενὸς δ' εἴδους ἀναιρεσίς ἀναιρεῖ τὸ γένος. ἐφ' ᾧ δὲ τὸ πρότερον καὶ ὑστερον θεωρεῖται, ἐπὶ τούτων τὸ ἔτερον τοῦ ἔτερου ἀναιρετικὸν δείχνυται.

Ἄλλ' εἴπερ ἄληθινῶς ἐθέλοιμεν σκοπεῖν, κατ' ἄλλο μὲν αὐτοῖς ἀποδώσομεν τὸ πρότερον καὶ ὑστερον· καθόσον δὲ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχει, τὴν ἵσην αὐτοῖς κοινωνίαν ὑπάρχουσαν εὑρήσομεν. διὸ
 10 λόγος εἰς καὶ διὰ αὐτὸς θεωρούμενος κατὰ τὸ γένος συμπληρῶν ἔκαστον τῶν εἰδῶν ὑπὸ οὐδενὸς κωλύεται ἀμα πᾶσι παρεῖναι τοῖς δυναμένοις ἐπίσης αὐτοῦ καὶ διὰ αὐτῶν μεταλαμβάνειν, ὥστε κανὴ δὲ τὰ μὲν πρότερα τὰ δὲ δεύτερα, φύσιν δ' ἔχῃ διὰ ἐκατῶν προσεχῶς ἐπικοινωνεῖν τῷ γένει, ἀμφοτέροις ἀμα παρέσται τὸ γένος τὴν αὐτὴν μετουσίαν
 15 αὐτοῦ παρέχον πρὸς τὰ δυνάμενα αὐτοῦ μεταλαμβάνειν. οὗτοι τοι καὶ τὴν κατάφασιν τῆς ἀποφάσεως προτέρον οὖσαν τῇ φύσει, κατὰ τὸ ἀποφαίνεσθαι καὶ κατὰ τὸ ἄληθεύειν καὶ ψεύδεσθαι ἀπολαμβάνοντες τῷ λογισμῷ ἐπινοοῦμεν ὡς ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος, ὡς καὶ ἄλλο μὲν ἔχουσῶν αὐτῶν τὸ πρότερον καὶ ὑστερον, καθόσον δὲ τοῦ αὐτοῦ
 20 γένους ἐπικοινωνοῦσι, παραδεχομένων τὸ ὡς εἴδη ἀντιδιαιρεῖσθαι. ἀλλὰ μὴν διὰ τε Ἀριστοτέλης περὶ τούτων ὑπεληφεν οὕτως, πρότερον μὲν ἡγούμενος εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῇ τάξει, τῇ δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ γένος ἀναιροῦσθαι τὴν ἵσην διαιρεσίν τοῦ διηρημένου καὶ συνεχοῦς ποιούμενος, δῆλον πεποίηκεν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς τάξεως. προέταξε γὰρ τὸ διωρι-
 25 μένον τοῦ συνεχοῦς ἐν τε τῇ πρώτῃ διαιρέσει καὶ ἐν τῇ διαιριθμήσει τῶν καθέκαστα, τὰ ὑπὸ τὸ διωρισμένον πρότερα ἀπολογιζόμενος τῶν ὑπὸ τὸ μεγεθος. διότι γὰρ τὸ ἐν τῷ μεγεθεὶ ποσὸν δοκοῦμεν καταλαμβάνειν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ, διὰ τοῦτο δὲ ἀριθμὸς προτέτακται, ὥσπερ

1. ποσόν ἐστι S. — 3. οὐ δύναται] οὐκ ἀν εἴη S. — 8. τὸ om. R. — 10. δὲ om. S. — 13. δεύτερα] ὑστερα S. — 21. τε] καὶ? — 25. τε om. S. — ἀριθμήσει S.

διότι τὴν ἀπόφασιν γνωρίζομεν διὰ τῆς καταφάσεως, διὰ τοῦτο κακεῖνη προτέτακται, κατὰ μέντοι τὴν ἵσην διαιρεσιν οὐκ ἀποστατεῖ τοῦ κοινοῦ γένους. οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα τῷ συντελεῖν εἰς τὸν λόγον τοῦ γένους καὶ τῷ πρὸς τοῦτο ἔξισον παρασκευάζεσθαι ἀντιδιήρηκεν αὐτὰ πρὸς ἄλληλα. πρὸς δὲ τούτοις ἄλλο τὸ διηρήσθαι, ἄλλο τὸ διηρη- 5 μένον εἶναι, ὥστε εἰ τὸ δυνάμει ἐν τῷ ἐνεργείᾳ περιέχεται, δύναται γὰρ τὸ συνεχὲς διαιρεῖσθαι, οὐκ ἀν καλῶς ὡς ἥδη δν τὸ διηρημένον λαμβάνοιμεν· μᾶλλον γὰρ τὸ δυνάμει ὕστερον τοῦ ἐνεργείᾳ.

4. Κοινῶς μὲν δὴ περὶ τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ παντὸς ποσοῦ τοσαῦτα ἡμῖν εἰρήσθω, κατ' ἴδιαν δὲ περὶ ἑκάστου τῶν ὑπὸ τὸ ποσὸν 10 εἰδῶν ὅσα Πλωτῖνος ἀπορεῖ προσθεῖναι βούλομαι. εὐθὺς γὰρ διαιρεῖ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ φησὶν ἄλλην μὲν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν εἶναι, ἄλλην δὲ καθ' ἥν τὸ τοσόνδε αὐτῷ ὑπάρχει. ή μὲν γὰρ καθ' ἐαυτήν ἐστιν, ή καὶ παραλελειπταὶ ὑπὸ Ἀριστοτέλους, ὡς ἐκεῖνος βούλεται, ή δὲ δηλοῦται ὅταν ποσὸν τὸν ἀριθμὸν εἶναι λέγωμεν. 15

Εἰ μὲν οὖν κατὰ τὰς Πλωτίνου διατάξεις καὶ τὰς Πλάτωνος ὑποθέσεις τὰς κατηγορίας ἀπενθύνομεν, δοκεῖ τινα λόγον ἔχειν τὸ λεγόμενον· εἰ δὲ ἐθέλοιμεν Ἀριστοτελεῖ καταχολουθεῖν, οὐδαμῶς τὸν ἀριθμὸν τὸν θεωρούμενον κατὰ ποσὸν δικῆ διαιρήσομεν. οὐ γὰρ οἴεται Ἀριστοτέλης ἄλλο μὲν ἔχειν τὸν ἀριθμὸν τὸ εἶναι, ἄλλο δὲ τὸ 20 τοσόνδε εἶναι. ἄλλὰ φησὶ τῶν μὲν συνθέτων τοῦτο ἴδιον εἶναι καὶ τῶν ἐνύλων καὶ τῶν ἐν μέρει ἔχοντων τὸ εἶδος· ὅσα δὲ ἄյλά ἐστιν εἴδη καὶ ἀσύνθετα, ταῦτα ἀποδείκνυσιν ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἀκροάσεσι ταῦτὸν ἔχοντα τό τε εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἐν τοῖς δεδεγμένοις αὐτὰ εἶναι καὶ φαίνεσθαι. ἐὰν οὖν χωρίςων δὲ Πλωτῖνος 25 τοὺς νοητοὺς καὶ τοὺς μετέχοντας αὐτῶν ἀριθμοὺς τὴν ἴδιότητα ἐκατέρων χωρὶς ἀφορῆται, ἴδιας ὑποθέσεις γυμνάζει, ήμεῖς δὲ ὑπομνήσκομεν ἐαυτούς, ὡς αὐταῖς ταῖς οὐσίαις τῶν ὄντων ὑπάρχουσι κατ' Ἀριστοτέλην οἱ ἀριθμοὶ οὗτε πρότεροι οὗτε ὕστεροι αὐτῶν, ἀλλ' ἄμα

1. τῆς om. S. — 3. τὸ συντελεῖν S. — 7. γὰρ] δὲ S. — 9. δι] οὖν S.
— 14. ὑπὸ] ὑπὸ τοῦ S. — 17. ἀπενθύνοιμεν? — 22. ἐν] οὐ S.

σὺν αὐταῖς ὅντες. οὐδενὸς οὖν ἀπολείπονται κατὰ τὸν ἄνδρα τῶν διωσοῦν δυναμένων αὐτῶν μετέχειν, ἀλλὰ πᾶσι μὲν πάρεισι κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτῶν ἀμεριστον οὐσίαν, ἐξαλλάττονται δὲ αὐθισ διὰ τὴν ἑτερότητα τῶν ὑποδεχομένων, ὥστε ἄμα καὶ ἀριθμοῖς καὶ τοσοῖς·
5 δε εἶναι μετὰ τῶν ἀριθμούμενων συνυπάρχει.

5. Ἐχεται δὲ τοῦ αὐτοῦ ἀπορήματος ὁ Πλωτῖνος καὶ πάλιν ζητεῖ, πότερον ἐνυπάρχει οὗτος ὁ ἀριθμὸς τοῖς ἀριθμούμενοις, ἢ χωρὶς αὐτῶν μετρεῖ, ὡσπέρ ὁ κανών. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς καθ' ἐαυτὸν ὑφεστηκε, μέτρον μὲν ἔσται, οὐκέτι δὲ ποσόν· εἰ δὲ ἐνυπάρχει, καὶ αὐτὸς
10 ὑπ' ἄλλου μετρηθήσεται.

Ἄλλ' ὅπερ ἐξ ἀρχῆς εἴπομεν, τοῦτο καὶ νῦν εἰπεῖν ἄξιον. παρεῖναι μὲν γὰρ τὸν ἀριθμὸν τοῖς ἀριθμούμενοις πράγμασι, καὶ συνυπάρχειν ἀποφαινόμεθα, οὐ μέντοι ἐν αὐτοῖς ἔχειν τὴν ὑπόστασιν ὡς ἐν συμβεβηκότος τάξει θεωρούμενον. ὡσπερ γὰρ τὰ ἐννυλα εἴδη ἔχει
15 μὲν ἴδιαν ἔκαστον οὐσίαν καὶ ὑπόστασιν, σύνεστι δὲ τῇ ὑλῇ, οὕτω καὶ οἱ ἀριθμοὶ κατὰ τὴν ἴδιαν οὐσίαν ὑφεστηκότες μετὰ τῶν πραγμάτων εἰσὶν ὡν ἀφορίζοντι, καὶ οἱς τὸ οἰκεῖον μέτρον ἐπιτιθέασι συνόντες τοῖς ἀριθμούμενοις ὡς ἀριθμοῦντες· ὡσπερ τὰ εἰδοποιοῦντα
20 τοῖς εἰδοποιούμενοις συντάττεται πρῶτον ὡς ἐν ἐαυτοῖς, διάστασιν δὲ κατὰ τὸ ὑποκείμενον ἀπεργάζεται, οὕτω καὶ τὰ ἀριθμοῦντα τοῖς ἀριθμητοῖς πρὸς τὸ οἰκεῖον μέτρον ἔκαστα ἀναφέρει μένοντα ὅπερ ἔστιν ἐαυτῶν καὶ μηδὲν ὑπὸ τῶν μετρουμένων πάσχοντα· ποιήσωμεν δὲ σαφέστερον τὸ λεγόμενον διὰ παραδείγματος. τὸ εἶδος τοῦ ἀνδριάντος ἔχει μὲν καθ' ἐαυτὸν ἴδιον λόγον, θεωρεῖται δὲ μετὰ τῆς ὑλῆς.
25 καὶ ὁ ἀριθμὸς οὖν ἥνωται μετὰ τῶν ἀριθμητῶν ἔχων τὴν ἴδιαν ὑπόστασιν.

6. Ἄλλὰ τὸ ποσὸν φησὶν οὐκ ἀν εἴη ποσότης.

Ἄλλ' εἰ μὲν εἴχεν ἄλλο τι δεῖξαι τὴν ποσότητα παρὰ τὸ ποσόν,
ὅρθως ταῦτα ἀπεφαίνετο· ἐπεὶ δὲ ἐξ ἀρχῆς διαγωνιζόμεθα, δτε οὐδὲν

1. κατὰ] καὶ κατὰ S. — 5. συναριθμούμενων S. — 6. αὐτοῦ om. R. — 19. συνάπτεται S. — 24. ἐαυτὸν S. — 29. ὄρθως] adde ἀν.

ἄλλο ἔστιν ἀρχηγὸν τῆς ποσότητος ἢ τὸ μέτρον, κοινὸν δὲ τοῦτο καὶ κατὰ ποσότητος καὶ κατὰ ποσοῦ, οὐκ ἀν οὐδὲ τὴν ποσότητα ποσὸν εἶναι εὐλόγως ἀν τις παραιτήσαιτο, γνοίη δ' ἀν τις τὸ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ μηδεμίαν κατηγορίαν ἄλλην οἶν τε εἶναι ὑποθεῖναι τῇ τοῦ ποσοῦ φύσει, ἀρχὴν δὲ αὐτὴν ἵδιαν θεωρεῖσθαι μηδενὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἐπικοινωνοῦσαν, ὥστε καὶ δ ἀριθμός, εἴτε καθ' ἑαυτὸν εἴη, εἴτε ἐν τοῖς μετέχουσιν, εἴτε συνυπάρχων, εἴτε καὶ ἵδιαν φύσιν ἔχων ἐν τῷ συνυφεστηκέναι, εἴτε κατὰ τὸ ἀριθμεῖν, εἴτε κατὰ τὸ ἀριθμεῖσθαι ὑπάρχων, πανταχοῦ ἀν οὗτος τοῦ ποσοῦ εἴη.

7. Οὕτω μὲν τὰς ἀπορίας Πλωτίνου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διελύσαμεν. 10 ἀλλὰ δὴ μεταβῶμεν ἐπὶ τὸν λόγον ἔξῆς καὶ δσα διαπορεῖ σκεψώμεθα. λέγει τοίνυν, ὡς δ λόγος ἵδιαν ἔχων ὑπόστασιν τοσόσδε ἔστι, καὶ ταύτη ποσὸς ὡς συμβεβηκός ἔχων τὸ ποσόν· καθ' δ μέντοι λόγος σημαντικός ἔστιν ὅλην ἔχων τὸν ἀέρα, κατὰ δὲ τὴν τούτου πληγὴν ὑφεστηκώς· εἴτε οὖν πληγὴ δ λόγος δ ἐν τῇ φωνῇ, εἴτε οὐ ψιλὴ 15 πληγὴ ἀλλὰ τύπωσις τοῦ ἀέρος, ὥσπερ μορφοῦσα αὐτόν, κατ' ἀμφότερα ποίησις ἀν εἴη σημαντική, καὶ ἔσται ἢ ἐν τῷ ποιεῖν ἢ ἐν τῷ πάσχειν ἢ καὶ ἐν ἀμφοτέροις τῷ τε ποιεῖν καὶ τῷ πάσχειν δ λόγος δ ἐν τῇ φωνῇ, ἀλλ' οὐχὶ ποσόν. τί δὴ πρὸς ταῦτα ἀν εἴποιμεν;

"Οτι οὐχ ἀπλῶς πληγὴ ἀέρος ἔστιν ἢ φωνή· πλήττει γὰρ τὸν 20 ἀέρα καὶ δάκτυλος παραγόμενος, καὶ οὐδέπω ποιεῖ φωνήν, ἀλλ' ἢ ποσὴ πληγὴ καὶ σφοδρὰ καὶ τοσήδε, ὥστε ἀκονστὴ γενέσθαι, καὶ ἢ τῷ μέτρῳ τῆς ἀκοῆς ἐξισουμένη καὶ τὸ ὑπερβάλλον καὶ ἐλλεῖπον καθ' ἑαυτὴν ἔχουσα. κατὰ τὸ μέγεθος οὖν τῆς πληγῆς καὶ τὸ ποσὸν μέτρον τῆς φωνῆς τιθέμενος ποσὴν αὐτὴν εἰκότως εἶναι ἀποφαίνεται. 25

8. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐν χρόνῳ φησὶν δ Πλωτῖνος λέγεται δ λόγος δντι

4. εἶναι om. S. — 6. καὶ om. S. — 7. εἴτε καὶ ἵδιαν . . . ὑπάρχων om. S. — 10. τοῦ om. R. — 13. τὸ om. R. — 16. πληγὴ ψιλὴ S. — 18. τὸ πάσχειν S. — 19. ἀν εἴποιμεν] ἀντείποιμεν libri. — 21. παραγόμενος] παραγνόμενος S. — ἀλλ' ὑποσὴ sic S. — 24. οὖν om. S. — 25. εἶναι om. S.

ποσῷ, καὶ αὐτὸς ποσὸν νομίζεται. ἔσται οὖν ἐν τῷ χρόνῳ τὸ ποσὸν καὶ διὰ τὸν χρόνον.

Ἄλλὰ πρὸς τοῦτό φαμεν, ὡς αὐτῆς τῆς φωνῆς ἔστι συκρότης καὶ μέγεθος κατὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν ἢ διὰ τὴν τῆς ἀρτηρίας συκρότητα ἢ τὸ μέγεθος. δταν μὲν γὰρ τὸ φῶνημα διαιρήται καὶ εὑρύνηται, πλῆθος ἀναπέμπει, καθὸ δὲ στενοῦται, δλιγότητα. ἢ μὲν οὖσα φύσει βραχεῖα ἐν βραχεῖ χρόνῳ καταλλήλως λέγεται. ἢ δὲ μακρὰ ἐν μακρῷ ὡς ἀν προηγούμενον ἔχοντος τοῦ λόγου τὸ ἐν τῇ φωνῇ ποσὸν ἐν ἑαυτῷ πρὸ τοῦ ἐν τῷ χρόνῳ ποσοῦ. καν γὰρ μὴ λέγω,
10 ἀλλ' ὁ γεγραμμένος λόγος ἔχει τῇ φύσει μακρὰν καὶ βραχεῖαν συλλαβήν. κάκεῖνο δὲ δήπον ἐπιστάμεθα, δτι καὶ τὴν βραχεῖαν ἐν μακρῷ χρόνῳ προενέγκασθαι δυνατόν ἔστι καὶ τὴν μακρὰν ἐν βραχεῖ. ὁ γὰρ μετρικὸς καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸν δυθμὸν μεταβάλλει, ἥδη δὲ καὶ τὰ στοιχεῖα, οἷον τὸ ξηρὸν ξερόν, καὶ τὸν Διόνυσον Διώνυσον. εἰ δὲ
15 πέφηνε διεστηκὸς ἐπὶ τούτων τὸ φύσει μακρὸν καὶ τὸ τῷ χρόνῳ, οὐ τῷ βραχεῖ χρόνῳ ἢ συλλαβῇ λέγεται βραχεῖα, ἀλλὰ τῷ βραχεῖα εἶναι ἐν βραχεῖ χρόνῳ λέγεται.

9. Τί δ' ἀν εἴποιμεν πάλιν πρὸς τὴν ἔνστασιν τοῦ ἀνδρὸς τὴν μὴ βουλομένην ἐξαρκεῖν τὸ μετρεῖσθαι πρὸς τὸ εἶναι ποσόν· καὶ γὰρ 20 ἔύλον φησὶ μετρεῖται πήχει, καὶ οὐκ ἀν τις εἴποι αὐτὸ ποσόν, διότι μετρεῖται, ἀλλ' ὅτι ἔστι μέγεθος, καὶ κατ' αὐτὸ μὲν τὸ ποσὸν τὸ συμβεβηκὸς τῷ ξύλῳ μετρεῖται ὑπὸ τοῦ ποσοῦ τοῦ συμβεβηκότος τῷ πηχυναῖῳ ξύλῳ, τὸ δὲ ἔύλον ὑπὸ τοῦ ξύλου οὐ μετρεῖται. καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου τοινυν καθὸ μὲν λόγος οὐ μετρεῖται, καθὸ δ' ἐν χρόνῳ ἔστιν,
25 ὥστε ὁ χρόνος ἀν εἴη ὁ μετρῶν τὸν χρόνον ὁ ἐλάττων τὸν μεῖζονα.

Ἄλλὰ καὶ πρὸς ταῦτα ταῖς αὐταῖς ἀπαντήσεσι χρησόμεθα. εἰ γὰρ σύμφυτον ἔχει μέγεθος ἢ φωνὴ μεθ' ἑαυτῆς, καθὸ καὶ τὰ διαστήματα αὐτῆς οἱ μουσικοὶ εἰώθασι ποιεῖν, ἔσται καθ' αὐτὴν ποσόν, ἀλλ' οὐ κατὰ συμβεβηκός. πᾶν γὰρ τὸ μετρητὸν ἢ τὸ μετροῦν ἔστι

1. ποσῷ S. — 4. μικρότητα R. — 5. εὑρύνεται S. — 10. τῇ] τὴν S. —
11. βραχεῖαν] βραχεῖαν συλλαβῇ S. — 16. ἀλλὰ τὸ S. — 19. βουλομένον R.

κατὰ φύσιν ποσόν, καὶ αὕτη τοῖνυν ὡς μετρουμένη ὑπὸ τοῦ χρόνου ποσὸν ἀν εἴη.

10. Πάλιν δὲ αὐτὸς ἀνήρ ἀπορεῖ λέγων, ὡς οὐ πρᾶξις κατὰ τὴν ἀναφορὰν τὴν ἐπὶ τὸν χρόνον μεγάλη λέγεται η μικρά, οὗτοι καὶ δὲ λόγος τῷ διαστήματι μετρούμενος κατὰ συμβεβηκός ἀν εἴη ποσός. 5

"Η καὶ πρὸς τοῦτο δητέον, διτὶ τῶν στοιχείων τὰ μὲν ἔστι φύσει μακρά, τὰ δὲ φύσει βραχέα. φύσει ἄρα ἐνυπάρξει τῇ φωνῇ τὸ μέγεθος καὶ η μικρότης.

2. εἴη] reliqua desunt in S.

ADNOTATIONES.

- Pag. 5, 16 οὐχ οἶτω τετύφωμαι] Demosth. de cor. p. 229 §. 11.
- Pag. 6, 2 τῆς διανοίας] ταῖς διανοίαις nescio unde Brandis p. 40, 3.
- Pag. 11, 2 §. 3 μόνα δὲ σημαινόμενα οἱ ἀρχαῖοι λέγονται τὰ νοήματα. Simplicius fol. 10 §. 3 ὁ δὲ Βοηθὸς μόνα λεγόμενα καὶ σημαινόμενα τὰς νοήσεις εἶναι γησι παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις. οὐ γὰρ εἶναι τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ’ ἐν διανοίαις καὶ ταῖς τοῦ νοῦ διεξόδοις ὡς καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ [add. τρίτῳ] περὶ ψυχῆς διδάσκει. unde in nostro λεγόμενα καὶ excidisse appareat.
- Pag. 12, 23 §. 4 τὸ βλίτρι] vocabulum Stoicis atque inde logicis solemne βλίτρι, ut S exhibet, Simplic. fol. 6 §. 10, 31 §. 5.
- Pag. 19, 11, §. 5 Nicostrati ἀπορία a Porphyrio quem noster secutus esse videtur discussa, vid. Simplicius fol. 5 §. 1.
- Pag. 21, 9 §. 9 incerti ap. Simplicium fol. 6 §. 6.
- Pag. 21, 24 §. 10 ibid. §. 8.
- Pag. 22, 16 §. 12 Simplicius ibidem §. 9 τὸ δὲ κοινὸν πάλιν καὶ αὐτὸ πολλαχῶς λέγεται, ἢ γὰρ τὸ εἰς μέρη διαιρετόν, ὡς ἡ κληρουχονμένη γῆ, ἢ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν μὲν χρῆσιν προκείμενον, οὐχ ἄμα δέ, ὡς ὁ δοῦλος ἢ ὁ ἵππος ὁ κοινός, ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει μὲν ἴδιον μενον, αὖθις δὲ εἰς τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον ὡς τὸ θέατρον, ἢ τὸ ἄμα ἀδιαιρέτως εἰς χρῆσιν πολλῶν ἐρχόμενον ἀσπερ ἡ φωνή. unde nostrum locum correximus.
- Pag. 23, 9 §. 13 Nicostrati ἀπορία apud Simplicium fol. 6 §. 10.
- Pag. 24, 27 §. 16 Simplic. fol. 7 §. 13—14.
- Pag. 25, 3 §. 17 Nicostrati et Attici ἀπορία apud Simplic. §. 15, ubi vix recte sic legitur: τὰ ἄρα ὅμωνυμα συνώνυμά ἔστιν. ἔστι δὲ καὶ τὰ συνώνυμα ὅμωνυμα· πάντα ἄρα τὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχοντα συνώνυμά ἔστιν. Praetulerim vero πάντα et in nostro pro ταῦτα. Porphyrius solvit hanc quaestionem.
- Pag. 27, 17 §. 18 Nicostrati ἀπορία a Porphyrio soluta ap. Simpl. fol. 7 §. 14

unde meliora docemur; nam ex Dexippo Andronicum et Boethum verba δὲ λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος in codicibus non legisse conjicias. Simplicius haec dicit: πρὸς γὰρ ταύτην τὴν ἀπορίαν ἀπαντῶν δὲ Πορφύριος πρῶτον μὲν γησὶ μηδὲ ἐν πᾶσι τοῦτο γεγράφθαι τοῖς ἀντιγράφοις, μήτε γὰρ Βοηθὸν εἰδέναι, ὡς φησι, δεικνύναι τὸν Ἀριστοτέλην τίνα ἔστι τὰ ὅμωνυμα λέγοντα· ὅμωνυμα λέγεται ὃν ὄνομα μόνον κοινόν. δὲ κατὰ τοῦτο μάλιστα λόγος ἔτερος. καὶ ἐξηγούμενος δὲ δὲ Βοηθὸς καθ' ἑκάστην λέξιν τὸ τῆς οὐσίας παραλέλοιπεν, ὡς οὐδὲ γεγραμμένον, καὶ δὲ Ἀνδρόνικος δὲ παραφράζων τὸ βιβλίον γησὶ τῶν ἄνευ συμπλοκῆς λεγομένων ὅμωνυμα μὲν λέγεται, ὃν ὄνομα μόνον ταῦτόν, δὲ κατὰ τοῦτο μάλιστα λόγος ἔτερος. at haec Andronici paraphasis nullius est fere momenti ad lectionem disceptandam, ut solius Boethi restet autoritas.

- Pag. 26, 11 §. 19 Simplicius fol. 8 §. 1.
 Pag. 27, 11 §. 21 Solvit Boethus ap. Simplic. fol. 12 §. 12.
 Pag. 28, 7 §. 22 Lucii est ἀπορία ap. Simpl. l. l. §. 9 a Porphyrio soluta.
 Pag. 29, 15 §. 23 Simplicius fol. 12 §. 11.
 Pag. 31, 9 §. 26—7 Incerti autoris quaestio ap. Simpl. fol. 13 §. 17—9 a Porphyrio et Jamblico soluta.
 Pag. 32, 16 §. 28 vid. Simplic. fol. 14 §. 26; intelligitur Βοηθὸς qui verba transposuit.
 Pag. 37, 13 §. 35 πλεονασμὸν] Simplicius fol. 15 §. 33.
 Pag. 39, 1 §. 37 πρὸς τοὺς ἐλλείπειν αὐτὴν ἀποφαινομένους] Nicostratum ap. Simpl. l. l. §. 34. — v. 8 τοὺς συνδέσμους] Lucius apud eundem. — v. 22 τὰ ἄρχα] ibidem.
 Pag. 40, 5 ὑπομνήμασιν] Simplicius ibidem.
 Pag. 41, 4 §. 38 πρὸς δὲ τοὺς ἄλλα ἀντ' ἄλλων] Simplicius fol. 16 §. 35. — v. 21 Στωικοῖ] ibidem §. 36.

LIB. II.

- Pag. 47, §. 1 conf. Simplic. Fol. 15 §. 31—2 et 17 A. ex Jamblico et Hermino.
 Pag. 48, §. 2 praeter Plotinum Lucius et Nicostratus apud Simplic. fol. 17 §. 46. fol. 18, §. 2.
 Pag. 49, 22 §. 3 δύο] tres Aristoteles, atque noster ipse §. 6 p. 52, 23 τριχῶς δὲ τῆς οὐσίας λεγομένης ὥσπερ εἰρήκαμεν, sed illud etiam Simplicius fol. 19 b. fine.
 Pag. 51, 7 §. 4 Πλωτῖνος] p. 566 seq. (p. 1045 Cr.)

- Pag. 51, 26 §. 5 Plotinus p. 617 (1132) seq.
- Pag. 53, 9 §. 8 Simplic. fol. 21 §. 10.
- Pag. 54, 9 §. 10 Simplic. fol. 21 §. 11.
- Pag. 54 §. 11—12 ibidem §. 12.
- Pag. 55 §. 13 ibidem §. 13—5.
- Pag. 56 §. 15 Simplicius fol. 23 §. 26.
- Pag. 56—7 §. 17—8 Simplicius fol. 22 §. 20—21.
- Pag. 57 §. 19 ibid. §. 16.
- Pag. 57 §. 20—21 Simplic. fol. 24 §. 39. — p. 58, 3. δ' ἀν τις εἰποι] Βοηθὸς ibid. — v. 7. λέγεται κατὰ παντὸς] ἀν λέγηται κατὰ πάντων Simpl.
- Pag. 60 §. 22 Simplic. fol. 25 §. 43.
- Pag. 61 §. 23 Simpl. fol. 26 §. 47 ubi (p. 62, 4) τάδε pro τόδε et (p. 62, 5) καταχθέντα pro καταταχθέντα. — p. 62, 12 φήσει ὑπομνήσομεν] φησὶν ἀναμνήσομεν Simpl.
- Pag. 62—3 §. 24—5 Simplic. fol. 27 §. 50—2 solvit Jamblichus.
- Pag. 63 §. 27 Simpl. fol. 27 §. 52.
- Pag. 64 §. 28 ibidem §. 54.
- Pag. 65 §. 29 ibidem fol. 28 §. 56, ubi recte πρὸ τούτων legitur omissis καὶ ἡττον.
- Pag. 65 §. 30 ibidem §. 59.
- Pag. 66 §. 31 ibid. §. 59 ubi integrior exstat locus ἀλλὰ πῶς η ὑλη οὐσία μᾶλλον τις οὖσα καὶ αὐτὴ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον σημαίνειν λέγεται, καὶ μικρὸν καὶ μέγα, καὶ τάνατία δλως φαντάζεσθαι καίτοι οὐσία τις οὖσα, καὶ η ὑλη ὕσπερ τὸ εἶδος; et in fine pro παρέχεται legitur η γε πρώτη ὑλη παραδέχεται.
- Pag. 67 §. 34—5 ibidem fol. 28 §. 60.
- Pag. 69 §. 37 ibidem §. 63 ubi εἰ δὴ μὴ pro ἔτι οὐδέ, deinde ἐξίσταται.
- Pag. 70 §. 38 ibidem §. 64 ubi ἐν αὐτῇ pro ἐφ' ἔαντῃ. item ἐξαρκεῖ et διὰ τοῦτο οὐχ ὑποδέχεται. pro δτε ἐστὶν ibi δτε περίεστιν.
- Pag. 71 §. 39 ibidem.
- Pag. 71 §. 40 ibidem §. 65.
- Pag. 72 §. 41 ibidem fol. 29 §. 69.
- Pag. 73 §. 42 ibidem §. 70 ἐπερείσαντες] Plotinus p. 568 (1047).

LIB. III.

Pag. 78 §. 1 Simplicius fol. 31 §. 1—2 ubi in Archytæ verbis τέτακται οὐσία διὰ τὸ μόναν, deinde κατὰ ταύτας η ταύτη ἐν conf. idem fol. 54 §. 1. —

Pag. 79, 5 *ἀμέριστόν ἐστι καὶ ἀδιαιρετον*] desideratur *ἀδιάστατον* quod et infra exstat et apud Simplicium legitur.

Pag. 80 §. 2 conf. Plotinus p. 568 A. (1048) Simplic. fol. 32 §. 11. — 81, 1 *τὸ μέτρον ἔαντοις καὶ τὸ πέρας*] ipse monuit Plotinus p. 628 (1150).

Pag. 81 §. 3 Simplic. fol. 32 §. 10 ubi melius *διωρισμένον*.

Pag. 83 §. 4 ibid. fol. 33 §. 15.

Pag. 84 §. 5 Plotinus p. 569 (1049), Simpl. l. c. §. 17 solvit Jamblichus.

Pag. 84 §. 6 vid. Plotinus p. 570 (1051).

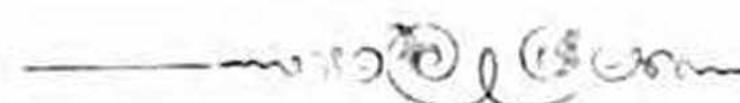
Pag. 85 §. 7 Plotinus l. c. Simplic. fol. 33 §. 18, sunt Jamblichei verba.

Pag. 85 §. 8 Simplic. ibidem §. 19, solvit Porphyrius.

Pag. 86 §. 9 cf. Simplic. §. 21—22.

Pag. 87 §. 11 argumenta initio libri tertii indicata convenient cum his Simplicii locis:

Dexippi	§. 11	cum Simplic. fol. 33	§. 23.
"	§. 13	" "	— §. 24.
"	§. 14	" "	— §. 25, Plotini p. 568 (1048).
"	§. 15	" "	34 §. 26.
"	§. 18	" "	— §. 29.
"	§. 19	" "	— §. 30.
"	§. 20	" "	— §. 33.
"	§. 23	" "	— §. 39.
"	§. 26	" "	36 §. 45.
"	§. 27	" "	— §. 41.
"	§. 28	" "	— §. 43.
"	§. 33	" "	— §. 51.
"	§. 34	" "	— §. 56.
"	§. 37	" "	— §. 57.
"	§. 38	" "	— §. 58.
"	§. 39	" "	— §. 59.

<i>Ἄκατάληπτα</i> 50, 15. <i>Ἄλεξανδρος</i> 6, 17. 40, 23. 44, 3. 55, 14. <i>ἀληθεύειν</i> 73, 10. 82, 17. <i>ἀληθεύεται</i> <i>ὁ λόγος</i> 42, 6. 57, 24. 61, 11. <i>ἐὰν . . ἀλλ’ ἐροῦμεν</i> 58, 15. <i>ἀλληλουχίαν</i> 48, 5. 81, 9. <i>ἀλληλουχούμενος</i> 81, 13. <i>ἀμυδρότερον</i> 66, 14. <i>ἀμφιβάλλειν</i> 66, 27. 67, 19. <i>ἀναβησόμεθα</i> 42, 22. <i>ἀνεκαίτισεν</i> 14, 18. <i>ἀνηγμένην ἐπιτηδειότητα πρὸς τὰ καλὰ</i> 4, 18. <i>ἀνεδίδαξε</i> 40, 6. <i>Ἀνδρόνικος</i> 25, 25. <i>ἀνθρωπότης</i> 65, 17. <i>ἀνθυποφέρων</i> 68, 7. <i>ἀντιδιαιρεῖσθαι</i> 82, 20. <i>ἀντιδιήρηκεν</i> 83, 4. <i>ἀντικρυντις διαρρήδην</i> 11, 22. <i>ἀντιπεπόνθησις</i> 81, 17. <i>ἀνυποδετεῖν</i> 40, 9. <i>ἀξίωμα</i> 59, 2. <i>ἀπαντᾶν</i> 4, 12. 30, 23. 31, 13. 61, 9. 80, 9, 28. <i>ἀπάντησις</i> 50, 27. 86, 26. <i>ἀπόβλητον</i> 61, 10.	<i>ἀπεγέννησε</i> 18, 11. <i>ἀπενθύνειν</i> 83, 17. <i>ἀποδιαλαμβάνων</i> 72, 4. <i>ἄποιος ὑλη</i> 28, 17. <i>ἀπολογίζεσθαι</i> 82, 26. <i>ἄποστον</i> 28, 10. <i>ἀποστατεῖν</i> 83, 2. <i>ἀποφαινόμενος</i> 66, 21. <i>ἀπροσδεώς</i> 23, 9. <i>εἰ δ’ ἄρα</i> 18, 22. 28, 5. 73, 15. <i>ἀλλ’ εἴπερ ἄρα</i> 39, 17. <i>Ἀριστοτέλης</i> 11, 7. 49, 18. 55, 16. 71, 5, 11. 82, 21. 83, 14, 20. <i>ὑπὲρ</i> <i>Ἀριστοτέλονς</i> 49, 20. 79, 21. <i>τὸν</i> <i>Ἀριστοτέλονς νοῦν</i> 80, 9. <i>Ἀριστοτέλει</i> 51, 1. 83, 18. <i>Ἀριστοτέλη</i> 6, 8. scrib. <i>Ἀριστοτέλην</i> ut 41, 5. 43, 11. 49, 22. 72, 14. 78, 18. 83, 29. <i>ἐν τῷ</i> <i>τρίτῳ τῶν περὶ ψυχῆς</i> 11, 7. <i>ἐν</i> <i>τοῖς φυσικοῖς</i> 20, 25. 45, 2. 54, 14. 63, 15, 18, 20. 72, 10, 15. <i>τοπικοῖς</i> 36, 1. <i>ὑπομνήμασι</i> 40, 5. <i>ἐν τῇ με-</i> <i>τὰ τὰ φυσικὰ πραγματείᾳ</i> 49, 21. 51, 13. 55, 15. <i>τῷ λ.</i> 50, 1. <i>ἀριστοτέλειον δόξαν</i> 65, 20. <i>ἀριστοτελικώτερον</i> 63, 23. <i>Ἀριστοτελικοῖς</i> 38, 5.

<p>ἡρκέσθη 53, 22.
 ἀρχετύπων 18, 27.
 Ἀρχύτας 1, 10. 20, 3. 79, 13—19.
 ἀσχέτον ὑλης 62, 13.
 ἀτὰρ δὴ 41, 1.
 αὐτοτελῶς 7, 23.
 βελόνη 8, 6, 7.
 βλίτρι (βλίτυρι) 12, 23.
 Βοηθὸς 25, 25. 55, 14.
 γενικώτατος 13, 21, 29.
 διαίτησον τοῖς ἡπορημένοις 5, 1.
 διακρούεσθαι 49, 6.
 διαμφισβητοῦντες 54, 23.
 διανόησις 12, 7.
 διάνυσις 12, 6.
 διαπραγματεύσοιο 41, 6.
 διαρίθμησις 82, 25.
 διέξοδος τῶν λόγων 49, 7, 9.
 Διαφύλη 5, 4.
 δικαιολογούμενοι 39, 4. 41, 5.
 Διώνυσος 86, 14.
 δογματικώτερον 50, 25.
 ἐγκέκλιται 3, 9. 42, 24.
 ἐδάφιον 35, 28. 47, 7.
 εἰδοποιεῖ 58, 11. 84, 18. εἰδοποιεῖσθαι 13, 2. 33, 20—21. 49, 26. 84, 19. εἰδοπεποίηται 32, 24.
 εἰδοποιοῖς διαφορᾶς 34, 24.
 ἐκδεχόμεθα 61, 2.
 ἐκτὰ 61, 18, 20.
 ἐκτέτηκεν 5, 6.
 ἐλλειπῶς libri 25, 17.
 ἐμπεριληψιν 60, 2.
 ἐμφανταζομένη 72, 22.
 ἐνδεῖ 19, 18.
 ἐνέργημα 10, 12, 13.
 ἐνσυνυπάρχει 75, 12.
 ἐντυγχάνομεν 58, 17.</p> | <p>ἐντελέχεια 7, 2.
 ἐνυπογραφὴν 2, 10.
 ἡνωμένον 81, 9, 15.
 ἐξήρχει 70, 16.
 ἐξίστασθαι 70, 5, 23.
 ἔοικα παρήσειν 6, 17.
 ἐπερείσαντες 73, 20.
 εἰς ἐπιβολὴν 52, 14.
 ἐπικοινωνεῖν 82, 20. 85, 6.
 ἐπινοεῖται ὑφίστασθαι 53, 5.
 ἐπίσης 82, 12.
 ἐπιστῆσαι 19, 9. 52, 27.
 κατὰ τὴν ἐπίτασιν 65, 14. 66, 24.
 ἐπιτείνεται 66, 3, 25.
 ἐπιτηδειότης 4, 18. 11, 22.
 ἐπιτηδενομένους 25, 9.
 ἐρεσχελεῖν 61, 18.
 εὐληπτος 35, 27.
 ἐσχηκέναι ἔριδας 5, 20.
 εὐρύνεσθαι 86, 5.
 ἐφοδεύειν 81, 26.
 ζωγράφημα 10, 11.
 ζωοφύτων 59, 23.
 ἥλιωσις 8, 6, 7.
 ἥπερ 80, 11.
 Ησίοδος 4, 6. 78, 6.
 θεωρετικώτερον 65, 21.
 Ιάμβιλχος 5, 13.
 ἴδιωμα 54, 1, 7.
 ἵστωμεθα 78, 3.
 καθηγητὰ 4, 6.
 καθολικώτερον 35, 16.
 καταβέβληται ἔνγγραφὰς 5, 13.
 καταδοχὴν 62, 20.
 καταλλήλως 86, 7.
 κατηγορία 6, 10 seqq.
 κίνησις 41, 7.
 κομιδῇ γὰρ 50, 3.</p> |
|---|---|

- κῦρος τῆς ἡγεμονίας 48, 2.
 λεπτομερέστατον 67, 10.
 μελανία 70, 27.
 μὴν 5, 7. οὐ μήν πω 20, 18.
 μηνύσεως λεκτικῆς 18, 18.
 μηνυτικὸς 73, 8.
 μορφοῦσα 85, 16.
 μορφωτικὴ 58, 8.
 κατὰ τὴν νέμησιν 22, 20.
 νοερὰ 49, 25.
 ξενίζει τοῖς ὀνόμασι 6, 14.
 ξενοφωνεῖ 7, 1.
 ξερὸν 86, 14.
 ξυλλαμβάνον τοῦ λόγου 5, 11.
 ὁδεύειν 41, 17.
 ὁδῷ προιόντων 21, 13.
 ὄνοματοποιεῖν 7, 2.
 ὅπερ ἐστὶν 65, 6, 9. 69, 8.
 οὐσιώδης 35, 13. 71, 11. οὐσιωδῶς
 29, 9.
 οὐσιῶσθαι (?) 69, 25.
 οὗτος. ταύταις (ταῖς?) ὑπόθεσεσιν 49, 18.
 παραδῆλοῖ 80, 15.
 παράθεσις 81, 18.
 παραλλάξεις 66, 11.
 παρέρχεσθαι 9, 13, 16.
 πεπερατῶσθαι 81, 23.
 Περιπατητικὸς 55, 14.
 Πίνδαρος 78, 11.
 Πλάτων 83, 16.
 Πλωτῖνος 5, 8. 43—5. 47, 6. 48, 20.
 49, 6, 8. 50, 26. 51, 7, 26. 52, 10,
 27. 53, 25. 55, 27. 71, 3, 23. 75,
 4—20. 76, 11, 13. 78, 15. 80, 24.
 83, 11, 16, 25. 84, 6. 85, 10, 26.
 οἱ ἀπό . . Πλωτίνον 79, 20.
 ποίησις 85, 17.
 πεποίωται 32, 24.
 πόππυσμα 13, 16.
 Πορφύριος 5, 13. 6, 17.
 ποὺς τῶν ὄρῶν 50, 13. περὶ πόδα
 ποιεῖσθαι τὰς ἀκροάσεις 50, 29.
 προηγεῖσθαι 13, 14. 18, 8, 9.
 προηγούμενος 39, 20. 41, 2. 50, 3. 56,
 7. 86, 8. προηγούμενως 7, 19. 9, 9.
 11, 4. 13, 2. 14, 15. 21, 16. 38,
 13. 52, 22. 76, 15.
 προσδῆσαι λείποντι 5, 15.
 προσδιορισμοὶ 14, 20.
 προσεχέστατε 79, 13. προσεχῶς 8, 4.
 82, 13.
 προσμαρτυρεῖν 80, 21.
 προφέρεσθαι 10, 2, 5, 20. προφέρειν (?)
 10, 1. προενέγκασθαι 86, 12.
 οἱ ἀπὸ Πνευμάτου καὶ Πλωτίνου 79, 20.
 πνευμορικὸς 79, 13.
 σημαντικὰ καὶ στατικὰ 7, 3.
 σκόρδον 30, 13.
 σοφισματώδης 24, 10.
 στενοῦσθαι 86, 6.
 Στωικὸς 27, 4. 31, 4. 41, 21. 61, 17.
 οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς 28, 16.
 συγκρίματος 48, 14.
 συμμεταβάλλειν 68, 27.
 συμπαραμείβει 27, 23.
 συμπάρεστιν 8, 8.
 συμπληροῦν 82, 10.
 συμπληρωτικὸς 33, 15, 21. 58, 9. 59,
 24, 28. 61, 13. 63, 24. 70, 4. 72,
 7. 73, 26.
 συμπλοκὴ 27, 6.
 συμπεφορῆσθαι 71, 20. συμπεφορη-
 μένης 71, 9, 11. 72, 3.
 συμπεφυκὼς 81, 12.
 συναλλοιουμένην 60, 3. 66, 22.
 συνανήρηται 80, 5. 75, 8. 82, 4.

<i>συναορεῖν</i> 78, 12.	<i>τύπωσις</i> 85, 16.
<i>συναπαρτίζει</i> 52, 5.	<i>τετύφωμαι</i> 5, 16.
<i>συναποδείκνυται</i> 21, 18.	<i>ἐὰν οὗτῳ τύχῃ</i> 9, 17.
<i>συνδετικὴν</i> 59, 55.	<i>ὑπακονστέον (προσακονστέον S.)</i> 30, 5.
<i>συνεκδιδάσκων</i> 52, 5.	<i>ἥ ὑπαρξίας</i> 22, 23.
<i>συνεξισάζει τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα</i>
6, 19.	<i>ὑπερπηδᾶς τοὺς ἄλλους</i> 4, 14.
<i>συνονσίωται</i> 69, 9.	<i>οἷον ὑποβάθρο</i> 53, 4. 70, 17.
<i>συνηφίστασθαι</i> 65, 22. <i>συνυφέστηκε</i> 8,
12. 85, 8. <i>συνυπέστη</i> 79, 23.	<i>ὑπογραφὴ</i> 25, 17. 25, 1. 74, 6.
<i>συσσημαίνειν</i> 31, 11. 39, 11, 13, 44.	<i>ὑπογράψαι</i> 56, 24.
<i>συσσημαντικὸν</i> 12, 26.	<i>ὑποκάτω</i> 33, 13, 16.
<i>σωρεία</i> 81, 8.	<i>ὑποσύνθετον</i> 14, 3.
<i>Σωσιγένης</i> 7, 21. 8, 21.	<i>ὑπομνήσει καὶ ὑπογραφῇ</i> 74, 5.
<i>ταντότης</i> 64, 16.	<i>εἰς τὴν ἐσχάτην ὑφεσιν</i> 49, 17. 64, 1.
<i>τερετίζειν</i> 11, 25.	<i>φέρε</i> 69, 2—3.
<i>τερέτισμα</i> 13, 17.	<i>φιλοθεάμων</i> 14, 17.
<i>Θήσομεν ἐν κατηγορίαις</i> 41, 14.	<i>φιλονεικοῦντα</i> 81, 2.
<i>τὸ τι ἦν εἶναι</i> 62, 5.	<i>φιλοσοφημάτων</i> 51, 2.
<i>τροφίμους τῆς ἐλπίδος</i> 78, 10.	<i>χαρακτηριστικῆς</i> 35, 17.
	<i>χρείαν τοῦ λόγου</i> 18, 8, 16.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Bayerische Akademie der Wissenschaften - Diverse Serien](#)

Jahr/Year: 1859

Band/Volume: [1-2](#)

Autor(en)/Author(s): Dexippus Philosophus, Spengel Leonhard

Artikel/Article: [Dexippu philosophu plat?niku eis tas Aristotelus kategorias aporiai kai lyseis 1-95](#)